

A CATECHISM
OF
MALAYALAM GRAMMAR

BY
H. GUNDERT, D. PH.

REVISED, RE-ARRANGED AND ENLARGED

BY
L. GARTHWAITE, B.A.
Late Inspector of Schools, Madras Presidency

Tenth Edition:— 4,000 Copies

ഉ ക ര ണ
ം റ ന സ റ ത റ റ

PUBLISHED BY ORDER OF THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION, MADRAS

A CATECHISM
OF
MALAYALAM GRAMMAR
BY
H. GUNDERT, D. PH.

REVISED, RE-ARRANGED AND ENLARGED

BY
L. GARTHWAITE, B.A.
Late Inspector of Schools, Madras Presidency

Tenth Edition:— 4,000 Copies

ഉ ക ര ണ
ം റ ന സ റ ത ത റ ന

PUBLISHED BY ORDER OF THE DIRECTOR OF PUBLIC INSTRUCTION, MADRAS

MANGALORE
BASEL MISSION BOOK AND TRACT DEPOSITORY
1905

*The copy-right of this book belongs to Government
All rights reserved*

PRINTED AT THE BASEL MISSION PRESS, MANGALORE.

മലയാളഭാവയുടെ അക്ഷരങ്ങൾ

സ്വാതന്ത്ര്യം

I. അക്ഷരകാണ്ഡം.

1. മലയാളഭാവയുടെ അക്ഷരങ്ങൾ എത്ര വിധം ഉള്ളവ?

സ്വാതന്ത്ര്യം ആകാനുള്ള ഉയിരകൾ, വ്യഞ്ജനങ്ങൾ ആകാനുള്ള മെയ്യൾ ഈ രണ്ട് വിധം അക്ഷരങ്ങൾ ഉള്ളവ.

2. സ്വാതന്ത്ര്യം ആകാനുള്ള ഉയിരകൾ എവ?

അ, ആ, ഇ, ഇം, ഉ, ഉം, ഔ, ഒ, ഏ, ഓ, ശൈ, ഒ, ഓ, അം, അഒ. ഈ പതിനാറും സ്വാതന്ത്ര്യം ആകാനുള്ള ഉയിരകൾ തന്നെ.

3. ഇവറിൽ ഗ്രസ്പങ്ങൾ ആകാനതു എത്ര?

അ, ഇ, ഉ, ഔ, ഒ, ഏ, ഓ. ഈ എഴും ഗ്രസ്പങ്ങൾ തന്നെ.

4. തീംബങ്ങൾ ആകാനതു എത്ര?

ആ, ഇം, ഉം, ഔ, ഒഎ, ഓ ഒ. ഈ എഴും തീംബങ്ങൾ ആകാനുള്ള ഉയിരം. ഔ, എ. ഈ രണ്ട് തീംബങ്ങൾ സംസ്കാരത്തിൽ മാത്രം നടപ്പ്.

5. വ്യഞ്ജനങ്ങളി കലൻിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം എവ?

അം, അഒ. ഈ രണ്ടും വ്യഞ്ജനങ്ങളി കലൻിരിക്കുന്ന സ്വാതന്ത്ര്യം തന്നെ.

6. മുണ്ടുന്നമാം എത്ര?

ക, വ, ശ, ഷ, സ്,
ച, ചർ, ജ, ത്യ, ഞ,
സ, ഒ, ഡ, ഡ്യ, ണ,
ത, ട്മ, ഭ, ധ, ന,
പ, ഫ, ബ്പ, ഭ്യ, മ,
യ, റ, റ്റ, ല, വ, ഷ, ഷ്ട,
ഈ, സ്റ്റ, സ, ഹ, ക്ഷ.

ഈ മുണ്ടുത്തേഴ്സം മുണ്ടുന്നമാം തന്നെ.

7. ഈ മുണ്ടുന്നമാഖിൽ തമിഴക്കാരന്മാം ആക്കന്നതു എത്ര?

ക,	ച,	സ,	ത,	പ,	റ,
സ്,	ഞ,	ണ,	മ,	(എ),	
യ,	ര,	ല,	വ,	ഷ,	ഷ്ട.

ഈ പതിനേട്ടും തമിഴക്കാരന്മാം തന്നെ.

8. സംസ്കാരക്കാരന്മാം ആക്കന്നതു എത്ര?

വ,	ശ,	ഷ,	സ്,	മ,	ഭ,	ധ,
ചർ,	ജ,	ത്യ,		ഫ,	ബ്പ,	ഭ്യ,
ഒ,	ഡ,	ഡ്യ,		ഈ,	സ,	ഹ,

ഈ ഇഷ്ടപ്രസ്താവന്മാം സംസ്കാരക്കാരന്മാം തന്നെ.

9. വരങ്ങമാം ആക്കന്നവ എവ?

ക, ച, സ, ത, പ ഇവ വരങ്ങമാം ആക്കന്നു.

10. അതിവരങ്ങമാം ആക്കന്നവ എവ?

വ, ചർ, ഒ, ട്മ, ഫ ഇവ അണ്ടും അതിവരങ്ങമാം.

11. മുഖക്കലിം ആക്കന്നവ എവ?

ശ, ജ, ഡ, ഭ, ബ്പ ഇവ അണ്ടും മുഖക്കലിം.

12. ഓലാഘങ്ങമാം ആക്കന്നവ എവ?

ഷ, ത്യ, ഫ, ഡ, ഭ ഇവ അണ്ടും ഓലാഘങ്ങമാം തന്നെ.

13. എന്നാർത്ഥം 25 രൂപസ്താൻ എന്ന് പേര് നടക്കുന്നു? അവ ചെറിയില്ലോ ഏഴുത്തുകൾ ഉള്ള സംസ്കാരവർഗ്ഗ നാമം അണ്ണും.
14. കബ്ബിനാം എന്ന്?
ക, പ, ഗ, ഘ, ഞ ഈ അണ്ണും തൊണ്ടയാക്കുന്ന കബ്ബിനാൽ ജനിക്കയാൽ കബ്ബിനാം എന്നുവും എന്നുവും.
15. താലവുനാം എന്ന്?
ച, ശ, ഷ, റ, ഷ, റ ഈ അണ്ണും താലു അതുകുന്ന അണ്ണാക്കിൽനിന്നും ജനിക്കയാൽ, താലവുനാം എന്നുവും.
16. മുള്ളുനാം എന്ന്?
ട, ഓ, യ, ഡ, ഔ, ഹ, ഷ, ശ ഈ എട്ടും മുള്ളാവിൽ നിന്നും ജനിക്കയാൽ മുള്ളുനാം എന്നുവും.
17. ദന്തുനാം എന്ന്?
ത, മ, ഭ, ധ, ന, ല, റ ഈ എഴും റപ്പുകളിൽ ദന്ത നിൽനിന്നും ജനിക്കയാൽ ദന്തുനാം എന്നുവും.
18. കാഷുനാം എന്ന്?
പ, ഫ, ബു, ഭ, മ ഈ അണ്ണും കാഷും അതുകുന്ന അധിരല്പയോഗംകൊണ്ടു ജനിക്കയാൽ കാഷുനാം എന്നുവും.
19. ഉയിർല്ലിജ്ഞനാം എന്ന്?
യ, വ ഈ റണ്ടിനും ഇ, ഒ എന്നും, ഉ, ഔ എന്നും ഇണ്ടിനും റണ്ടു വിധിയം സ്വരങ്ങളോടു സംബന്ധം ഉണ്ടാക്കയാൽ ഉയിർല്ലിജ്ഞനാം തന്നെ.
20. രലാദികൾ എന്ന്?
റ, ല, റ, ശ, ഷ ഈ അണ്ണും രലാദികൾ തന്നെ.
21. ഉഞ്ചാകൾ എന്ന്?
ഒ, ഹ, സ, റ, ക്ഷ ഈ അണ്ണും ഉഞ്ചാകൾ.

22. അന്നനാസിക്കങ്ങൾ എവ?

എ, ഞ, സ, ന, (എ) മ ഇം അതേപോ ആരുഗോ മുക്കിനെ
അതുകൂടിച്ച് താഴെക്കാണ്ടു അന്നനാസിക്കങ്ങൾ എന്ന വദ്ദ.

23. താലവൃസ്പരശങ്ങൾ എവ?

ഇ, ഇം, ഏ, ഏ, എ, എ, താലവൃ അ എന്ന ഇം അരും
താലവൃസ്പരശങ്ങൾ തന്നെ.

24. കാഷ്യസ്പരശങ്ങൾ എവ?

ഉ, ഉം, ഒ, ഒ, കാഷ്യ അ ഇം അരും കാഷ്യസ്പരശങ്ങൾ തന്നെ.

25. അകാരം എത്രവിധം ഉള്ളത്?

ഈദു അകാരം താലവൃകാരം ഇം റണ്ടു വിധം അകാരം
ഈദു; നല്ലു, പല, തര എന്നിൽനിന്നെന്നുള്ള അകാരങ്ങളിൽ
അഭ്യന്തരസ്പരം ഇദു അകാരം തന്നെ; പറ, അ
ണ, തല ഇത്രുംകുളിൽ തമിച്ചിൽ എകാരവും മലയാ
യും താലവൃകാരവും കാണുന്നു; പദത്തെ നീട്ടിയാൽ
താലവൃ അകാരം എകാരമായ മാറ്റം.

ഉം. ‘തെലക്ക്’, ‘മൈക്കൽ’, ‘അബന്നച്ചു’, (എന്നാലും ‘പറഞ്ഞ’).

26. ഉകാരം എത്രവിധം ഉള്ളത്?

മുറ്റുകാരം അരയുകാരം ഇം റണ്ടു വിധം ഉകാരം ഉള്ളതു.

ഉം. ‘ശിശ്രി’, ‘തയ’, ‘വന്ന’, ഇങ്ങിനെ ചില പദങ്ങളിൽ മുറ്റുകാരം
കേരക്കുന്നു; അരയുകാരം എന്നതു അഭിന്നം ശ്രദ്ധപത നിർത്താം
ചിലക്കെട എഴുന്നിൽ വോപിച്ചുപോകുന്നതുണ്ട്.

ഉം. ‘കണ്ട്’, ‘കണ്ണ്’, ‘കണ്ണു’, ‘കണ്ണു്’; ദിനങ്കൾ തൊട്ടുകുറിച്ചാലും മതി.

പാട്ടിൽ നിത്യം മുറ്റുകാരം പോലെ തന്നെ എഴുതു
മാറ്റണ്ടു.

ഉം. ‘അതു-പൊഴുതു വിണാ മരിച്ചു’.

27: മറു സ്പരഞ്ഞളിടെ ഉച്ചാരണത്തിൽ എത്ര വിശദമെ കിലും ഉണ്ടോ?

അകാരം അൻ, അർ എന്നതിലും ഗ, ജ, ധ, ഢ, ബ എ എന്നവകളിലും അവകളിടെ ലോഷണളിലും യ, റ, ല എന്നവകളിലും എ സ്പരണിനാ അധികം അടുത്തതായ ഒരു താലവുസ്പരഥത്തിൽ ഉച്ചരിക്കുന്നു.

ഉ-0. ‘ഗണപതി’, മുന്തു ‘ഗൈജപതി’, ഏന്തേപാലെ ഉച്ചരിക്കാശ്രൂ.

‘അൻ’	„	‘ബജൻ’	„	„
‘ഭരിപൻ’	„	‘ഭരിപൻ’	„	„
‘യതി’	„	‘ഡയതി’	„	„
‘രതി’	„	‘രഹതി’	„	„
‘ലത’	„	‘ലെതയ്’	„	„

28. ഹാജ്യുങ്ങളോടു സംബന്ധിച്ച വരുന്ന ‘അർകാരത്തിന്റെ യും പദാന്തങ്ങളിൽ ഇരിക്കുന്ന ‘അം’ എന്നതിന്റെയും, ഉച്ചാരണത്തിൽ എന്തു വിശദം ഉണ്ട്?

ഹാജ്യുങ്ങളോടു സംബന്ധിച്ച വരുന്ന അകാരത്തിൽ ദോഹരം അതുതുച്ചിച്ച സ്പരം കേൾക്കുന്നതുണ്ട്; പദാന്ത ത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന അം എക്കദേഹം ഒം എന്നതിന്റെ ശബ്ദത്തെ പോലെയും ഉച്ചരിക്കുന്നതുണ്ട്.

ഉ-0. ‘ബഹു’ മുന്തു ഏകഫേശം ‘ബൊഹു’ എന്ന പോലെ.

‘നഞ്ചുട’	„	‘നൊഞ്ചുട’	„
‘അംഗം’	„	‘അരംഗം’	„

29. വാക്കിന്റെ അത്തും ‘എ’ ‘ര’ ഉണ്ടായിരുന്നാൽ ഉച്ചരിക്കേണ്ടതു എന്തിനേ?

തെ വാക്കിന്റെ അത്തും എ അയിരുന്നാൽ അയത്ര ചെ എന്നതു പോലെ ഉച്ചരിക്കേണ്ടതാക്കും.

ഉ-0. (‘എല്ലാം’ = ‘രെല്ലാം’), വാക്കിന്റെ അത്തുംനിൽ വരുന്ന ‘ര’ ‘രവഃ’ എന്നതു പോലെ ശബ്ദിക്കുന്നു.

ഉ-0. (‘രത’ = ‘രവാത്’).

30. സ, ള, ല, ഉ, റ, ഷ എന്നവകളുടെ മുന്നേ ഇരിക്കുന്ന അ, ഇ എന്നവകൾ ഉച്ചരിക്കുന്നതു എന്തിനേ?

സ, ള, ല, ഉ, റ, ഷ എന്നവകൾ കൂല്ലുസ്പരഞ്ഞ ഇംഗ്ലീഷിൽ, എ, ഒ എന്നവകളുടെ ഉച്ചാരണം കലാർട്ടിക്ക് ശബ്ദി ആവത്രം.

ഉ-ം. ‘ഇടം’ എന്നതു ‘രഹടം’ എന്നാക്കിക്കുന്നു.

‘ഉപ്പ്’ „ ‘കിപ്പ്’ „

31. വരണ്ഡപാക്ക എത്ര ഉച്ചാരണംപാലുണ്ട്?

വരണ്ഡപാക്ക ഉച്ചാരണംപാലുണ്ട്; അതുപോലെ വരണ്ഡപാക്കം പദാദിക്കിലും പ്രിത്യത്തിലും മാത്രമേ ഒരു മായ ഉച്ചാരണം വരു.

ഉ-ം. ‘കൽ’, ‘ചക്ക’, ‘ടക്കം’, ‘തച്ചൻ’, ‘പട്ടൻ’, ‘പത്രം’, ‘തപ്പ്’.

32. പദമല്ലുത്തിൽ വരണ്ഡപാക്ക എത്ര ഉച്ചാരണം ഉണ്ട്?

പദമല്ലുത്തിൽ വരണ്ഡപാക്ക മുഴുവൻ ഉച്ചാരണം തന്നെ നടപ്പ്.

ഉ-ം. ‘വക്’ എന്നാളു ഉച്ചാരണം നിരിത്തം ‘വക്ക്’ എന്നായി തീരുന്നു; ‘അരപ്പ്’ എന്നതു ‘അരക്കു’ എന്നായി തീരുന്നു; കമ്പാറ = (എന്നതി നെറി തോ വാ) ചടങ്ങ്; ‘ഞരു’ എന്നതു എക്കരജം ‘ഞരു’ എന്നാപോലെ ശബ്ദിക്കുന്നു. അപ്രകാരം ‘പാഹം’ ആന്തു ‘പാഹം’ എന്ന ശബ്ദിക്കു മാറ്റുന്നു.

33. അനന്തരാസികത്തിന്റെ മുന്നേ ഇരിക്കുന്ന മുഴുവിനു എത്ര ഉച്ചാരണം ഉണ്ട്?

അനന്തരാസികത്തിന്റെ മുന്നേ ഇരിക്കുന്ന മുഴുവിനു അനന്തരാസികത്തിന്റെ പോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നു.

‘അംഗം’	എന്നതു ‘അംഗം’	എന്നതുപോലെ ഉച്ചരിക്കുന്നു
‘ഓംഗം’	„	‘ഓംഗം’ „ „
‘വന്നി’	„	‘വന്നി’ „ „
‘സംഖ്യം’	„	‘സംഖ്യം’ „ „
‘ജനി’	„	‘ജനി’ „ „

34. സ്വരം ചേരാത്ത മുഖ്യന്നമ്പിംക്ക ഫോർ എന്താക്കുന്നു?

ഞ്, ന്, ര്, റ്, ല് ഇങ്ങിനെ സ്വരം ത്രികാത്ത വരുന്നുവെങ്കിലും അല്ലാക്കിയരുമ്പിം തന്നെ.

35. അല്ലപ്പകാരത്തിനു എന്തു വിശേഷം ഉണ്ട്?

അല്ലപ്പകാരത്തിനു സംസ്കൃതത്തിലെ ത വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട പകരം രാത്രം.

ഉ-0. ‘മനുരം’ സംസ്കൃതത്തിൽ ‘മുത്ര രം’, ‘മനഭവം’ സംസ്കൃതത്തിൽ ‘മുള്ള വം’.

36. അല്ലകാരത്തിനു എന്തു വിശേഷം ഉണ്ട്?

അല്ലകാരം അല്ലഴകാരത്തിനം പകരം വരും.

ഉ-0. (‘അപ്പേരു’ = ‘അപ്പുചു’ (അപ്പുംപേരുക്കു); ‘തമിഴ്’ എന്നതിനെ ‘ത ദിൻ’ എന്ന എഴുതു).

37. അല്ലരേഹം എന്ന അല്ലകാരത്തിനു എന്തു വിശേഷം ഉണ്ട്?

അല്ലരേഹം അല്ലരകാരത്തിനം പകരം വരും.

ഉ-0. ‘വേദ + വിചുക’ = ‘വേദവിചുക’,

‘ആരു + മുവം’ = ‘ആരുമുവം’.

സ ന്യി.

38. സന്യി എന്നുതു എന്തു?

സന്യി എന്നതു ഒന്തു ശബ്ദങ്ങൾ ത്രിവന്നാൽ ഉച്ചാരണത്തിൽ കനാക്കി തച്ചാല്പുന്നതു തന്നെ.

39. സന്യി എന്തുവിധം ഉള്ളതു?

സ്വരസന്യി, വ്യജ്ഞനസന്യി ഇങ്ങിനെ ഒന്തു വിധം ഉള്ളതു.

40. സ്വരസന്യിയിൽ പ്രമാണം ആയതു എന്തു?

സ്വരസന്യിയിൽ ആഗമം, ലോപം തും ഒന്തു പ്രയോഗങ്ങൾ തന്നെ പ്രമാണം.

41. അതുഗമം എന്നതു എന്തു?

രണ്ട് സ്വപ്രാണിക്കെട നട്ടവു വൃശ്ചികാഞ്ചലിൽ കന്ന ചേ
ത്താൽ അതുഗമം തന്നെ; സാധാരണമായി മുന്തിരെന ചേ
തന്നതു യ വ എന്നവർന്തിൽ കന്ന തന്നെ.

42. ലോചം എന്നതു എന്തു?

എഴുത്തുകളിൽ കന്ന പ്രോഫൈലായാൽ ലോചം തന്നെ.

43. അകാരത്തിൽ പിന്നെ വരുന്ന അതുഗമനത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ ചെയ്യുക.

‘പദ + അസ്ഥ’ = ‘പദവാസ്ഥ’

‘അതു + ഇടം’ = ‘അതുവിടം’

‘ചെയ്യു + അരുവ്’ = ‘ചെയ്യുവാരുവ്’

ഇങ്ങിനെ വകുറവും

‘ശാഖ + ക’ = ‘ശാഖക്കു’

‘വന + അരു’ = ‘വനാരു’.

ഇങ്ങിനെ യക്കാരവും

അതുഗമാസ്യങ്ങം.

44. അകാരം ലോചിച്ചു പ്രോക്കേഡോ?

അകാരം ലോചിച്ചു പ്രോക്കോ.

ഉ-ം. ‘ഇം + ഏതും’ = ‘ഇംബുതു’,

‘വെള്ളുകട + ഉള്ളി’ = ‘വെള്ളുക്കുള്ളി’.

എന്നിങ്ങിനെ പാട്ടിൽ ലോചിച്ചു പ്രോക്കിലുംജാം.

45. യകാരം എവിടെ അതുഗമായി വരും?

യകാരം താലവുസ്പരഞ്ചപാക്ക ത്രണയായിട്ട് തന്നെ
വരും.

ഉ-ം. ‘വഴി + അനികെ’ = ‘വഴിഅനികെ’,

‘നീ + ഇതു’ = ‘നീഈതു’,

‘തല + കാട്’ = ‘തലക്കാട്’,

‘രൊക + ഇട്’ = ‘രൊകക്കിട്’.

46. വകാരം എവിടെ അത്രയും ചൊന്നു വരും?

- വകാരം ഹാസ്യസ്പരജപാക്ഷ ത്രണാധാരിക്ക് തബന വരും.
- ഉ-0. ‘തെയ + ഇ’ = ‘തെയും’,
 ‘പോകനം + കാ’ = ‘പോകനാക്കാ’,
 ‘പ്പി + എട’ = ‘പ്പിവാട’,
 ‘കൊ + ഇൽ’ = ‘കൊവിൽ’.
 എങ്കിലും ‘ഉച്ചോ + എനാ’ = ‘ഉച്ചോവൈനാ’ ഈ പ്രകാരമും കാണാം.

47. ‘അതു’കാരത്തിൽ പിന്നെ എന്തു അത്രയും രേഖാം?

അതകാരത്തിൽ പിന്നെ വരുന്ന അത്രയും പണ്ടു വകാരം തന്നെ.

- ഉ-0. ‘വാ + എനാ’ = ‘വാവൈനാ’; ‘പുമാ + എടക്കി’ = ‘പുമാവാക്കി’. ഈ പ്രസ്താവ അകാരമും നടപ്പാക്കി വന്നു.
 ഉ-0. ‘കളും + ഇതു’ = ‘കളുംവിതു’, ‘കെന്തും + അവൻ’ = ‘കെന്തുംവവൻ’.

48. സസ്യിയിൽ നിത്രും ലോപിച്ചു പോകന സ്പരം എന്തു?

സസ്യിയിൽ നിത്രും ലോപിച്ചു പോകന സ്പരം അരത്തു കാരം തന്നെ.

- ഉ-0. ‘എനിക്കു + താഴു’ = ‘എനിക്കാളു’;
 ‘കണ്ണു + ഏടുറു’ = ‘കണ്ണേടുറു’.

എങ്കിലും അരതും = അരതുവും ഈ രണ്ടും സാധ്യം.

49. വ്യഞ്ജനസ്യി എന്തിനേ?

വ്യഞ്ജനസ്യിയിൽ ലോപം, അത്രേശം, ദ്രീതപം ഇം കൂന പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.

50. ലോപത്തിന്റെ ഉദാഹരണങ്ങൾ എന്തിനേ?

- ഉ-0. ‘വണം + അക്കുക’ = ‘വശാക്കുക’,
 ‘ചിന്ന + ടിന്നുഡായി’ = ‘ചിന്നടിന്നായി’; ഈ ലോപത്തിന്റെ ഉംബ വരണ്ണങ്ങൾ തന്നെ.

എന്നിന്തിനേ ഉള്ള ഇവഗിൽ തക്കവമന്ത്രാദശാൽ പദാ ലത്തതിൽ അം എന്നാളുള്ള ചിലപ്പോൾ ലോപിച്ചു പോയി; പദാരംഭത്തിലും ചിലപ്പോൾ ലോപം ഉണ്ടാക്കാം.

- എ-ം. ‘എയു + ദേശം’ = ‘എയുശേശം’,
 ‘അരക്കു + നിനാ’ = ‘അരക്കുനിനാ’,
 ‘എയുാതെ + കണ്ടു’ = ‘എയുാണ്ടു’,
 ‘കീഴു + ചെട്ടു’ = ‘കീഴചെട്ടു’,

51. വ്യഞ്ജനസ്ഥിതിൽ ആരുദ്ധരം എന്തിനേ?

കയ വ്യഞ്ജനത്തിനു പകരം മറ്റൊരു വ്യഞ്ജനത്തെ ചേർക്കുന്നതു വ്യാഖ്യാനം-ആരുദ്ധരം തന്നെ; ഈ പ്രത്യേകം അനന്തരാസികങ്ങളിൽ നടപ്പ്.

- എ-ം. ‘ഒൻ + ചിറ’ = ‘മണിറ’,
 ‘ആരുലിൻ + കീഴു’ = ‘ആരുലികീഴു’,
 ‘എൻ + പോറി’ = ‘എക്കോറി’,
 ‘വരം + തോടും’ = ‘വരക്കോടും’,
 ‘ഹാകം + കേരം’ = ‘ഹാക്കേരം’,
 ‘പൈതം + കോവിൽ’ = ‘പൈറിക്കോവിൽ’,

മറ്റു അർക്ഷരങ്ങളിലും ഭസ്ത്രങ്ങൾ കാണാം.

- എ-ം. ‘എൻ + ലിഡ്’ = ‘എന്നിഡ്’,
 ‘വിണ്ട് + തലം’ = ‘വിഞ്ചലം’,
 ‘ഭും + കാഴു’ = ‘ഭജകാഴു’,
 ‘പിൻ + പാച്’ = ‘പിപ്പാച്’,
 ‘നെൽ + മൺി’ = ‘നെന്നമൺി’,
 ‘എൽ + മോഹം’ = ‘ഉണ്ണമഹം’.

52. പിതും എവിടെ വരും?

താലവ്യസ്തപരങ്ങളിലും, ദിവ്യസ്തപരങ്ങളിലും, മുറുക്കാരത്തിലും, പിന്നുന്നും മറ്റും പാഠാദിത്തിൽ കയ വരം മുടിയാൽ പിതും പലപ്പോഴും വേണ്ടിവരും.

- എ-ം. ‘തീ + പററി’ = ‘തീപ്പററി’,
 ‘പിലാ + കീഴു’ = ‘പിലാകീഴു’,
 ‘പുള്ളി + പുലി + തോൽ’ = ‘പുള്ളിപ്പുലിതോൽ’,
 ‘പുത്ര + മൊബി’ = ‘പുത്രമൊബി’,
 ‘പോൻ + കളം’ = ‘പോക്കിളം’.

‘പട + ജനം’ = ‘പടജ്ഞനം’; ‘കരം + ഗരം’ = ‘കരഗ്രൂരം’.)

(മുതലായ മുളക്കാളിലും അതു ചിലപ്പോൾ വരും).

അബ്ദിക്ഷരാന്തരായ ഏകാക്ഷരല്ലസ്പ്രതിന് ഒരു സ്പരം രാണാൽ, പ്രിത്യും വരും.

ഉ-0. ‘കണ്ട + ഖണ്ട’ = ‘കണ്ണിഖണ്ട’.

53. പ്രിത്യും ലോപത്രതാടം തീരു പ്രയോഗിക്കുന്നോ?

പ്രിത്യും ലോപത്രതാടം തീരു സഹാസ്യങ്ങളിൽ പ്രയോ ശിക്കാം.

ഉ-0. ‘മനം + വിഭി’ = ‘മനവിഭി’, ‘മനവിഭിട്ട്’,

‘കടക + പുറം’ = ‘കടപുറം’, ‘കടപുറം’,

‘മകകു + തായം’ = ‘മകതായം’, ‘മകതായം’.

എന്നിങ്ങനെ ലോപം തീരുക്കിയ പ്രിത്യും.

ചിഹ്ന ണ്ണ പാ.

54. ഭാഷയെ എഴുതുന്നതിൽ ഉപയോഗിക്കേണ്ടുനാ ചിഹ്നങ്ങൾ വല്ലതും ഉണ്ടാ?

ഭാഷയെ എഴുതുന്നതിൽ ചിഹ്നങ്ങൾ പണ്ട് നടപ്പിലുണ്ട്; എങ്കിലും ഇപ്പോൾ താഴേ പറയുന്ന വിരാമങ്ങൾ അനുച്ഛടി പ്പെട്ടുകൊണ്ടിരിക്കാണും; അവവരെ എഴുതുന്നതിലും ഉപയോഗിച്ചാൽ കൊണ്ടുവരാം.

, അല്പവിരാമം.

; അല്പവിരാമം.

: അല്പവിരാമം.

. പൂണ്ടവിരാമം.

? ചോദ്യചിഹ്നം.

! സംഖ്യാധനചിഹ്നം.

- സംയോഗചിഹ്നം.

( ) അതുവരണചിഹ്നം.

“ ” വിശേഷണചിഹ്നം.

+ തുടക്കതിരിക്കുന്ന ചിഹ്നം.

= സഹാത്മകചിഹ്നം.

II. പദകാണ്ഡം.

ആചാരങ്ങൾ.

55. പദങ്ങൾ എത്ര വിധം ഉള്ളവ?

നാമം, കുയ, അവും തന്നെ നൂറ്റാവിധപദങ്ങൾ ഉണ്ട്.

56. നാശം എന്നതു എന്തു?

കനികൾ പേര് ചൊല്ലുന്ന ടാം നാമം തന്നെ.

ഉ-ം. ‘രാഖ’, ‘ഭക്തി’, ‘സ്രീ’, ‘വല്ലു’, ‘ബുദ്ധി’, ‘ഭഗവാൻ’, ‘ഉൺ’, കരിപ്പ്’.

57. ക്രിയ എന്നതു എന്തു?

കനാ ചെങ്കുന്നതും, ഹരിക്ഷന്നതും, അനഭവിക്ഷന്നതും അറിയിക്കുന്ന പദം ക്രിയ തന്നെ.

ഉ-ം. ‘ചെങ്കുന്ന’, ‘ആയി’, ‘വരം’, ‘പെട്ടവാൻ’, ‘ശ്രൂക്കുക’, ‘വർക്കിൽ’, ‘പെട്ടന്നതു’.

58. അവലും എന്നതു എന്തു?

ത്രുപ്പത്തിനാ ഭേദം വരാത്തു പദം അവലും തന്നെ.

ഉ-ം. ‘എ’, ‘കാ’, ‘ഉ’.

ആചാരങ്ങൾ.

അക്രിയാത്മകാണ്ഡം.

59. അക്രിയ എന്നതു എന്തു?

കത പദത്തിന്റെ അത്യുജ്ഞാഭേദ എടുത്താറോ, ഫോബി മായി നില്ക്കുന്ന നൂലാക്കാംഡങ്ങൾ അക്രിയ തന്നെ.

ഉ-ം. ‘മരംകൾ’, ‘പൊതുൾ’, ഏന്നാജ്ഞവർഗ്ഗിൽ ‘മരം’, ‘പൊതുൾ’, ഏന്നാജ്ഞവ അക്രിയകൾ തന്നെ.

60. അത്യുജ്ഞാഭേദ എന്തു?

അത്മത്തിൽ അല്ലെങ്കിലും വേറോ വേറോ ഭേദങ്ങാഭേദ വാതത്തിയതിനെകാണിക്കേണ്ടതിനുായിട്ട് അഭ്യന്തരത്തിൽ ചേരുന്ന അക്ഷരങ്ങൾ അത്യുജ്ഞാഭേദ അത്യുജ്ഞാഭേദ തന്നെ; മേൽ പറഞ്ഞു ഉഡാ ഹരണത്തിൽ അങ്ങൾ, തു എന്നവ അത്യുജ്ഞാഭേദ തന്നെ.

നാമത്രപദ്ധതി.

പിംഗവചനങ്ങൾ.

61. പിംഗത്താൽ നാമങ്ങൾക്കുകൊന്ന ഭേദം എത്ര വകയുള്ളത്?

ചുല്ലിംഗം, സ്രീലിംഗം, നഘംസകലിംഗം തുടിനേ ലിംഗത്താൽ നാമങ്ങൾക്കുകൊന്ന ഭേദം സുന്ന വകയുണ്ട്.

62. ചുല്ലിംഗം എന്തു?

ചുത്തംഖന അറിയിക്കുന്നതു ചുല്ലിംഗം; [പലപ്പും അൻ പ്രത്യയം ചുല്ലിംഗത്തെ കരിക്കുന്നു].

ഉ-0. ‘ദൈവൻ’, ‘മഹൻ’, ‘തീയൻ’, ‘രാജാവു’.

63. സ്രീലിംഗം എന്തു?

സ്രീരൈഖാനിക്കുന്നതു സ്രീലിംഗം; [സാധാരണായായി തുടിനും പ്രത്യയങ്ങൾ അർഹ, ഈ എന്നിവ തന്നെ].

ഉ-0. ‘മഹൻ’, ‘ദൈവി’, ‘തീയത്തിൻ’, ‘ക്ഷുരാട്ടി’.

64. നഘംസകലിംഗം എന്തു?

ആശാം ചെണ്ണം അല്പാത്തതിനെന്നും, വിശേഷബുദ്ധി തുല്പാത്തതിനെന്നും അറിയിക്കുന്നതു നഘംസകലിംഗം; [തുടിനു അം എന്ന പ്രത്യയം പ്രധാനം].

ഉ-0. ‘ദൈശം’, ‘മഹം’, ‘ആച്ച’, ‘പക്ഷി’, ‘പുഴു’, ‘കല്ലു’.

65. വചനത്താൽ ഉണ്ണാക്കുന്ന ഭേദം എത്രവകയുള്ളത്?

വചനത്താൽ ഏകവചനം ബഹുവചനം ഈ രണ്ട് വക ഭേദം ഉണ്ട്.

66. ഏകവചനം എന്തു?

ഏകവചനം ഒന്നിനെ കരിക്കുന്ന നാമദേവം.

ഉ-0. ‘മഹൻ’, ‘മഹൻ’, ‘ഒരു’.

67. ബഹുവചനം എന്ത്?

ബഹുവചനം പലരിയും കരിക്കുന്ന നാമങ്ങളും.

ഉ-0. ‘രകൾ’, ‘മരങ്ങൾ’, ‘ശ്രൂപങ്ങൾ’.

68. ബഹുവചനത്തെ വരുത്തുവാൻ എന്ത് പ്രത്യയങ്ങളും ചേർക്കുന്നു?

കർ, അർ തും രണ്ട് പ്രത്യയങ്ങളും ചേര്ത്തു ബഹുവചനത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നു.

69. ‘കൾ’ എന്ന പ്രത്യയത്തെ എന്തിനേ ചേർക്കും?

താലവുസ്പരശത്തിൽ ടിനേ കർ ചേര്ത്താൽ എതി.

ഉ-0. ‘തിയഞ്ചികൾ’, ‘സ്കീകൾ’, ‘തലകൾ’, ‘ചൈകൾ’.

അരയു കാരത്തിൽ പിന്നേയും അങ്ങിനേ തന്നെ.

ഉ-0. ‘കാലുകൾ’, ‘ശ്വാസകൾ’, (അപ്പുകൾ) ‘കലുകൾ’.

അതു, ഒരു, മും, ഒരു, മുറു കാരം എന്നീ പദാന്തങ്ങളോടു പ്രിതപസന്ധിയിൽ കർ എന്നതു വരും.

ഉ-0. ‘പിതാകൾ’, ‘പിതൃകൾ’, ‘പുത്രൻ’, ‘ഗണകൾ’, ‘വഹനകൾ’.

എങ്കിലും ‘പുത്രൻ’, ‘വഹനകൾ’, ‘രാധകൾ’ എന്നം പറയും.

അം+കർ എന്നതു അങ്ങെൽ ആകിം.

ഉ-0. ‘മരങ്ങൾ’, ‘പ്രാണങ്ങൾ’.

70. ‘അർ’ എന്ന പ്രത്യയം എത്ര നാമങ്ങൾക്കു പററും?

സബ്ബുഡിനാഭങ്ങൾക്കു പററുന്നതു.

ഉ-0. ‘ശഭർ’, ‘ശ്രൂപങ്ങൾ’, ‘തീയൻ’, ‘മാതർ’.

71. ‘അവർ’, ‘ആർ’, ‘മാർ’ എന്ന പ്രത്യയം കൂടി പററുമോ?

അവർ, ആർ, മാർ എന്ന പ്രത്യയം ബഹുമാനത്തിന്നായും ചേർക്കുന്നണണ്ട്.

ഉ-0. ‘രാജാവവർ’

(= രാജാകൾ)

‘നമ്പിഡാർ’ = ‘നമ്പിയവർ’,

(= നമ്പികൾ)

‘പുത്രിഡാർ’

(= പുത്രികൾ)

72. 'അൻ', 'കുപ' ഇം റണ്ട് പ്രത്യയങ്ങളെ മുട്ടിച്ചേര്ത്താമോ?

ശിഖുകപാ = ശിഖുകപാ; രാജാക്കന്നാർ = രാജാക്കന്നാർ;
= രാജാക്കപാ + മാർ.

ഇത്തും റണ്ട് പ്രകാരത്തിലും അൻ, കുപ മുട്ടിച്ചേര്ത്താം.

73. സൗക്ഷ്യക്രമം തൊറി ഉണ്ണാക്കിയ ബഹുവചനത്രപദ്ധതിയിൽ
ഉണ്ടോ?

സൗക്ഷ്യക്രമം തൊറി ഉണ്ണാക്കിയ ബഹുവചനത്രപദ്ധതിയിൽ
ഉണ്ട്, ചിലതു പറയാം.

o

ഉ-ം. നായ്	നായ്ക്കൾ	
മഹി	മഹിൾ	
പിള്ള	പിള്ളകൾ	പിള്ളകൾ
കിടാ	കിടാകൾ	കിടാങ്ങൾ
വൈതൽ	വൈത്തപ്പൾ	
ആൺ	ആഡ്സൾ	ആണാഡ്സൾ
പിശാച്ച	പിശാച്ചകൾ	പിശാച്ചകൾ
തന്പരാം	തന്പരാകൾ	തന്പ്രാക്കണാൾ

വിഭക്തികൾ.

74. വിഭക്തി എന്നതു എന്തു?

വാചകത്തിലുള്ള അനഘവൈത്തിനു തക്കവുണ്ടം ചില
പ്രത്യയങ്ങളെ ചേത്തൽ നാമത്രപരത മാറ്റുന്ന വിധം
വിഭക്തി എന്ന പറയ്ക്കാം.

75. എത്ര വിഭക്തികൾ ഉണ്ട്.

എഴു വിഭക്തികൾ ഉണ്ട്.

76. അവറിൻ പോതകളും പ്രത്യയങ്ങളും എവ്വ?

അവറിൻ പോതകളും പ്രത്യയങ്ങളും താഴേ പറഞ്ഞതു
തന്നെ.

	വിഭക്തി	നാമങ്ങൾ	പ്രത്യയങ്ങൾ
I.	പ്രട്ടെ	കത്താവു	അൻ, അപം, അം, ഇ ^{രൂപി} ; ചിലപ്പോൾ പ്രതി മാറ്റവും കാണം.
II.	പീതിയ	കമ്മം	എ.
III.	ആദിയ	{കരണം സാധിത്രം	അപം.
IV.	ചതുര്മ്മി	{സമ്പ്രദാനം സ്ഥലചതുര്മ്മി	ഓ. സം.
V.	പാശ്വമി	അപാദാനം	ഇലേക്ട്രി, എക്ട്.
VI.	ഷഷ്ഠി	സംഖ്യാസം	ഉട, നെട.
VII.	സാമ്പത്തി	അധികരണം	ഇൽ, ഇക്സ്, കെൽ.

പക്ഷേ സംഭവാധനാരയന്ന പ്രമാണം വിഭക്തിത്രം തെരുവിൽ വിഭക്തി എന്ന പറയാം.

ഉ-0. ‘അച്ചു’, ‘ശാച്ചനേ’.

77. വളവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളും പ്രതിയോടു ചേർന്നതു എന്തിനിനേ? ¹⁾

ചില നാമങ്ങൾ (പ്രത്രേകം എല്ലാ വൈദ്യവചനങ്ങൾ) വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും പ്രമാണങ്ങളും തന്നെ ചേർണ്ണം.

ഉ-0. ‘രാമ’, ‘രാമനാഡ്’; ‘ഗൗക്കൾ’, ‘ഗൗക്കളുടെ’.

¹⁾ പ്രമാണം ഒന്നാംവിഭക്തി തന്നെ (സംഭവാധനാരയന്ന പ്രമാണം പ്രമാണം കൂടിക്കൊള്ളണ്ട് എല്ലാ വിഭക്തികൾക്കും വളരെ വിഭക്തികൾക്കും ഒപ്പ്; എന്നാൽ പ്രമാണം . . . . . ഉ-0. രാമന്

പീതിയ	” രാമന
ആദിയ	” രാമനാഡ്
ചതുര്മ്മി.	” രാമന
പാശ്വമി	” രാമനാഡനീന
ഷഷ്ഠി	” രാമനീറ
സാമ്പത്തി	” രാമനിൽ

എന്നിവിടെ കാണിച്ചപ്പോൾ പ്രമാണവിഭക്തി മാത്രം നേരു നില്ക്കുന്നതുണ്ട്; മറ്റൊരു വിഭക്തിക്കുണ്ടെല്ലാം വളരെവളരുന്നുവെന്നുവരുത്തുന്നു.

ചിലതിനു അരുദ്ദേശത്രയം എന്നാണെങ്കിൽ ഒരു പ്രക്രമി ഉണ്ട്; വളവിക്കിപ്പുത്തുന്നതെ ചേക്കണമെന്നു മാത്രമേന്തു തന്നെ.

78. അരുദ്ദേശത്രയം എന്തിനേ?

അരുദ്ദേശത്രയം ഉണ്ടാക്കണമെന്തോ അഥവാ അഭ്യിലൃം മററും അഥവാ സ്വാരം വെടിഞ്ഞതു തന്റെ ധരിക്കുന്നതിനാൽ തന്നെ.

ഉ-0. മഹം ഏന്തിനെന്നു അരുദ്ദേശത്രയം ‘മഹം + തന്റെ = മഹാതു’.

ചില നാമങ്ങളും തന്റെ ധരിക്കുന്നതു;
ചിലതിനു പ്രിയപാഠം വരുന്നതും ഉണ്ട്.

ഉ-0. ‘രാജാവു’, ‘രാജ്ഞവിൻ’; ‘കണ്ണ്’, ‘കണ്ണിൻ’; ‘ശത്രു’, ‘ശത്രുവിൻ’; ‘ഒമ്മു’, ‘ഒമ്മാറു’.

79. അരുദ്ദേശത്രയം തന്നിധായി വരുമോ?

അരുദ്ദേശത്രയം തന്നിധായി വരും!¹⁾

ഉ-0. അവൻ ‘സംകരണം’ ചെന്നു.

80. രണ്ട് വിഭക്തികൾ ഒരു പദത്തിൽ ചേന്ന് കാണുമോ?

സ്ഥലചതുരത്തി എന്ന വിഭക്തിയിൽ രണ്ട് വിഭക്തികളും ചേന്ന് കാണുന്നണ്ടു.

ഉ-0. ‘ഒഡാന്തിവെക്കു’, ‘ഒഡാന്തകു’.

81. എല്ലാ നാമങ്ങളെയും എത്ര ത്രാവകകളായി വിഭാഗിക്കാം?

എല്ലാ നാമങ്ങളെയും വിശ്രേഷണാർ രണ്ട് ത്രാവകകൾ ഉണ്ടായി വിഭാഗിക്കാം.

82. അവുറിൻ ഫേദം എന്തിനേ നിഞ്ഞയിക്കാം?

ചിലതികൾ ചതുരത്തിക്ക കൂടുതലും വരുത്തുന്നതും, അപ്പോൾ ഷാസ്ത്രിക ഉടെ പ്രത്യുഥം പററും; മറ്റൊരു ചതുരത്തിയിൽ കൂടുതലും ഷാസ്ത്രിക്കിൾ നേരുപയും ഷാസ്ത്രിക്കിൾ നേരുപയും വരും.

¹⁾ 268-ാം ഒമ്മു തന്റെ നോക്ക്.

83. 'എ' വക, പ്രിഞ്ചേ?

അന്തു താഴേ കാണിച്ചുവരുന്നും താമ.

— 18 —

<p>ഒ: മകസ്</p> <p>എ: മക്കൾ</p> <p>രീ: മക്കളും</p> <p>ഒ: മക്കളും</p> <p>ഒ: മക്കളും</p> <p>ഒ: മക്കളും</p> <p>ഒ: മക്കളും</p>	<p>പുതു</p> <p>പുതു</p> <p>പുതു</p> <p>പുതു</p> <p>പുതു</p> <p>പുതു</p> <p>പുതു</p>	<p>തിരു</p> <p>തിരു</p> <p>തിരു</p> <p>തിരു</p> <p>തിരു</p> <p>തിരു</p> <p>തിരു</p>	<p>തീരു</p> <p>തീരു</p> <p>തീരു</p> <p>തീരു</p> <p>തീരു</p> <p>തീരു</p> <p>തീരു</p>	<p>വൈക്കാൻ</p> <p>വൈക്കാൻ</p> <p>വൈക്കാൻ</p> <p>വൈക്കാൻ</p> <p>വൈക്കാൻ</p> <p>വൈക്കാൻ</p> <p>വൈക്കാൻ</p>			

ഖനിൽ എപ്പോൾ ബന്ധുവാനുണ്ടോ അനും, യും, യു പ്രിഞ്ചുതുണ്ടോ തുണ്ടോ തുണ്ടോ ഉണ്ടോ.

ഓരും, മനും ആട്ടണിയിരിക്കുന്നു.

‘କୀର୍ତ୍ତିନୀ’ ପାଇଁ ଏହାର ଅଧିକାରୀ ହେଲା ଏହାର ପାଇଁ ଏହାର ଅଧିକାରୀ

‘ଅଜଣାରୁ ଯୁଦ୍ଧକାଳେ ପିଲାର କାରଜଳେ ନୀତିଯାତ୍ମକ ପଥରେ
ଚାହିଁଲାଏଇଲା କାହାର କାରଜଳେ ନୀତିଯାତ୍ମକ ପଥରେ

ପ୍ରକାଶକ

ପ୍ରକାଶକ ପତ୍ର ପରିଚୟ

മുസ്ലീം

ଶ୍ରୀମଦ୍ଭଗବତ

ମହାବିତ
ମହାବିତ

ഒക്കിൽ
ഒക്കുൽ

മുരംക്കാലം

ଓଡ଼ିଆ

தடவியல்

ବୁଲ୍ଲାର୍ଜୁନ୍ଦେଶ

കുമ്പിരു

ഒക്കെൽ

19

—

ପ୍ର:	ମହାନ୍ତି	କଣେଳୁ	ବୟାଗେତୁ	ଦେଖନ୍ତି	ଦେଖନ୍ତି (ଯୁ)	ଦେଖନ୍ତି
ପ୍ରତି:	ମହାନ୍ତି	{ କବଣୀ କବ୍ଲିପ୍	ବୟାଗେତୁ ବୟାଗେତୁ	ଦେଖନ୍ତିରେ ଦେଖନ୍ତିରେ	ଦେଖନ୍ତିରେ ଦେଖନ୍ତିରେ	ଦେଖନ୍ତିରେ ଦେଖନ୍ତିରେ
ତଃ:	ରୋଧିକାରୀ					

• ഡോക്ടർ ഡാവേ നായർ കീടം

୪୫. କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ?

പ്രതിസംജ്ഞാനാമണ്ഡലം.

85. പ്രതിസംജ്ഞാനാമണ്ഡലം എന്നവ എന്തു?

പ്രത്യേകനാമണ്ഡലങ്ങൾ വകരം ചൊല്ലുന്ന സമ്പ്രദായം ആഗ്രഹിച്ചുനിൽക്കുന്ന അനുഭവമാണ് പ്രതിസംജ്ഞാനാമണ്ഡലം.

86. പുതശ്ശപ്രതിസംജ്ഞകൾ എന്തു?

അലിംഗങ്ങളായ ശോർഡ്, നീ, താൻ തും മും തന്നെ പുതശ്ശപ്രതിസംജ്ഞകൾ.

87. ഇവററിന്റെ ഗ്രാഹം എന്തിനും?

എ ക വ ച ന ത.

പ്ര:	ശോർഡ്	നീ	താൻ
ആദ്ദേഹം അപം }	എൻ	നിൻ	തൻ
ദ്വി:	എന്നെന്ന	നിന്നെന്ന	തന്നെന്ന
തൃ:	എന്നാൻ	നിന്നാൽ	തന്നാൽ
ച്ച:	എനിക്ക്, ഈനിക്ക്	നിനക്ക്, നിണക്ക്	തനിക്ക്
വ:	എക്കൽനിന്ന്	നിക്കൽനിന്ന്	തക്കൽനിന്ന്
ഷ:	എൻറു	നിന്റു	തന്റു
സ:	എനിൽ, എക്കൽ	നിനിൽ, നിക്കൽ	തനിൽ, തക്കൽ

ഇവാ ദ ദ ദ

ഓ:	ഒത്താണ്ട് ഒത്താണ്ട്	നാം	നിങ്ങൾ തങ്കൾ.	താം
അംഗം	ഒത്താണ്ട് ഒത്താണ്ട്	നാം	നിങ്ങൾ തങ്കൾ	താം
ദി:	ഒത്താണ്ട്	നബ്ര	നിങ്ങളെ	താം
തി:	ഒത്താണ്ട്	നബ്ര	നിങ്ങളും	താം
സി:	ഒത്താണ്ട്	നമുക്കെ	നിങ്ങൾക്ക്	താം
ഡി:	ഒത്താണ്ട്	നമുക്കെ	നിങ്ങളിൽനിന്ന്	താം
ഈ:	ഒത്താണ്ട്	നമുക്കെ	നിങ്ങളിൽനിന്ന്	താം
ഈ:	ഒത്താണ്ട്	നമുക്കെ	നിങ്ങളിൽനിന്ന്	താം
ഈ:	ഒത്താണ്ട്	(ഉഥാന്തി)	(നിക്കിൽ)	താം

88. ചുട്ടേഴ്സ്ത്രൂക്കൾ എവ?

സ്ഥലത്തിനാകട്ടെ, കാലത്തിനാകട്ടെ, ദുരത്തിലും സ്ഥാപത്തിലും അതിരിക്കുന്നതിനെ ചുട്ടേഴ്സ്ത്രൂക്കാണിക്കുന്ന അ, ഇ എന്നവ ചുട്ടേഴ്സ്ത്രൂക്കൾ തന്നെ.

ഉ-0.

അ + തിര = അ(ത)

ഇ + തിര = ഇ(ത)

അ + ഇട = അ(വിട)

ഇ + ഇട = ഇ(വിട)

89. ചുട്ടേഴ്സ്ത്രൂക്കളിൽനിന്നും വികഞ്ച ചുട്ടേഴ്സ്ത്രൂക്കൾ എവ?

പുത്രഷാര്യം പാവാനാരെയോണ്ട്.

ഉ-0.

	അവൻ	ബു	ഇവൻ	ബു	ഇവൻ
എ:	അവർ	ബു:		ഇവർ	ബു:
	അതു		അവ	ഇതു	ബുവ

എന്നിവ പ്രധാനം.

90. ‘അവ’, ‘ഇവ’ എന്ന ത്രാവന്മാരം, അതുതിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ത്രാവന്മാരം എന്തു വിശദമാണ് ഉണ്ട്?

അവ ഒരുല്ലായതിനും അതേദേശത്രാവത്തിനായ് റൂപത്രാവം ചേക്കേണം.

ପ୍ରସାଦାଟ କିମ୍ବା ପାଶରେ ନିରାଯାମ୍ବା, 'ଫୁ', 'ଫୁଣ୍ଡା', କାହାକୁଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗ ଏବଂ 'ନିରାଯାମ୍ବା', 'କେ', 'ଲେ', 'ବିଭା', 'ଲେ', କାହାକୁଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗ ।

(ପରିଚ୍ଛା) = (ପରିଚ୍ଛା) ଫୁ

(ପରିଚ୍ଛା)କ

(ଫରା)ଫୁ

(ତା)ଫୁ = (ପରିଚ୍ଛା) ଫୁ

୧-୦.

ପ୍ରୟୋଗିତା
ଏବଂ

୨୩
କାହାକୁଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗରେ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ।
କାହାକୁଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗରେ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ।

୨୩
କାହାକୁଣ୍ଡିଲିଙ୍ଗରେ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ଏବଂ ନିରାଯାମ୍ବା ।

୧. ନିରାଯାମ୍ବା	(ନିରାଯାମ୍ବା)	(ନିରାଯାମ୍ବା)	ନିରାଯାମ୍ବା
୨. ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା
୩. ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା
୪. ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା	ନିରାଯାମ୍ବା

୧-୦.

92. ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞനാമങ്ങൾ എവിന്?

	എവൻ	എവൻ		യാവൻ		യാവൻ
എ:	എവൻ	ബേ:		എ:	യാവൻ	ബേ:
	എത്ത്	എത്ത്		യാത്ര		യാവ

എന്നിവ ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞനാമങ്ങളിൽ മുധ്യനം. നാലു സകം രണ്ട് പ്രകാരത്തിൽ നടപ്പ്; എത്ത് യാത്ര എന്നം, എത്ത് എന്നം വരയുന്നു.

93. ചുണ്ണ് ചോദ്യപ്രത്യേകത്തുകളുടെ സംഖ്യാത്തിൽനിന്ന് ഇനിച്ചു കുറഞ്ഞ പ്രതിസംജ്ഞകൾ ഉണ്ടോ?

അന്നത്ത്, (അന്നവൻ, അന്നവൻ) ഇന്നത്ത് എന്നത്, അങ്ങ്, ‘അന്’, അതു, അവിടെ, അങ്ങിനേ, അപ്പോൾ ഭൂതലായ അനേകം ചുണ്ണ് ചോദ്യത്തംമായും സ്ഥലകാലപ്രകാരം വാചകങ്ങൾ ഉണ്ട്.

പ്രതിസംഖ്യാനം മുമ്പാണ.

94. പ്രതിസംഖ്യാനാമങ്ങൾ എന്നതു എത്ത്?

സംഖ്യാനാമത്തിനു പകരം ചൊല്ലുന്ന സർവ്വനാട്ടം തന്നെ പ്രതിസംഖ്യാനാമങ്ങൾ.

95. പ്രതിസംഖ്യാതിൽ മുധ്യനമായതു എത്ത്?

പ്രതിസംഖ്യാതിൽ മുധ്യനമായതു എല്ലാ എന്നാളുടുത്ത തന്നെ; ആയതു ചുട്ടചോദ്യ പ്രത്യേകത്തുകളുടെ മാത്രിപ്രകാരം പ്രത്യേകത്തുകളും, സംഖ്യാത്താൾ വരവേറുന്ന നാമങ്ങളും ചേര്ന്ന് സർവ്വത്തെമ്മുള്ള സ്ഥാപിതപ്രതിസംഖ്യക്കു ജനിപ്പിക്കും; അനൗത്തിൽ ഉം അപ്പുരുഷം സ്ഥാപിതപ്രതിസംഖ്യക്കു ചേരുകയും വേണും.

ഈ-ം. ‘എല്ലാവകം’, ‘എല്ലാവനൊയും’, ‘എല്ലാടവും’ (= എല്ലാ + ഇടം + ഉം), ‘എല്ലാജൂഡം’ ഇതുാണി.

96. സർവ്വാത്മകമുള്ള രോഗ പ്രതിസംഖ്യാനാഭ്യാസം ഉണ്ടോ?

മഴുവാം, മുറും, സർവ്വതു, സകലതു മുതലായവ
സർവ്വാത്മപ്രതിസംഖ്യാനാഭ്യാസം തന്നെ.

97. ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞാതയിൽനിന്നും സർവ്വാത്മകമുള്ള പ്രതി
സംഖ്യാനാഭ്യാസം ഉണ്ടാക്കാണോ?

ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞാതയിൽ ഉം ചേർക്കാൻതീനാൽ സർവ്വാ
ത്മകമുള്ള പ്രതിസംഖ്യാനാഭ്യാസം വരുത്തുന്ന ഉണ്ടാക്കാം.

എ-ം. ‘എവണം’, ‘എവരം’, ‘ആരുതം’, ‘എത്രം’, ‘എങ്ങം’, ‘എന്നം’,
‘എന്നേക്കം’.

98. നാനാത്പരപ്രതിസംഖ്യാനാഭ്യാസം ഏവ?

ചില, പല എന്ന ഈ രണ്ടും നാനാത്പരപ്രതിസം
ഖ്യാനാഭ്യാസം തന്നെ; സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും എടുത്ത
അംഗങ്കൾ മുട്ടു ഉണ്ട്. ചിലതു്, പലതു് എന്നവ ചു
ണ്ടു പേരുകൾ പോലെ ലിംഗവചനവിശേഷിപ്പിക്കുന്നവാണുള്ള
ധർിക്കാം.

99. എങ്കിലേം, അയിലും ദുതലായ അഥവാഭ്യാസം പ്രതി
സാഖ്യാനാഭ്യാസം ഉണ്ടോ?

അയിലുംതീനാ, എററം ഇത്തുാദി.

അല്ലെതക്കു, കുരെച്ചു, ചെററു, ഒട്ടു, തെല്ലു സംസ്കൃ
തത്തിൽനിന്നും ഒന്നിച്ചു അല്ലും ഇത്തുാദി.

അന്നുതെക്കു, മററു, വേറു.

ഈ നാഭ്യാസം¹⁾ പ്രതിസംഖ്യാനാഭ്യാസായി എടുത്തു
കൊണ്ടുള്ളാം.

¹⁾ ഇവകു പാടയ ത്രിജാനഃഭ്യാസം തന്നെ: ഇതിന്റെ വിവരം പഠണനു
ത്തിൽ കാണം.

സംഖ്യാനാമ്പദം.

100. സംഖ്യാനാമ്പദിലും, പ്രതിസംഖ്യാനാമ്പദിലും മുട്ട് നെത്തു എന്തു?

സംഖ്യാനാമ്പദിലും, പ്രതിസംഖ്യാനാമ്പദിലും മുട്ട് നെത്തു ഒന്നു എന്നാളുള്ളതു തന്നെ.

101. സഹാസ്തതിൽ ഇതിനെറ്റെ ത്രുച്ചം എന്തിനേ വരും?

സഹാസ്തതിൽ ഇതിനെറ്റെ ത്രുച്ചം ഒങ്ക്, ഓർ എന്നൊക്കാണോ.

ഉം. ‘കയ പഴു’, ‘കാർ മുടം’.

(പ്രജ്ഞന്ദശ ചീംഗപരശ്രാ പരശ്രായാൾ, ‘കയും’, എന്നതും അസ്പ സപരം പരശ്രായാൾ, ‘കാർ’ എന്നതും വേണം).

ഇതിൽനിന്നും ജനിച്ചു ഒരവൻ, ഒരവൻ, ഒരത്തി, ഓരോത്തത്തന്തെ ഇത്തുാദി പ്രതിസംഖ്യകളായിട്ട് നടക്കണം.

102. ശ്രേഷ്ഠം സംഖ്യകളുടെ ത്രുച്ചം എന്തിനേ?

രണ്ട് (ഇന്ത്, ഇനർ); മുന് (ഇ, ഇൻ, ഇൻ, ഇ); നാല് (നാൽ); അഞ്ച് (ഒംഎ), ഒംഎം, അംം); ആറ്, ആർ; ഏഴ്; എട് (എൻഡ്); ഒമ്പത് (തൊൻ, തൊം); പത്ത് (പതി—പഞ്ചി, പന്തി); ഏറ്റ്; ആയിരം മുതലായവ തന്നെ; അതിൽനിന്നുംവിച്ചു സംഖ്യ കൾപാ പലത്തും ഉണ്ട്.

പത്തു ആയിരം (=സഹിസ്യം) സംസ്കൃതത്തിൽനിന്നും ജനിച്ചതു; പലക്ഷം, കോടി ഇത്തുാദി ത്രുച്ചസംസ്കൃതസംഖ്യാനാമ്പദിലും ഉണ്ട്.¹⁾

¹⁾ കനു, രണ്ട് മുതലായവ സംഖ്യകളായി നടക്കണ നാഥ്യാത്മകരു തന്നെ; മരൊരാത നാമഞ്ചനാട് പേര് താക്കിക്കൊടു, സംഖ്യയും നാമവും മുട്ടി കൈരു സംഘാസനം എന്നെന്നുള്ള പ്രാക്കിഴക്കെന്നും; പിംഗൻ, “കനാം”, “രണ്ടാം” മുതലായവ എൻ, അം (= അരുകം) എന്നതു ക്രിയാപരം തന്നെ.

എറാളുവ ഭേദം.

103. ത്രിയകൾ കൊയും പ്രതികരാണു എന്നു വകയുള്ളൂവ?

ത്രിയകൾ കൊയും പ്രതികരാണു ബലത്തിൽ, അബ്ദവ ലത്തിൽ ഈ രണ്ടു വകയുണ്ട്.

i. പോക്ക്, കെട്ട് ആതലായവ അബ്ദവത്തിയകൾ തന്നെ.

ii. കഴ് എന്നവയുള്ളൂവ ബലത്തിയകൾ തന്നെ.

ഉ-ം, ‘കൊട്ടക്ക്’, ‘കേരക്ക്’, ‘കളിക്ക്’, മുന്നൊള്ളവ ബലം തന്നെ; പ്രതികിഴ ഹരാ ‘കഴ്’ എന്ന മേന്നാറു, ഉജാജാതിനു ബലപ്രതികി എന്ന പറയാം.

104. അത്മത്തെ വിചാരിച്ചുാൽ ത്രിയകൾ എന്നു വകയുള്ളൂവ?

ത്രിയ, ഒരു കമ്മതിൽ ചേരേണ്ടോ ചേരേണ്ടാതെ തോ എന്ന വിചാരിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ മേൽ, അകമ്മ കും, സകമ്മക്കും ഈ രണ്ടു വകയുണ്ട്.

ഉ-ം, ‘ജുരിക്’, ‘വരിക്’, ‘ഹാക്’ ദുർബാഡിനു പിന്നീയയാകുന്ന കമ്മം ഇല്ലായ്യുംകരാണു അകമ്മക്കും തന്നെ; ‘കൊട്ടക്’, ‘തരിക്’ ദുർബാ യവ സകമ്മക്കും മുള്ളും.

ഉ-ം. പുന്നുക്കത്തെ ‘കൊട്ടരു’, അരിയെ ‘തരനു’.

ത്രിയ ഉണ്ടായോ, ഉണ്ടായിട്ടില്ലയോ എന്ന വിചാരിക്കുന്ന സംഗതിയിൽ, അന്നുസരണം, നിശ്ചയം എന്ന രണ്ടു വകയായിട്ട് റിഭാഗിക്കാം.

ഉ-ം. ‘വനു’ എന്നാളുള്ള അന്നുസരണം; ‘വരാഞ്ഞു’ എന്നാളുള്ള നിശ്ചയം.

ത്രികാലാഞ്ചൻ.

105. ത്രിയകൾ എന്നു കാലഘട്ടം ഉണ്ട്?

ത്രിയകൾ ക്രതം, വത്തമാനം, ഭാവി എന്നീ രൂപങ്ങൾ കാലഘട്ടം ഉണ്ട്.

ഭാവികാലം.

106. ഭാവികാലത്തിനു എത്ര ഗ്രൂപ്പസ്സു ഉണ്ട്?
ഭാവികാലത്തിനു രണ്ട് ഗ്രൂപ്പസ്സു ഉണ്ട്.

107. നന്നാം ഭാവിഗ്രൂപ്പം എന്നേനെ?

പ്രക്രമിയോടോ, ബഹുക്രമിയയാൾ ബഹുപ്രക്രമിയോ
ടോ, ഉം പ്രത്യുഥം ചേര്ത്താൽ, നന്നാം ഭാവികാലം അതു
• യും നന്നാം.

ഉ-0. ‘കേർക്കും’, ‘പറക്കും’, ‘കുടും’.

അഭാവലക്ഷ്മിയകളിൽ ഉം എന്നും ഓം എന്നും വരും.
ഉ-0. ‘കൈച്ചും’, ‘ചുട്ടും’ എന്നിലും ‘കാക്കും’, ‘ആക്കും’, ‘പൊക്കും’, ‘പാക്കും’ ദ്രശ്യങ്ങൾ ഉണ്ട്.

108. രണ്ടാം ഭാവിക്കു എത്രയും ഗ്രൂപ്പം ഉണ്ട്?

രണ്ടാം ഭാവിക്കു ഉ, ഉം എന്നീ വരുന്ന ഭാവിഗ്രൂപ്പം
ഉണ്ട്.

ഉ-0. ‘ഉജ്ജീ’, ‘കക്കും’, ‘നല്ലും’, ‘പോതും’, ‘വരും’.

109. ഉകാരത്തോട് വ്രാജ്ഞനും ചേത്തിട്ടും രണ്ടാം ഭാവിക്കു
ഉണ്ടാക്കാമോ?

അഭാവലക്ഷ്മിയാലുള്ളതിനികളിൽ ചു ചേർക്കുന്നതിനാലും
ബഹുക്രമിയാലുള്ളതിനികളിൽ കഴ നീങ്കി ചു ചേർക്കുന്നതിനാലും
രണ്ടാം ഭാവിക്കു ഉണ്ടാക്കാം.

ഉ-0. 1. ‘ആധും’, ‘കേരും’.
2. ‘കൊട്ടും’, ‘വെച്ചും’.

അഭാവലക്ഷ്മിക്കാന്തങ്ങളിൽ ചു എന്നതു മു എന്നാക്കാം.

ഉ-0. ‘കാണ്ടും’.

ദീംല്ലത്രവും അതും.

ഉ-0. ‘ഇരിച്ചും’.

110. തിപ്പുതിഷ്ഠാര കാറിക്കുന്ന ഭാവിത്രം എന്നുണ്ടോ?

തിപ്പുതിഷ്ഠാര കാറിക്കുന്ന ഭാവിത്രം പുട്ടിൽ യ തം—അതിൻ്റെ ഫുഹം എന്നെന്നുണ്ടോ:

അ ബു ല o.

ലിംഗം	അമ്മ പുതിഷ്ഠൾ	മല്ലുമ പുതിഷ്ഠൾ	ഉത്തമ പുതിഷ്ഠൾ
ശ്വരാച്ചാര്യം എന്നാർക്ക് ഓ	{ ഡു: മൃട്ടവോൻ സ്രീ: മൃട്ടവോൺ ന: മൃട്ടവത്ര	{ മൃട്ടവായ മൃട്ടവൻ	

ബു ല o.

ലിംഗം	അ: ഡു:	ഒ: പു:	ഇ: പു:
ശ്വരാച്ചാര്യം എന്നാർക്ക് ഓ	{ ഡു: സ്രീ: ന:	{ കാടിക്കവോൻ കാടിക്കവരാ	{ കാടിക്കവിൻ കാടിക്കവം?

വത്തമാനകാലം.

111. വത്തമാനകാലം എന്തിനേ വരുത്താം?

പ്രസ്തിക്കം (ബാലക്കിയായാൽ ബാലപ്രസ്തിക്കം). വത്തമാനപ്രത്യയമായ ഉന്ന ചേർക്കാൽ വത്തമാനകാലം ഉണ്ടാക്കാം.

ഉ-ം. ‘ദൊക്കന്ന’, ‘വത്നൻ’, ‘വലിക്കന്ന’.

112. ത്രിപ്പുത്വവാദം കരിക്കുന്ന വർത്തമാനത്തുപം എങ്ങിനെ?

അം ബു ല 0.

ലിംഗം	അ: ചു:	ഒ: ചു:	ഉ: ചു:
സ്ത്രീവാദം	ചു:	മൃഥനാൻ	
	സ്റ്റീ:	മൃഥനാൻ	മൃഥനായ
	ന:	മൃഥന്ത	

ബാ ല 0.

ലിംഗം	അ: ചു:	ഒ: ചു:	ഉ: ചു:
മൊഴിവാദം	ചു:		
	സ്റ്റീ:	കടിക്കുന്നാർ	കടിക്കുന്നിൽ
	ന:	കടിക്കുന്നവ	കടിക്കുന്ന ?

ഭ്രം ക 1 ല 0.

113. ഭ്രതകാലത്തെ വരതത്തുന്നതു എങ്ങിനെ?

ഈകാരം ത്രികാരം ഇം രണ്ടുക്കുളങ്ങളിൽ നാം പ്രത്യേകം ചോക്കുതിനിന്ന് ഭ്രതകാലത്തെ ഉണ്ടാക്കാം.

ഭ്രതത്തിൽ ബലപ്രകൃതി നടക്കുന്നില്ല.

114. ഇകാരത്താലുള്ള ഭ്രതകാലം എത്ര ക്രിയകളിൽ വരും?

- . i. അനുതി റ്റ്രജ്ജനദിത്പമാധാർ ആതിൽ പിന്നേ ഇകാരം ചേത്താൽ ഉത്തി.

ഉ-0. ‘തണ്ട്’ എന്നാൽ പ്രതിവിശ്വാസ തന്ത്രി എന്ന ഭ്രതകാലം ഉണ്ടാകും.
ഈപ്രകാരം തന്നെ (ബണ്ട്), ‘ഡെക്ടി’, (മിസ്റ്റ്) ‘ഫിറ്റി’, (തുച്ഛ) ‘തുപ്പി’.

- ii. ദീംഗ്ലസപരത്തിലും, രണ്ട് ഗ്രേസപ്പാദ്ധ്യാലും പിന്നേ ‘ഇൻ’ ചേത്താൽ ഉത്തി.

ഉ-0. (അട്ട്) ‘ആടി’, (ബാഡ്) ‘ഭാറി’, (കാര്യത്ത്) ‘കരാറി’, (മരവ്വ്) ‘മരവി’.

- iii. ഓ, ഓട്ട് എന്നാവത്തുള്ള അക്കമ്മക്കാദ്ധ്യാലും അവ റില്ലറിനു ഒന്നിക്കുന്ന ഒരു എന്നാവത്തുള്ള സകമ്മക്കാദ്ധ്യാലിലും ഇകാരം വേണ്ടതു.

ഉ-0.

	ഭ്രതം		ഭ്രതം
അരുക്ക്	അരുവി (= അരുകി)	അരുക്ക്	അരുകി
ഇഴക്ക്	ഇഴകി	ഇഴക്ക്	ഇഴകി
തിണ്ട്	തിണ്ടി	തിക്ക	തികി

115. ഇതിങ്ങൾ (1) സംശയസ്ഥാനങ്ങളിലും (2) മുമ്പത്തെററുകളിലും ഇല്ല യോ?

പല സംശയസ്ഥാനങ്ങളിലും മുമ്പത്തെററുകളിലും ഉണ്ട്. വിശ്വേഷാൽ രലാറിക്കളാവത്തുള്ള വരവിൽ തന്നെ.

2-0.

ആളി	ക്രമമായ ഭ്രതം	അമരഗവിയ ഭ്രതം
1. എഃലു്	കൊല്ലി	കൊന്ന
ചൊലു്	ചൊല്ലി	ചൊന്ന
മാൽ	മാറി	മാന്ന
2. അരുളു്		അരുണ്ട
വറൾ		വരണ്ട
ശാന്ത്		ശാന്ന
പോവ്		പോന്ന
ഉണ്ട്		ഉണ്ട
തിന്ന		തിന്ന
കൊള്ളു്		കൊണ്ട
അക്കലു്		അക്കന്ന

116. ‘തു’കാരത്താലും ഇ ഭ്രതകാലം എന്തു ത്രിയകളിൽ വരും?

തുകാരത്താലും ഇ ഭ്രതകാലം എന്തുഡികളിൽ വരും.

(എ-0. ‘എയ്യു’, ‘കൊയ്യു’, ‘ഉഴുതു’, ‘നതാഫുതു’, ‘വിതു’, ‘പോതതു’).

117. ‘തു’കാരം എന്തിനെ മാറ്റും?

തു ബലപ്പെട്ടു തു തു അത്യുദാം.

തുകാരം നഥകാരമായി ദശിച്ചുപോകാം.

താല്പ്പുണ്ടോടു തുകാരം നതുകാരമായും ദശിച്ചുപോകാം; എന്നാൽ ഇവയല്ലാം ഭ്രത തുകാരത്തിന്റെ തുച്ഛം തന്നെ.

118. ‘ത്രു’ എവിടെ വരും?

- ർ, ഞ, ച എന്നത്തുള്ള പ്രത്യേകളിൽ ത്രു വരും.
ഉ-ം. (പാക) ‘പാത്രു’, (എഴിക്ക്) ‘എഴിത്രു’, (സ്യുക) ‘സ്യുത്രു’, (വീഴ്ക്ക്) ‘വീഴ്ത്രു’.
- പല മുറുകാരാനത്തുള്ള പ്രത്യേകളിൽ.
ഉ-ം. ‘പക്ത്രു’, ‘എട്ടാൾ’, ‘മണ്ണത്രു’.
- ചില അ പ്രത്യേകളിലും ത്രകാരം ത്രുകാരമായ്ക്കും.
ഉ-ം. ‘ഹരത്രു’, ‘മണ്ണത്രു’, ‘കന്നത്രു’, ‘ബലത്രു’.

119. താലവുപ്രത്യേകളിൽ: ത്രു’ കാരം എന്തിനോ മാറിപ്പോകം?

താലവുപ്രത്യേകളിൽ ത്രു കാരം ചു കാരമായ്ക്കാൻ പോകി.

- ഈ പ്രത്യേകളിൽ.
ഉ-ം. (ഇടിക) ‘ഇടിത്രു’ എന്നതു ‘ഇടിചു’ എന്നായിശ്ശേണ്ടും.
- താലവുകാരത്തിൽ ചിനേ (വിറക) വിരെത്രു എന്നതു വിരെചു എന്നായിപ്പോം.
- ഈ, ഏ, ഐ, ഇ പ്രത്യേകളിൽ (ചീക) ചീചു; (വൈക) വൈചു; (രൈക) രൈചു; (രൈക്ക) രൈകുചു; (ഒപ്പു) മേചു, മേചു.

120. ‘ട’ ‘റ’ എന്ന അബ്ദലകളിലും, ‘ൾ’ ‘ൽ’ എന്ന ബലത്രു യകളിലും ‘ത്രു’ കാരം എന്തിനോ മാറിപ്പോകം?

ട, റ എന്ന അബ്ദലകളിലും ലു, ലു എന്ന ബലത്രു യകളിലും ത്രുകാരം ടി, റി എന്നായി തീരു.

ഉ-ം. (നട) ‘നട്ടു’; (കെക്ക) ‘കെട്ടു’; (കർക്ക, കക്ക) ‘കട്ടു’; (ഞറ) ‘ഞാറു’; (വില്ല) ‘വിറാറു’.

121. ‘ത്രു’ കാരത്തോട് അനന്തരാസികം ചേതനയും ഉണ്ടോ?

അനന്തരം അക്കമ്മക്കണ്ണളിൽ പ്രത്യേകം ത്രുകാരം റു കാരമായി മാറും.

ഉ-ം. (വൈക) ‘വൈത്രു’; (സന്നഃക) ‘സന്നത്രു’; (പുക) ‘പുത്രു’.

122. ‘ନୁ’କାରଂ ପଲତ୍ରିଯକଳୀଲୁଙ୍କ ଏହିତିଗେ କୁଣ୍ଡିଚୁପୋକିଂ?

ନୁ କାରଂ ପଲତ୍ରିଯକଳୀଲୁଙ୍କ ନନ୍ଦକାରମାନ୍ତରଂ; ବିଶେ ହୀଠ ହାତୁଙ୍କ ଆ ପ୍ରତ୍ୟକଳୀଲୁ ତଥାରୁ.

ଉ-୦. (ନିକଳ), ‘ନିକଳ’, ‘କିଳକ’, ‘କିଳଳ’, ‘ପରଳ’, ‘ପିରଳ’, ‘ପୁରଳ’, ‘ଆଖଳ’, ‘ବିଶଳ’ ହରୁବିଷ୍ଵାସଙ୍କ.

123. ତାଲବୃକାନ୍ତମୁହୁରତିରୁ ଏହିତିକିମ୍ବା ନୁ କାରଂ ଏହିତିଗେ କାଳି ଦ୍ରୋକିଂ?

ତାଲବୃକାନ୍ତମୁହୁରତିରୁ ଏହିତିକିମ୍ବା ନୁ କାରଂ ଜନ୍ମକାରମାନୀ ଦ୍ରୋକିଂ.

ଉ-୦. (କରି) ‘କରିଣ୍ଣୁ’; (ପି) ‘ପିଣ୍ଣୁ’; (ପାତ୍ର) ‘ପାଣ୍ଣୁ’; (ଶବ୍ଦ) ‘ଅର ଣ୍ଣୁ’; (ତେବ୍ଯ) ‘ତେବଣ୍ଣୁ’.

124. ରହାତି ପ୍ରତ୍ୟକଳୀଲୁ ଏହିତିକିମ୍ବା ମାନ୍ଦିଂ?

ରହାତି ପ୍ରତ୍ୟକଳୀଲୁ ତାମେ ପରିତକ ପ୍ରକାରଂ ମାନ୍ଦିଂ.

i. ନୁନୁ, ନ ଏହିନାହଁ ଦ୍ରୋକିଂ.

ଉ-୦. (ଅହକ) ‘ଅହକ’, ‘ତକଳ’.

ii. ତୁନୁ, ନ ଏହିନାହଁ ଦ୍ରୋକିଂ.

ଉ-୦: (ଅହକ) ‘ଅହକ’. (କକାର) ‘କକାନା’.

iii. ନୁନୁ, (ନୁଗୁ) ନ ଏହିନାହଁ ଦ୍ରୋକିଂ.

ଉ-୦. (ତିରୁ) ‘ତିରୁଣ୍ଣୁ’, (ଫୁରୁ) ‘ଫୁରା’.

iv. ମୁନୁ, ମୁଣ୍ଡ ଏହିନାହଁ ଦ୍ରୋକିଂ.

ଉ-୦. (ଅନୁର) ‘ଅନୁରା’, (ଉନ୍ତିରୁ) ‘ଉନ୍ତିରୁ’, (ପୁକରୁ) ‘ପୁକରୁ’; (= ପୁକରଳା).

v. ଫୁନୁତୁ, ଫିର, ଫିର ଏହିନାହଁ ଦ୍ରୋକିଂ.

ଉ-୦. (ଅନୁର) ‘ଅନୁରା’, (ଉନ୍ତିରୁ) ‘ଉନ୍ତିରୁ’, (ପୁକରୁ) ‘ପୁକରୁ’; (= ପୁକରଳା).

125. ହୁ ସ୍ଵରୁଣାହୁ ଲାବାଲିଚୁହୁ ଭେତରୁଚଣାହୁ ଉଲୋଡା?

ହୁ ସ୍ଵରୁଣାହୁ ଲାବାଲିଚୁହୁ ଭେତରୁଚଣାହୁ ଉଲୋଡା; ଚିଲ ବିକାରଣାହୁ ଚାତକିପ୍ରାଣ୍ୟାବା.

ଉ-୦. (କଣ୍ଠ) ‘କଣ୍ଠ’, (ମା) ‘ମଣ୍ଠ’, (ବା) ‘ବାନ୍ଧ’, (ବେନ୍ତ) ‘ବେନ୍ତୁ’, (ଶବ୍ଦ) ‘ଶବ୍ଦାନ୍ତୁ’, (ନିଷ୍ଠା) ‘ନିଷ୍ଠା’, (ଅନ୍ତିମିଳ୍ଲା) ‘ଅନ୍ତିମିଳ୍ଲା’; (ପୁକ) ‘ପୁକି’, (ବିକ) ‘ବିକି’, (ତକ) ‘ତକ’.

126. തൃശ്വരാധാര ഭ്രതകാലത്തിൽ എന്തിനെ പറയുന്നു?

വിംഗം	അ: ഘ:	എ: റി:	ഇ: പി:
ക്രീകരിക്കാൻ	പു:	കണ്ണാൻ	
	സ്രീ:	കണ്ണാപൻ	കണ്ണായ
	ന:	കണ്ണത്ര	കണ്ണേൻ
മൊറുവന്നം	പു:	കണ്ണാർ	
	സ്രീ:		കണ്ണിർ
	ന:	കണ്ണവ	കണ്ണോം (?)

ഈ പാട്ടിൽ മാത്രം നടപ്പ്; ഇപ്പോഴുള്ളവർ എല്ലാ പുതാശാലിംഗവചനങ്ങൾക്കും കണ്ണ പോയി എന്നി ണിനെ പറയുന്നു.

വി. ഡി.

127. വിധി എന്നതു എന്തു?

വിധി (1) നിയോഗിക്കണ്ണതും (2) ആരംഭിക്കണ്ണതും ആകുന്ന രൂപം രണ്ട്.

ഉ-0. 1. ‘ഒപ്പ്’, ‘വാ’;

2. ‘തരവിന്’, മഹാത്മവിന്’.

128. എക്കവചനത്തിലെ മല്ലുമല്ലുതംബവധി എന്തിനേ?

എക്കവചനത്തിലെ മല്ലുമല്ലുതംബവിധിക്കു ക്രിയയുടെ പ്രക്രമി ഉത്തി.

ഉ-0. ‘ഒപ്പ്’, ‘വാ’, ‘ഇരു’, ‘പറ’, ‘നില്ലു’, ‘നഞ്ചക’.

129. ബൗദ്ധചന്തിലെ മഹ്യമാപ്തത്വവിധി എന്തിനേ?

ക്രിയാപ്രക്രിയോട് വിന്റ് (ബുദ്ധപ്രക്രിക്കളോട് പ്രീം) ചേർന്നിട്ട് ബൗദ്ധചന്തിലെ മഹ്യമാപ്തത്വവിധി ഉള്ളവാക്കും.

ഉം. ‘വരവിന്റ്’, ‘പേഡവിന്റ്’, ‘ശ്രദ്ധപ്രീം’, ‘അനഃക്ഷവിന്റ്’, ‘ജ്ഞാനവിന്റ്’ എന്ന അപദേഖം കാണാം.

അരന്നനാസികങ്ങളോട് മിന്റ് വരും.

ഉം. ‘കാണ്ണവിന്റ്’.

130. ഉത്തമപ്രമാപ്തത്വവാദം വിധിയായുള്ളതു എന്തു ഗ്രൂപ്പ്?

ഉം. ഒന്ന് ‘ശ്വാക്ഷടം’; ആരു ‘വരശടം’ എന്ന വിധിക്രമം തന്നെ.

ഇതിനു നിമഞ്ഞണ്ണന്ത്വം എന്ന പ്രേരണാട്ടം.

അ പു സ്ത്രീ ക്രി യ.

I. ഭാവത്രം.

131. ഭാവത്രം എന്തുവിധിയുള്ളതു?

പഴയ ഭാവത്രം പുതിയ ഭാവത്രം എന്നീ രണ്ടുണ്ട്.

132. പഴയ ഭാവത്രം എന്തിനേ?

ക്രിയാപ്രക്രിയോട് (ബുദ്ധപ്രക്രിയയാൽ ബുദ്ധപ്രക്രിയോട്) അ പ്രത്യേകം വന്നാൽ പഴയ ഭാവത്രം തന്നെ.

ഉം. ‘ആക്രമം’, ‘ആക്രമം’, ‘പരയ’, ‘കൊടുക്ക’.

സ്പരം പരമായാൽ ഈ അക്കാരം ലോപിച്ച പ്രോക്രിപ്തമാം.

ഉം. ‘ആക്രമം’ = ‘ആക്രമം + ഏ’.

133. പുതിയ ഭാവത്രം എന്തിനേ?

പ്രക്രിയോട് (ബുദ്ധപ്രക്രിയയാൽ ബുദ്ധപ്രക്രിയോട്) കക്കാരം ചേർന്നിട്ട് പുതിയ ഭാവത്രം ഉണ്ടാക്കുന്നു.

ഉം. ‘കൊള്ളുക’, ‘കൊടുക്കുക’, ‘പറക’.

II. ത്രിയാസാമം.

134. ത്രിയാസാമം എന്നതു എന്തു?

ത്രിയയുടെ പ്രധാനഗവും സാമത്തിന്റെ പ്രധാനഗവും കലപ്പിട്ട്, ഒരു ത്രിയാസ അറിയിക്കേണ്ടതു തന്നെ ത്രിയയും സാമം.

135. ഇതിന്റെ ഗ്രൂപ്പം എന്തു വിധം?

എന്നാമത്തിനു ടുതിയ ഭാവഗ്രൂപ്പം തന്നെ.

ഉ-0. ‘അടിക്ക’, ‘ആക്കക’.

രണ്ടാം ത്രിയാസം പ്രകൃതിയോട് കൂർ (ബലപ്രതിയായാൽ, ‘കൂർ’) ചേർക്കാൻ തന്നെ ഉണ്ടാക്കാം.

ഉ-0. ‘ചെയ്യും’, ‘കൊടുക്കുന്നു’.

136. ത്രിയാസം എന്തുപ്രകാരത്തിൽ ത്രിശക്ഷാഖം, എന്തു പ്രകാരത്തിൽ സാമത്തിനൊക്കാഖം?

ത്രിയാസം, ആപ്പുയും, കമ്മ്പും ഉള്ളതുകൊണ്ട് ത്രിയാക്കാവുകയും വിദ്ധിയുള്ളതുകൊണ്ട് ആപ്പുയാളി സ്ഥാനതുകൊണ്ട് സാമത്തിനൊക്കാവുകയും ചെയ്യും.

ഉ-0. അവൻ നിന്നെ ‘അടിക്കയാൻ’; നീ എന്നെ രാജു തനിൽനിന്ന് ‘പുറ താങ്കക്’ ദിശാ രൂപ.

എന്നാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ അടിക്കയാൽ എന്ന ത്രിയാസം അവൻ എന്ന ആപ്പുയെ പുലുത്തിക്കുകയും നിന്നെ എന്ന കമ്മ്പത്തെ ദിക്കയും ചെയ്യുന്നതുകൊണ്ട്, ത്രിയാക്കാവുകയും, അതിനു തുടർന്നാവിഭക്കിയുള്ളതുകൊണ്ട് സാമത്തിനും കൈമനം. രണ്ടാമത്തെ ഉദാഹരണത്തിൽ അക്കക എന്ന ത്രിയാസമത്തിനു നീ എന്ന ആപ്പുയും എന്നെ എന്ന കമ്മ്പും ഉള്ളതാക്കൊണ്ട് ത്രിയാക്കാവുകയും, വേണ്ടും എന്ന ത്രിയാക്കാവുയുള്ള പ്രമാണവിഭക്കിയിൽ നില്ക്കുകയും ചെയ്യുകൊണ്ട് സാമത്തിനും കൈമനം.

III. ക്രിയാസ്യന ഓൺ.

137. ക്രിയാസ്യന (വിനയേച്ചു) എന്നാൽതു എന്ത്?

വേരാത ക്രിയയാൽ അത്മം പുണ്ണ്ണഭാസ്യതന അസ്ത്രിക്കിയ തന്നെ ക്രിയാസ്യന (വിനയേച്ചു).

ഉം. ‘അതു പോയെ പ്രായി’ എന്ന വാചകത്തിൽ റണ്ടാമത്തെ ‘പ്രായി’ എന്നാൽതു പുണ്ണ്ണഭക്തകാലം തന്നെ; കനാശത്തെ ‘പോയെ’ എന്നാൽതു ക്രിയാസ്യനം; ‘കൊള്ളുവാൻ റാതനു’ എന്ന വാചകത്തിൽ ‘കൊള്ളുവാൻ’ എന്നതിന്റെ അത്മം ‘വരനു’ എന്ന പദത്താൽ അങ്ങു പുണ്ണ്ണഭാസ്യ വരുന്നതു; സാതുകാഞ്ചു ‘കൊള്ളുവാൻ’ എന്നതു ക്രിയാസ്യനു എന്ന പ്രക്രിയ.

138. ഭ്രതകാലത്തിന്റെ ക്രിയാസ്യനത്തിനു എന്ത് അപം കൊള്ളും?

ഭ്രതകാലത്തിന്റെ ക്രിയാസ്യനത്തിനു ഭ്രതഗ്രുചമമലു; കട്ടകത്തേ സ്പരം ഉച്ചാരണത്തിലും ഏഴുത്തിലും കഴിയുന്നതേതാളും ചുരുങ്ഗിപ്പോകിം.

ഉം. ‘അതുബുംജാം’, ഇതിൽ ‘അതു’ എന്നാൽതു ഭ്രതക്രിയാസ്യനം; ‘വനെ കൂടു’, ഇതിൽ ‘വനെ’ എന്നതു ഭ്രതക്രിയാസ്യനം; ‘വാഷിത്രിക്രുടാ’, ‘വാഷിത്രുടാ’ ഇതിൽ ‘വാഷിച്ചു’ എന്നതു ഭ്രതക്രിയാസ്യനം; ‘അരാറി’, ‘വനു’ എന്ന പുണ്ണ്ണഭക്തങ്ങൾ സ്വന്നത്തിൽ ‘അരാറി’, ‘വനു’ എന്നിവിശദിച്ച പുതഞ്ചിപ്പായി.

139. ഭാവിയുടെ ക്രിയാസ്യനത്തിന്റെ അപം എന്തിനേ?

രണ്ടാം ഭാവിയോടു അതു പ്രത്യയം ചേർന്ന ഭാവിയുടെ ക്രിയാസ്യനു ഉണ്ടാകിം.

ഉം. ‘ക്രതകവാൻ’, ‘ക്രതവാൻ’, ‘ക്രാറിവാൻ’, ‘തിരുവാൻ’ ഇവകൾ, റണ്ടാം ഭാവികളായ, ‘ക്രതകം’, ‘ക്രതവം’, ‘ക്രാറിവും’, ‘തിരുവും’ എന്നവക്കുള്ളാണ് ‘ക്രതനു’ പ്രത്യയം ചേർക്കായാൽ ഉണ്ടായവ തന്നെ.

140. വത്തമാനത്രിക്കാനുനുനു ഉണ്ടോ?

വത്തമാനത്രിക്കാനുനുനു ഉണ്ട്; തുപാ വത്തമാന തേരാട്ട കുറം. ഇതു പിന്നുടയനു ഉണ്ട്, ഇല്ല എന്നു സഹായത്രിക്കേണ്ട ചേർന്നാണോ.

ഉ-0. ‘പൊകനാഞ്ച്’, ‘വരനാഞ്ച്’, ‘ചെള്ളനാഞ്ച്’, ‘പോകനില്ല’, ‘വരനില്ല’, ‘ചെള്ളനില്ല’.

ഇതിൽ പോകനു, വരനു, ചെള്ളു എന്നവ വത്തമാനത്രിക്കാനുനുനുപാ എന്ന സ്ഥാപിച്ചു.

ഈ സ്ഥാപിച്ചു നു.

141. ശബ്ദനുനു (പേരെല്ലോ) എന്നാളുതു എന്തു?

പിന്നുടയനു നാമത്രാൾ, അതുമും പുണ്ണ്ണംഡായു തന്ന അദ്ദേശ്യത്തിലെ തന്നെ ശബ്ദനുനുനു.

ഉ-0. ‘വരന ആർ’, ‘പോയ കട്ടി’ എന്നി രണ്ട് വാചകങ്ങളിൽ ‘വരനു’, ‘പോയ’ എന്നവകളുടെ അഭ്യന്തര പിന്തുടയനു ‘ആർ’, ‘കട്ടി’ എന്നവകളാൽ അഭ്യന്തര പുണ്ണ്ണമായുണ്ടുന്നതു; അതുകൊഞ്ചെറ്റു ‘വരനു’, ‘പോയ’ എന്നാളു അഭ്യന്തര ശബ്ദനുനുപാ ശബ്ദനുനുപാ അഭ്യന്തര.

142. വത്തമാനത്രകാലജ്ഞപാഠ ശബ്ദനുനു ഉണ്ടാക്കാതു എന്തിനെ?

വത്തംഡാനത്രകാലജ്ഞപാഠ ശബ്ദനുനു ഉണ്ടാക്കാതു ത്രിക്കാനുനുനു തേരാട്ട അം എന്ന പ്രത്യയം ചേരകയാൽ തന്നെ.

ക്രിയാ സ്വന്നം		ശബ്ദം സ്വന്നം	ക്രിയാ സ്വന്നം		ശബ്ദം സ്വന്നം
ആരക്കണം.	+ അ	= ആരക്കണ	ചുക്കണ്ട്	+ അ	= ചുക്കണ
അരയ്	+ അ	= അരയ (അരകിയ)	ചുക്കി	+ അ	= ചുക്കിയ (ചുക്ക)
കൊടുക്കണ്ട്	+ അ	= കൊടുക്കണ്ട	വെള്ളുക്കണ്ട്	+ അ	= വെള്ളുക്കണ
കൊടുത്തു്	+ അ	= കൊടുത്ത	വെള്ളുത്തു്	+ അ	= വെള്ളുത്ത

143. ‘അ’ എന്നാൽ ശബ്ദസ്വനപ്രത്യയം കാലപ്രത്യയം മുടാതെ ചേക്കണമെന്നോ?

അ എന്നാൽ ശബ്ദസ്വനപ്രത്യയം കാലപ്രത്യയം മുടാതെ ചില പദങ്ങൾക്കും ചേക്കണമെന്നോ; അവക ക്രിയകൾ ത്രിഖാഡാവം വിട്ടു, നാമങ്ങളുടെ ഗ്രാഫകൾ സാമ്പത്തികൾ മാത്രം, പ്രവൃത്തിച്ചുതിനാൽ, കാലങ്ങേം മല്ലോ താഴ്പ്രോയ്യത്രക്കാണോ, കാലപ്രത്യയങ്ങൾ മുടാതെ നടക്കണ; മല്ലിനേയും തുപ്പത്തിനു അകാലക ശബ്ദസ്വനമെന്ന പറയാം.

ഉ-ഓ. ‘നല്ല’, ‘വല്ല’, ‘പഴയ’.

144. ഭാവിച്ചുടെ ശബ്ദസ്വനം എന്തിനെന?

ഈ ഭാവിച്ചുടെ ശബ്ദസ്വനങ്ങളം അക്കാദിക പ്രധാനിക്കണ്ണ.

ഉ-ഓ. i. (കനാം ഭാവി:) ‘ആകം കംഡം’, ‘ആംഡേഡം’, ‘കൊടുക്കം കുന്നം’; ഇവയിൽ, ‘ആകം’, ‘ആം’, ‘കൊടുക്കം’ എന്ന ക്രിയകൾ ഭാവിശ്ബൂഹ്യസ്വനങ്ങൾ അണ്റു.

ii. (രണ്ടാം ഭാവി:) ‘ശത്രുവാക്ഷം’, ‘ശപാശവാക്ഷം’, ‘മരിച്ചപ്പാരാവാക്ഷം’ ഇവയിൽ ‘ആ (വു)’ ‘ശപാ (വു)’ ‘മരിച്ചപ്പാരാവാ’ ശബ്ദസ്വനങ്ങൾ അണ്റു.

ଓটিভেক্ষণ করে আমাদের সব প্রতিক্রিয়া।

ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ	ଶିଖିତାକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ	ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ	ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ	ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ
ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ	ପ୍ରାଚୀନ୍ତ୍ୟକାଳୀନ ମହାକାଵ୍ୟ

145.

ഒന്നു എന്നതു ചേത്താൽ ശ്രദ്ധിക്കുന്നതാലും ബാധയാളും സഹിയായ അപൂർവ്വസ്ഥിയായുതയുണ്ടാമത്തിനു കൊണ്ടുണ്ടാം.

ഉം. ഏ: വഃ ‘ഖടകന്മാനം’, ‘ചെരുവുനം’, ‘ഖരിപ്പാനം’.
ബഃ വഃ ‘ഖരങ്ങാ ചിലവ്’, ‘ഖരിപ്പി ചിലവ്’.

സംഭാവന നാനരവാദക നാമം.

147. സംഭാവന എന്നാൽ എന്തു?

ഈന്നാൽ സംഭാവിച്ചാൽ മഹറാനു സംഭവിക്കും എന്നു
ഈ ഭാവാഭിൽ വരുന്ന അപൂർവ്വസ്ഥിയാഗ്രഹം തന്നെ
സംഭാവന.

148. കന്നാം സംഭാവന എന്തിനേ ഉണ്ടാകും?

എത്തതിനേക്കു ത്രിക്കാലുന്നതോടു ആത്മം (=ആകിൽ)
ചേതന്നതിനാൽ കന്നാം സംഭാവന ഉണ്ടാകും.

ഉം. ‘ആയാൾ’, ‘ഉംതിയാൾ’, (=ഉംതിനാൾ), ‘പുകാൾ’, ‘കൊച്ചതാൾ’.

149. രണ്ടാം സംഭാവന എന്തിനേ ഉണ്ടാകും?

കന്നാം ത്രിക്കാനമത്തോടു ഇൽ എന്നും സംഘടിച്ചി
പ്രത്യുഥം ചേതന്നതിനാൽ രണ്ടാം സംഭാവന ഉണ്ടാകും;
അകാരം ലോവിച്ചു പ്രോക്കാം.

ഉം. ‘ആകിൻ’, ‘വരകിൻ’, ചൊലകിൻ’, ‘കൊച്ചകിൻ’; അംഗിന്യവളം
‘കനകിൻ’ എന്നാം പറയാം.

150. അന്നവാദക്ക്രമം എന്തിനെ ഉണ്ടാകും?

കന്നാം സംഭാരംനേയോടു ഇം അവും ചേത്താൽ
കന്നാം അന്നവാദകവും രണ്ടാം സംഭാവനയോടു ഇം അര
വും ചേത്താൽ രണ്ടാം അന്നവാദകവും ഉണ്ടാകും.

ഉം. (കന്നാം അന്നവാദകം) ‘ആയാൾ’, ‘കൊച്ചതാലും’.

(രണ്ടാം അന്നവാദകം) ‘ആകിലും’, ‘ഖാടകിലും’ (=ഖാടിലും), ‘കൊച്ചകി
ലും’ (=കൊച്ചക്കിലും, കൊച്ചക്രുലും), ‘ഖരിക്കിലും’, (+ ഖരിപ്പിലും),
‘ആയിരം’ (ആരം), ‘എനിരം’, (എനം) എന്നാം ഒക്കക്കനാ.¹¹⁾

¹¹⁾ ‘ഖണ്ട്’ എന്ന പഴയ സാമ്പത്തിപ്രത്യുഥം ഉണ്ടു, ഇൽ ‘എന്തിനെ’ = ഖണ്ട് + ഇൻ
+ എ = ഖണ്ട് + ഇൽ + എ എന്ന ‘ഖണ്ട്’ പുന്നക്ഷേപണട സാമ്പത്തികിലും കാണാനു.

നിഷ്യയ്ക്കിയ.

151. നിഷ്യയ്ക്കിയ (മറവിന) എന്നതു എന്തു?

നിഷ്യയ്ക്കിയ (മറവിന) എന്നതു ക്രിയയുടെ അത്മ തൈ നിഷ്യയിക്കുന്ന ഫ്രൂപം തന്നെ.

152. നിഷ്യകാലങ്ങൾ എത്രയുണ്ട്?

നിഷ്യകാലം സൃഷ്ടിയിൽ കേരാലം ഒന്നേ ഉള്ളൂ; ഭാവി തന്നെ.

എ-0. ‘ആകാ’, ‘വരാ’, ‘അറിയാ’, ‘നില്ലാ’, (നില്ലാ) ‘ഇരാ’, ‘ഇരിയാ’, ‘ഇരികാ’, ‘നടകാ’.

153. നിഷ്യത്തിലും ത്രിചുതാജനാർ നടക്കമോ?

നിഷ്യത്തിലും ത്രിചുതാജനാർ നടക്കം.

എ-0.

ലിംഗം	അ: ഏ:	ഇ: എ:	ഉ: ഔ:
മാന്ദ്രാഡിക്കാം	എ:	അറിയാൻ	
{ റീ:		അറിയാൻ	അറിയായ
{ ഓ:	{ അറിയാതു അറിയാ		അറിയാൻ
മാന്ദ്രാഡിക്കാം	എ:	അറിയാൻ	
{ റീ:	{ അറിയാൻ	അറിയീൽ(?)	അറിയം(?)
{ ഓ:	അറിയാ		

154. നിഷ്യത്തിൽ ശമ്പളുന്നും ഉണ്ടോ?

ഈ. നിഷ്യത്തിൽ ശമ്പളുന്നും ഉണ്ടും; ഒന്നിംബൾ ഫ്രൂപം ഒരു ഭേദവും മുട്ടാതെഴും ചുണ്ണം നിഷ്യത്തിൽനിന്ന് ഫ്രൂപം പോലെ നടക്കുന്നു.

ഉ-0. ‘കൊല്ലുക്കലു്’, ‘അനടാപ്പുന്നു്’ ഇതും ചികളിൽ ‘കൊല്ലു’, ‘അനടാ’ എന്ന ജീവ നിങ്ങൾ യഥാർത്ഥമായി അഭ്യരു.

ഈ ശബ്ദങ്ങളും നാത്തിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന നച്ചുംസ ഏകകവചനത്തിയാണു തശനനാം ഷുണ്ട് തീയയായും ന നക്കം.

ഉ-0. ‘അരു വരാത്രു്’, ‘മഴ വിടാത്രു്’, ‘അരു തടാത്രു്’, (തട്ടാത്രു).

155. രണ്ടാം നിശ്ചയശബ്ദങ്ങളും എന്തിനെ?

രണ്ടാം നിശ്ചയശബ്ദങ്ങളും ഷുണ്ട് നിശ്ചയത്തോടു ത ത ചേർക്കാൻ ഉണ്ടാക്കുന്നതു തന്നെ.

ഉ-0. ‘വരാത്’ ‘വരാത്ര്’.

ഈ കിൽക്കിനംഡാക്കന്ന തീയാണു തശനനാമങ്ങൾ വരാതവർ, വരാത്രവർ, വരാത്രത്ര, വരാത്രവർ, വരാത്രവ എന്ന ത്രുപ്പത്തിൽ തന്നെ നടക്കം.

156. നിശ്ചയത്തിൽ തീയാണുനും ഉണ്ടോ?

നിശ്ചയത്തിൽ തീയാണുനും ഉണ്ട്. കനാമത്തേതതു, മേൽപ്പറഞ്ഞ നിശ്ചയഷുണ്ട് തീയണ്ണോടു ഒരു പ്രത്യേകം വും, രണ്ടാമത്തേതതു എന്തു പ്രത്യേകം ചേർക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാക്കം.

ഉ-0. ‘വരാതെ’, ‘ചെരുവാതെ’, ‘നില്ലാതെ’, ‘നില്ലാതെ’, ‘ഗരിഡാതെ’, ‘വരാണ്ണു’ ഇതുംബി.

157. വേറേ ത്രുപ്പങ്ങളും നിശ്ചയത്തിൽ ഉണ്ടോ?

വേറേ ത്രുപ്പങ്ങളും നിശ്ചയത്തിൽ ഉണ്ട്; മലയാളി കൂടു മേൽപ്പറഞ്ഞ നിശ്ചയഷുണ്ട് തീയണ്ണോടു ഇന്നും എന്ന പ്രത്യേകം ചേരംതിട്ടു കൂടു റാത്തമാനത്തെ നിശ്ചിച്ചിറി ചെന്നു.

ഉ-0. ‘വരാമോന്നു’, ‘അരിഡാമോന്നു’, എന്നീ ത്രുപ്പങ്ങൾ തന്നെ; ആവ പാ അന്നത്തിൽ ‘വരാമോന്നു’, ‘അരിഡാമോന്നു’, ‘വരാണ്ണു’, ‘അരിഡാണ്ണു’ * എന്നു വന്നു.

ഈ നിശ്ചയത്തിൽ ഷുണ്ട് തീയയും ണായി.

၁. ခြေခံ	မြန်မာစာ	မြန်မာဘာသာ	မြန်မာဘာသာ	မြန်မာဘာသာ	မြန်မာဘာသာ	မြန်မာဘာသာ	မြန်မာဘာသာ
၂. ခြေခံ	မြန်မာဘာသာ						
၃. ခြေခံ	မြန်မာဘာသာ						
၄. ခြေခံ	မြန်မာဘာသာ						
၅. ခြေခံ	မြန်မာဘာသာ						

အေဒီလီလူများ

ယဉ်ကျော်မှတ်

ရခေါင်ကြိုက်

ଓଡ଼ିଆ ଭାଷାରେ
ପ୍ରକାଶନ

ସମ୍ପଦ

ପଂଚାଳ

ଅଞ୍ଜନେତ୍ରରୁକ୍ତିବିହାର

ବରତ:

ତ୍ରି:

ଗିରି

କିରି:

କିରି:

ପାତାର

ତାମା:

ତାମା:

ପାତାର

ତାମା:
ତାମା:

ତାମା:
ତାମା:

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର

ତାମା:
ତାମା:

ତାମା:
ତାମା:

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ପାତାର
ପାତାର

ମୁଦ୍ରଣ

ഉ ന ക്രി യ കു പ്പ.

159. ഉംനത്രിയകൾ എന്നതു എന്തു?

ഗ്രികാല്യാസം ട്രെക്കാചിയാത്ത നടന്നക്കംഗ്രാത്ത ക്രിയകൾ തന്നെ ഉംനത്രിയകൾ.

160. അവറിൻ വിവരം എന്തിനെ?

എൻ, ഉർ, ഇൽ, ആൽ, വൈൻ, തക, മിക്ക മുതലായവ ഉംനത്രിയകൾ തന്നെ.

161. എൻ ഡാത്ര (=പറ, വിചാരിക) വിനു ശേഷമായുണ്ട് കൂടുതലും ക്രിയാത്രവാസം എവ?

അവ താഴെ കാണിച്ചുവ തന്നെ.

അംഗ്രീജ്			ഇംഗ്ലീഷ്		
	വർദ്ധമാനം	അനുബന്ധം		അനുബന്ധം	1. ഫോം
ഡാവത്രപര ക്രിയാസാമം	എന, അന എന്റെ		എനവൻ ഇ. എന എന	എനത്ര എനാൻ എന	ഈ ഈം എ
എം: എം:					
ഒ: സ്റ്റു: സംഭാവന അനവാദകൾ			എനാൽ എനാഡു	എകിൽ എകിലു	എ എം എ

162. 'ഉൾ' ഡാത്രവിനു ശേഷമായുണ്ട് ക്രിയാത്രവാസം എവ?

ഉൾ ഡാത്രവിനു ഉണ്ടോ എനവർത്തമാനകാലവും, ഉള്ള എന ഭ്രതശബ്ദം സ്റ്റുനവും അണ്ടും തെ, മറ്റു വേരെ ക്രിയാത്രവാസം ഇല്ല, എനാൽ അതിനു പകരമായി ഉണ്ടാക്കു എന സമാസക്രിയയിൽനിന്നാണെങ്കായ ത്രവാസം കൊണ്ടാം; സംഭാവനക്കു പകരം ഉണ്ടോ + എകിൽ എന രണ്ടു പദവാസം കൂടിനടപ്പം.

				ଓଡ଼ିଆରେ ମୁଖ୍ୟ ବାଚନକାରୀଙ୍କ ପଦାଳ୍ପତ୍ର
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି
				ପାଠୀ କଥା ଲାଗନି

163. ନିମ୍ନଲିଖିତ ଉପରେ ଏହାରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
164. ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
- ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
- ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

165. 'അൽ' ധാത്രവിന ശേഷമായുണിട്ടുള്ള ത്രിയാത്രപ അസ്മ ഉണ്ടാ?

'അൽ' ധാത്രവിനാ, ഈ ധാത്രവിനുള്ള ത്രിയാത്രപ മാറുമോ.

166. 'വേണ്' ധാത്രവിന ശേഷമായുണിട്ടുള്ള ത്രിയാത്രപ അസ്മ എന്വേ?

വേണ് ധാത്രവിന ശേഷമായുണിട്ടുള്ള ത്രിയാത്രപ അഭിൽ റേണം എന്ന കനാം ഭാവി കന്ന തന്ന പ്രമാ ണം. വത്സമാനപ്രയോഗത്തിൽ തന്ന ഇതു നടക്കണ; വേണർക്കിൽ എന്ന സംഭാവനയും വേണർക്കില്ലും എന്ന അരനവാദകവും തീരു ചിലപ്പോൾ കാണം; മറ്റു ത്രിയാത്രപ പകരം വേണ്ട എന്നതിൽനിന്നാണായ ത്രിയാത്രപ ഉപയോഗിച്ചുവരുന്നു.

167. 'തക്ക', 'മിക്ക' എന്ന ധാത്രക്കാർഷ ശേഷമായുണിട്ടുള്ള ത്രിയാത്രപ അസ്മ എന്വേ?

തക്ക, മിക്ക എന്ന ധാത്രക്കാർഷ തക്കം, മിക്കം എന്ന കനാം ഭാവിക്കും തക്ക, മിക്ക എന്ന രണ്ടാം ഭാവിക്കും തക്ക, മിക്ക എന്ന ഭ്രതശബ്ദത്തുന്നവും മാത്രം ഉണ്ട്.

168. ശേഷം ചില ഉംനത്രിയകൾ ഉണ്ടാ?

i. ചില ഉംനത്രിയകൾ ഉണ്ട് പോൽ ധാത്ര; ഇതി നീൻ കനാം ഭാവി പോലും; ത്രിയാനാമവും ഭാവത്രപ വും പോല, പോല (വെ); ഇതു തീരു ത്രിയാത്രപ മരീറാ ത ത്രിയാത്രം ഇല്ല, പക്ഷേ ഒരു പോലെ, ഉണ്ട് പോൽ മൃതലായവയിലെ പോൽ എന്നുള്ളതു പൊൽ എന്നതിനീൻ ത്രിയാത്രപ വരുന്ന ത്രിയാത്രപ മരീറാമം തന്ന.

ii. മേൽ ധാത്ര; ഇതിനീൻ രണ്ടാം ഭാവി മേലു നിശ്ചയഭാവി മേലാ നിശ്ചയത്രിയാനാമം മേലായും ശേഷിക്കുന്നു.

iii. അക്കുറ പ്രിയ തജമഹല തീരുമാന മാറ്റുമ്പെടുത്തി വിവരിച്ചു കാണിക്കുന്നതു മുൻപുള്ള പരിപാലന പദ്ധതിയാണ്.

169. ‘ഉറു’ ധാത്ര എന്തിനേ?

ഉറു ധാത്രവിനു ത്രിയാള്യുനും (ഉറു); ശബ്ദാള്യുനും (ഉറു) എന്നി രണ്ടും കാണാം.

170. ‘ഉറു’, ‘തറു’ മൃതലായവറവിനു എന്തുണ്ട്?

ഉറു, തറു മൃതലായവറവിനു ത്രിയാള്യുനങ്ങൾ ഉണ്ട്.

എ-0. ‘ഉറു’ (ഉറു) നോക്കി; ‘തറു’ പോയി.

171. ശ്രേഷ്ഠമുള്ള ഉണ്ടാക്കുന്നവോ?

മേൽപ്പുറത്തെ ഉണ്ടാക്കുന്നവും ത്രിയകൾ നാമങ്ങൾ ഒരു ഗ്രാമപക്ഷഭാഷപാം മൃതലായ വിശ്വേഷണങ്ങൾ കാണിക്കുന്നതിനായ്ക്കും അനേക പഴയ ഉണ്ടാക്കുന്നവും ഉണ്ട്. ഈവ ത്രിയയെ കാണിക്കുന്ന ഭാവത്തെ വിശ്വരൂപം മിക്കവാറും ഭേദ ഭാവി ശബ്ദാള്യുനങ്ങളും ഭേദത്തിനു യാള്യുനവും ഭാവത്തിനു പഴയ ത്രിയാനാമങ്ങളും ത്രിയാള്യുനവും ഏന്നി ത്രിയങ്ങൾ മാറ്റുമെ ഉള്ളൂ. ചിലപ്പോൾ ഇംഗ്ലീഷിലും ചിലതു പോലും പ്രോത്സാഹിക്കുന്നുണ്ട്. ഇവറിൽ, നൽ, ചെവ് (ചെപം), വെർ, വൽ, പെൽ, ചെറു, കുറു, ഇള്ള, മുത്ത, ചുത്ത, പഴ, കട്ട ഇത്തും പ്രധാനം.

അംഗുഖങ്ങൾ.

172. അവ്യായം എന്തു എന്തു?

നാമത്തിനും ത്രിയകൾ വരുന്ന പ്രകാരം അക്ഷരവ്യയം മൃതലായ മാറ്റങ്ങൾ വരാത്തെ പദം തന്നെ അവ്യായം.

173. ശ്രദ്ധാവ്യയങ്ങൾ എവ?

ഉം, ഓ, ഏ, ഇം (അല്ലീ എന്നതിൽ) എന്നിങ്ങിനെ ചിലതു ശ്രദ്ധാവ്യയങ്ങൾ തന്നെ.

174. അന്നകരണ അവുയങ്ങൾ എവ?

ഹോ, ഹാ, ഹോ, അരുളു, ചീ, തു, ഒ, ഉച്ച്, കളകള, കിലികിലി എന്ന തുടങ്ങിയുള്ളവ സംബോധന, അതശ്വഞ്ഞം, ധിക്കാരം മുതലായ ഭാവവികാരങ്ങൾ വണ്ണിക്കുന്ന ശബ്ദങ്ങൾ അന്നകരണ അവുയങ്ങൾ തന്നെ.

175. വേരു അവുയങ്ങൾ ഉണ്ടോ?

സംസ്കാരവുയങ്ങൾ മലയാളത്തിൽ വളരെ പ്രധാഗി കണ്ണാണ്.

ഉ-ം. പുനർ, അപി, സദാ, സമവാ, അന്നമാ, പ്രതി, ഉപരി, യദാ, തദാ, കദാ, തത്ര, കത്ര, കത്രചിൽ, അമ, തമാ, ഏകദാ, കദാചിൽ, കൈചന, ക്രയി, രൗം, മുഹുഃ, ക്രം മുതലായവ.

176. ത്രുപ്പേദം വതന ചില പദങ്ങൾ അവുയങ്ങളായി നടക്കുന്നില്ല യോ?

ത്രുപ്പേദം വതന ചില പദങ്ങൾ അവുയങ്ങളായി നടക്കുന്നില്ല; അവും ത്രുപ്പേദം വരാത്ര പദം തന്നെ; അതുകൊണ്ട്, നേരം, അവിടേ, പോർ, അങ്കു, പിൻ, മുന്നു മുതലായവ അവുയങ്ങൾ അല്ല; കാരണം, അവറിനു നേരത്തോട്, അവിടേക്കു, പോഴേക്കു, അങ്കുനു (=അങ്ങിൽനിന്നു), പിന്നിൽ, മുന്നിൽ മുതലായ വിഭജിദേദങ്ങളാണ്.

177. ക്രിയയുടെ എത്തെക്കിലും ഒരു ത്രുപ്പേദം ഉള്ള പദം അവുയമായിരിപ്പാൻ പാടുണ്ടോ?

ക്രിയയുടെ എത്തെക്കിലും ഒരു ത്രുപ്പേദം ഉള്ള പദം അവുയമായിരിപ്പാൻ പാടില്ല; അതുകൊണ്ട്, ഇട്ട്, കൊണ്ട്, വേണ്ടി, തുടി, പട്ട, എന്ന, അതയി മുതലായവ അവുയങ്ങൾ അല്ല; കാരണം, അവ, അതുകു, ഇട്ട്, വേണ്ട് തുടി, പട്ട (=പെട്ട), കൊള്ളു, എൻ, അതുകു എന്ന ധാതുകളിൽനിന്നുണ്ടായ ഭ്രതക്രിയാന്തരങ്ങളും,

ഇപ്പോൾ തീരുമാനത്തിൽ ഭാവത്രയ
വും മേല്പുട എന്നത് മേല്പുട എന്ന സഹാസത്തിൽ
കിൽനിന്നാണെങ്കിലും അതുകൊണ്ട്.

178. എത്തെങ്കിലും ഒരു വിഭക്തി അവധിയായിരിപ്പാൻ പാടു
ണ്ടോ?

എത്തെങ്കിലും ഒരു വിഭക്തി അവധിയായിരിപ്പാൻ പാടു
ണ്ടു; അതുകൊണ്ട്, മുന്നാലെ എന്ന തരീയയും, അ
നേരക്കു, വരെക്കു എന്ന ചതുർവ്വികളും, ദ്വിരത്നം, അക്കത്തു
എന്ന ആദ്യശൈത്രചണ്ഡിയും മറ്റും അവധിയായിരിപ്പാൻ
പാടില്ല.

179. അവധിയാദി അല്ലെന്ന തിരിച്ചിരിവാനായി മരാറ്റു
വഴികളുണ്ടോ?

i. ഒരു പ്രതീയാവിഭക്തിയെ ഭരിക്കുന്ന പദം അവധിയം
അല്ല; അതു സകമ്മക്രമിയായിരിക്കും. അതുകൊണ്ട്,
കൊണ്ട്, വിശേഷിച്ചു, പോലെ എന്നവ അവധി
ഞാം അല്ല; കാരണം, രാമഗന്ധകാണ്ട്, ദേവേന്ന
നെ പോലെ, ലക്ഷ്മിണ്ണനെ വിശേഷിച്ചു എന്ന
പരിഞ്ഞുവരുന്നാണ്.

ii. ഏതു പദഞാംക്രമ പ്രധമാവിഭക്തികൾ അവധികളാ
യി നില്ക്കുന്നവോ അതു വക്കു പദഞാം അവധിയാദി അല്ല;
അതുകൊണ്ട് അവൻ ഒഴികെ, എന്നതിലുള്ള ഒഴികെ
എന്നതു അവധിയം അല്ല, അതു ഒഴിയുന്ന എന്ന ക്രിയ
യുടെ ഭാവത്രയം തന്നെ.

പദപരിശോഭനാർത്തി.

“ഇപ്പറമ്പത്വവററിലേക്ക്”.

1. ഇ ചുട്ടുട്ടത്തു.
2. ഉ ‘ഇ’ എന്ന താലവുസ്പരശത്തിൽ പിന്നിൽ
വരുന്ന സ്വാംപ്രത്യയം.

3. പറ പ്രത്യുതി.
- 4 & 5. എന്തു = ഇ 'എൻ' സസ്യിപ്രത്യുധം 'ആ' ഭ്രതകാലപ്രത്യുധം ('പറ' എന്നതിന്റെ വിനോദവാദന താലവരും കാരണത്തിന്റെ വിനിൽ 'ഇ' 'എന്തു' എന്നായ് പ്രോക്ഷം).
6. (അ) പിൻവാദന അകാരത്തിന്റെ മുന്നിൽ ലോ ചിച്ച പോയ ശബ്ദം രൂനപ്രത്യുധം.
7. അ ശ്രിയാചൃതവാഗമന്മാഖൈ ഉണ്ടാക്കവാനായി ഉപയോഗിച്ച ചുട്ടെട്ടത്തു.
8. അററ് ശ്രിയാചൃതവാഗമന്മാഖൈ ഉണ്ടാക്കവാനായി ഉപയോഗിച്ച പ്രമഥചൃതവാഗപുണ്ഡകപ്രതി സംജ്ഞപ്രതിയുടെ പ്രത്യുധം.
9. ഇൽ സഥ്തമിപ്രത്യുധം.
10. എ സമാസപ്രത്യുധം.
11. ക താലവൃസ്പരത്തിന്റെ വിനിൽ വദന പ്രിതപസ്സി അക്കഹരം.
12. കി ചതുരമിപ്രത്യുധം.

വ്യാകരിക്കേണ്ടുന്ന റിതി.

കയ ശ്രൂവഘനൾ യാഗം ചെയ്യാൻ ആട്ടിനെ മേടിച്ചു കൊണ്ടുപോക്കോൾ, വഴിയിൽ വെച്ചു കണ്ണാറോ, ദിച്ചു നാർ പല തം കൂടി ശ്രൂവഘനൾ ആട്ടിനെ വിട്ടുപോക്കത്തക്കവണ്ണം കയ ഉംഖായം ചെയ്യേണ്ണു എന്ന നിശ്ചയിച്ചു.

കയ ശ്രൂവഘനൾ നാമം, സമാസം, ചുള്ളിംഗം, എകവചനം പ്രമഥചൃതവാഗൻ, പ്രമഥവിശ്വാസി!'' (ഇതിൽ 'കയ' എന്നതു, 'നന്ന' എന്ന സംപ്രാനാമത്തി ന്റെ സമാസത്രം).

¹⁾ 'ചെല്ലും', 'മെടിച്ചു', 'കൊണ്ടു', 'പോകു' എന്ന ശ്രിയകളുടെ ആത്മവു; ആത്മവും, ആത്മവും, ആത്മികനായികരണം ഇതും കൊണ്ടുവരുന്നതിനും അടങ്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു ഇവിടെ വ്യാകരിക്കുന്നതിൽ കാണിപ്പാം പാടിപ്പ്; എങ്കിലും ഉപാദ്യാഖാൻ കട്ടിക്കുക്കുക ഇവിടെ സൂചകമായും കാണിച്ചിരിക്കുന്നതു ഗ്രഹിപ്പാം വേണ്ടി ആവശ്യമായിട്ടു വാക്കാൽ കരേ ധരിപ്പിക്കുന്നും.

യും	നാമം, നവ്യസകലിംഗം, ഏകവചനം, പ്രമഥുതയൻ, പ്രമഥാവിക്കും!“
ചെയ്യാൻ	ക്രിയ, അബവലം, സകമ്മകം, അഭസരണം, അചുണ്ട്, ഭാവിക്രിയാനുന്നം, ‘മേടിച്ചു’ എന്ന ത്രിയയാൽ ഷുണ്ട്!“
ആട്ടിനെ	നാമം, നവ്യസകലിംഗം, ഏ: വ:, പ്രമഥുതയൻ, പിതിയാവിക്കും!“
മേടിച്ചു	ക്രിയ, ബഃ, സകഃ, അഭസ:; അചുണ്ട്, ‘തു’ വക, ഭതക്രി: സുഃ, ‘കൊണ്ടു, എന്ന ത്രിയാൽ ഷുണ്ട്!“
കൊണ്ടു	ക്രിയ, ബാലം, ‘പോകം’ എന്ന ത്രിയാൽ ഷുണ്ട് (മററപ്പാം ‘മേടിച്ചു’ എന്നതിനെ പോലെ).
പോകം	ക്രിയ, അബഃ, അകഃ, അഭസ:; അചുണ്ട് (കനാം) ഭാവി. ശസ്യാനുന്നം, ‘പോപാ’ എന്ന നാമത്താൽ ഷുണ്ട്. ⁵⁾
പോപാ	നാമം, നവ്യഃ, ഏ: വ:, പ്രഃ ഘഃ, പ്രഃ ഓഡി; ⁶⁾
വഴിയിൽ	നാമം, നവ്യഃ പ്രമഥുതയൻ. ഏ: വ: സംശ്ലീഖിക്കും, ‘കണ്ടു’ എന്ന ത്രിയ എവിടേ വെച്ചുനു കാണിക്കുന്നു.
വെച്ചു	ക്രിയ, ബഃ, ഇവിടേ അകഃ, അഭസ:; അചുണ്ട്, ‘തു’ വക, ഭതക്രി: സുഃ, ‘കണ്ടു’ എന്ന ത്രിയാൽ ഷുണ്ട്.
കണ്ടു	ക്രിയ, അബഃ, അകഃ, അഭസ:; അചുണ്ട്, ‘തു’ വക, ഭതക: റഃ സുഃ: ‘ആറു’ എന്ന നാമത്താൽ ഷുണ്ട്! ⁷⁾

1) ആന്തികയികരണം; ‘മഹ്യാനു’ എന്ന ത്രിയയുടെ കംംം.

2) മ്രാദംണാൻ എന്ന ആവുയുടെ അപൂജ്യത്തിയ.

3) മേടിച്ചു എന്ന ത്രിയയുടെ കംംം.

4) ‘മ്രാദംണാൻ’ എന്ന ആവുയുടെ അപൂജ്യത്തിയ.

5) ‘മ്രാദംണാൻ’ എന്ന ആവുയുടെ അപൂജ്യത്തിയ.

6) ‘മഹ്യാനു’ എന്ന ആവുയുടെ അപൂജ്യത്തിയ.

7) ആന്തികയികരണം സമയത്തെ കാണിക്കുന്നു.

അരു	നാമം, നംഡി; ഏഡി; അഡി; പ്രഡി; പ്രഡി; വിഡി; ¹⁾
എറ്റി	അവ്യായം, മുദ്ദം.
ക്രഷ്ണരാജ്	നാമം, ചുഡി; ബാഡി; അഡി; പ്രഡി; ²⁾
പലൻ	നാമം, പ്രതിസംപ്രഥി; ചുഡി; ബാഡി; പ്രഡി; വിഡി; ‘ക്രഷ്ണരാജ്’ എന്നതിനോടു അരംബിച്ചാണ് തനി ത്രാതന്നതു.
ഉം	അവ്യായം, മുദ്ദം.
ക്രടി	ക്രിയ, അബവി; അകി; അനബി; അബ്രൂഡി; ‘ഇ’ വക, ഭ്രതിലിഡാന്തിനം, പിള്ളടക്കന്ന, നിജൈ ക്രിച്ചി’ എന്ന ക്രിയയാൽ ഷുണ്ണിം. ³⁾
ഖ്രാധമാൻ	നാമം, ചുഡി; ഏഡി; വിഡി; പ്രഡി; പ്രഡി; വിഡി; ⁴⁾
അരുട്ടിന	നാമം, നച്ചുഡി; ഏഡി; വിഡി; പ്രഡി; പിതിചാ വിഭക്കി, ‘വിട്ടി’ എന്ന ക്രിയയുടെ കമ്മം.
വിട്ടി	ക്രിയ, അബവി; സകി; അനബി; അബ്രൂഡി; ‘ത്രു’ വക, ഭ്രതക്രി; റൂഡി; ‘പോക’ എന്നതിനാൽ ഷുണ്ണിം. ⁵⁾
പോക	ക്രിയ, അബവി; അകി; അനബി; അബ്രൂഡി; ക്രിയാനാഡി. ⁶⁾
തക്ക	ക്രിയ, ഉണനം, (‘തക്ക’യാൽ) അബവി; അകി; അനബി; അബ്രൂഡി; ശബ്ദാന്തിനം, ‘വണ്ണി’ എന്ന നാമത്താൽ ഷുണ്ണിം.
വണ്ണം	നാമം, നച്ചുഡി; ഏഡി; വിഡി; പ്രഡി; പ്രഡി; വിഡി; ⁷⁾ ‘തക്ക’ എന്ന ശബ്ദാന്തത്തിന്റെ ഷുണ്ണിം.

1) അതുന്തും തായികരണം സമയത്തെ കാണിക്കണം.

2) ക്രടി, ‘നിജൈക്രിച്ചി’ എന്ന ക്രിയകളുടെ അവ്യ.

3) ‘ക്രഷ്ണരാജ്’ എന്ന അവ്യായുടെ അപൂർവ്വത്തിയ.

4) വിട്ടി, ‘പോക’ എന്ന ക്രിയകളുടെ അവ്യ.

5) ‘ബ്രഹ്മമാൻ’ എന്ന അവ്യായുടെ അപൂർവ്വത്തിയ.

6) ‘തക്ക’ എന്ന ക്രിയയുടെ അവ്യ.

7) അതുന്തും തായികരണം പ്രകാരത്തെ കരിക്കണം.

ക്രിയാവാദം	നാമം, സന്ധാസം, നഘുഃ: എഃ: പ്രഃ പുഃ: പ്രഃ വിഃ: ¹⁾ ('ക്രിയ' മുന്നേതെത്ത വല്ലും തന്നെ).
ചൈയ്യു= (ചൈയ്യു)	ക്രിയ, അരബ്ബഃ, സകഃ, അംഗസഃ, അരഷ്ട്രിംഗം, ത്രിംഗാമം. ²⁾
വൈണം	ക്രിയ, ഉണനം, (വൈണ്ഡിയാത്ര) അരബ്ബഃ, സകഃ, അംഗസഃ, ഷ്ട്രിംഗം, ഭാവികാലം. ³⁾
എന്ന	ക്രിയ, അരബ്ബഃ, സകഃ, അംഗസഃ, അരപ്പുഃ, 'ത്ര' വക, ഭ്രത്രിയാന്തുനം, 'നിശ്ചയിച്ചു' എന്ന ത്രിയയാൽ ഷ്ട്രിംഗം. ⁴⁾
നിശ്ചയിച്ചു	ക്രിയ, ബഃ, (ഖ്രിംഗ അകഃ) അംഗസഃ, ഷ്ട്രിംഗം, 'ത്ര' വക, ഭ്രതം, ഷ്ട്രിംഗം, ബഃ വഃ, പ്രഃ പുഃ. ⁵⁾

പദം ഇന്നനും.

180. ധാതു എന്നതു എന്തു?

പദം അത്രുത്തിൽ ഏതുകൂടും ലാക്ഷണ്യം കൂടിയിൽനിന്നും ജനി മണ്ണാഭോ, അതു മുളാക്ഷണരക്ഷിപ്പുകൂടം തന്നെ ധാതു.

181. ഈ ദലയാളത്തിൽ നടക്കണ പദങ്ങളിടെ ഉത്തരത്തി ഏതു വിധം ഉള്ളതു?

പദങ്ങൾ ഉത്തരവിച്ചതു രണ്ട് വിധത്തിൽ അംഗത്വം. ചിലതു ദേശ്യം ചിലതു പരാദേശാധകളിൽനിന്നും വന്ന അന്തരു ദേശ്യം എന്നിലാറിനെ രണ്ട് വിധം ഉള്ളതു.

182. ദേശ്യങ്ങൾ എന്തിനേ?

തുല, നീ, തീ, വാ ദുർദാരവ ദേശ്യങ്ങൾ തന്നെ.

1) അത്രുത്രുതാധികരണം 'ചൈയ്യു' എന്ന ക്രിയയുടെ കംഠം.

2) 'നാം' എന്ന അന്തരുക്കൂലുവുടെ ക്രിയയും 'വൈണം' എന്ന ക്രിയയുടെ അന്തരുക്കൂലും, തന്നെ.

3) 'ചൈയ്യു' എന്ന അത്രുക്കൂലുടെ ക്രിയ.

4) അത്രുക്കൂലുടെ ദേശ്യം 'വൈണം' വരെ 'എന്ന' എന്ന വിനെറ്റ കംഠം തന്നെ.

5) 'ചൈയ്യുഡാക' എന്ന അത്രുക്കൂലുടെ പ്രസ്ത്രനിയ.

183. അനുദേശ്യങ്ങൾ എത്ര വിധം?

അനുദേശ്യങ്ങൾ പലവിധിയള്ളുവ.

- ഉ-0. i. ‘ജലം’, ‘ഘട്ടം’, ‘കണ്ണ്’, ‘നയനം’ മുതലായവ സംസ്കാരഭ്യം കീഴനിന്നും വന്നവ.
- ii. ‘കരുതു’, ‘ചുക്കാനും’, ‘വക്കാനും’, ‘സാധ്യും’, ‘ബേബം’ മുതലായവ അറവിഭാഷയിൽനിന്നും വന്നവ.
- iii. ‘പേലും’, ‘ബീബിം’, ‘ഹ്രണ്ടിം’, (ഉണ്ടക്ക) തുടങ്ങിയള്ളുവ ഹിന്ദു സ്ഥാനിശ്വാസമാർത്ഥം തന്നെ.
- iv. ‘പിന്താരികും’, ‘പേരകും’, ‘ഭേദം’ മുതലായവ പൊതുഗ്രീക്കു വാക്കുകൾ തന്നെ.
- v. ‘മാപ്പുത്രിം’, ‘റിഡ്പാട്ടിം’, ‘ആക്ട്’ മുതലായവ ഇംഗ്ലീഷ് നാമങ്ങൾ തന്നെ.

184. അനുദേശ്യങ്ങളിൽ എത്ര കൂട്ടം മുപ്പുമായതു?

അനുദേശ്യങ്ങളിൽ മുപ്പുമായതു സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും വന്ന ശബ്ദങ്ങൾ തന്നെ.

185. സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും വന്ന ശബ്ദങ്ങൾ എത്ര വിധം?

സംസ്കാരത്തിൽനിന്നും വന്ന ശബ്ദങ്ങൾ തത്സമം തദ്ദേശം എന്നീ രീതിയിൽ വിധം ഉള്ളതു.

186. തത്സമം എന്തു?

സംസ്കാരപ്രകൃതിയോട് സമായുള്ള പ്രകൃതിയുള്ള വാക്കു തത്സമം തന്നെ.

ഉ-0. ‘ജീവം’, ‘ജൈവകൾ’, ‘ഡക്ടർ’, ‘ഫക്റ്റർ’, ‘വക്സ്’, ‘നിപ്പുംഗം’ മുതലായവ.

187. തദ്ദേശം എന്തു?

സംസ്കാരശബ്ദത്തിൽനിന്നുംതന്നെ അനുസരിച്ചിട്ടും ഓരോ പ്രകാരത്തിൽ ദിവിച്ചുപോയ വാക്കു തന്നെ തദ്ദേശം.

ഉ-0. ‘ഭക്തം’, ‘എടക്കൻ’, ‘ചുമ്പകൾ’, ‘ഉടക്ക്’, ‘വരിക്കം’, ‘നിറവാഹം’ മുതലായവ.

188. തത്ത്വങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന വഴിക്കാരു ചട്ടം ഇല്ല യോ?

തത്ത്വങ്ങളെ ഉണ്ടാക്കുന്ന വഴി പലപ്രകാരം ഉള്ളതാക്കാണ്ട് സംക്ഷവിച്ചു പറവാൻ മുഖ്യം; ഈ താഴേ കാണിച്ചിരിക്കുന്ന ഉദാഹരണങ്ങളെ വിചാരിച്ചുകൊണ്ട് അതിന്റെ ക്രമം പറിക്കേണം.

തത്ത്വം.	തസ്മാ.
a) ഇടവം.	ആധികം.
കനം.	മലനം.
കിരിടം.	ഗ്രഹം.
കേടം.	ക്രീഡം.
ചാഞ്ചം.	ശാംബം.
ചന്തി, സന്ധി.	സന്ധി.
ചാതൽ.	ശാന്തിയും.
ചാത്തം.	ഗ്രാഹം.
ചാരം.	ക്ഷാരം.
തണ്ട്.	ദണ്ഡം.
തമിഴ്.	റ്രാവിസം.
തീരു.	ദ്രീഡും.
തോനി.	ദ്രോനി.
b) അത്തം.	ഹസ്തം.
അന്തി.	സന്ധി.
ആയിരം.	സഹായം.
ഈയം.	സീസം.
ഈഴം.	സിംഹാസ്തം (സീഹാസ്തം.)
തിത്രു.	ഗ്രീ.
വാദ്യായൻ.	ഉപാദ്യായൻ.
c) അരച്ചൻ.	രാജാവു.
ഇരവതി.	രേവതി.
ഉത്രു, ഉത്ര.	ത്രഘം.
ഉലകം, ഉലകി.	ലോകം.

തത്ത്വം.	തസ്മ.
d) ചുത്രം.	ചുത്രം.
e) രായൻ.	രാജാവു.
നാഴി.	നാസി.
പ്രകാശം.	പ്രകാശം.
പര്വ്വി (പത്രം)	പര്വ്വി.
f) എണ്ണി.	ഗ്രേണി.
തെത.	സസ്യം.
പേയി.	പിശാചം.
g) അരക്ക്.	ലാക്ഷ.
പല്ലുക്ക്.	പല്ലുക്കം.
h) അഞ്ചിച്ചം.	അഞ്ചിച്ചം.
ആരക്കിലിഡം.	ആരക്കിലിഡം.
എഞ്ചൻ.	യമൻ.
നകം.	യുംഗം.
പിച്ചുളം.	പിച്ചുളം.
കാളം.	കാധാളം.

നാ മ ഒ ന ന ന.

189. ദേഹം മിക്കതും ഉത്തരവിച്ചുതു എന്തിനേ?

ദേഹം മിക്കതും ഉത്തരവിച്ചുതു ത്രിയാധാര വിൽക്കിന്ന തന്നെ.

ഉ-ം. ‘മിനാ’ എന്നതിൽക്കിന്ന ‘മിൻ’ (= മിനാന്ത).

‘കതി’ എന്നതിൽക്കിന്ന ‘കതിൻ’ (= കതിച്ച ചാട്ടന്ത) എന്നിവ കൂടും ഉണ്ടായി.

“

ഈ കൂടാതെ അന്നേകം നാമങ്ങൾ പണ്ണു ത്രിയാനാമ സദ്ധാരണ്യക്കത്തുവന്നവ ഇപ്പോൾ ത്രിയാഭാവം വിട്ട ക്രൈസ്തവ നാമങ്ങളായ് പ്ലോക്കി.

ഉ-ം. ‘സാന്തക്കൻ’, ‘തൃപ്പതി’; ‘സാരവിക്’, (= അരിക ദി ഏ.)

190. പദ്ധതിയിൽ ത്രികാനാമങ്ങൾക്ക് ‘കു’, ‘കു’, ‘കുവി’, ‘കുവി’ എന്ന ഫ്രൈഡ്യൂറുതെ വേരേ ഉണ്ടോ?

പദ്ധതിയിൽ ത്രികാനാമങ്ങൾക്ക് കു, കു, കുവി, കുവി എന്ന ഫ്രൈഡ്യൂറുതെ വേരേ ചിലത്രാട്ട; അവ താഴെ കാണിച്ചുവരു തന്നെ.

1. ധാതു സ്പരശിംഗത്താൽ ഉണ്ടാക്കിയതു.

തീൻ, ഉണ്ണ്, ചുട്ട, പോൾ, ഒക്ക്, വേറു, പാട്.

2. അം, അം, അം, അം, അം, ഇർ, മ, ഇ എന്ന പ്രത്യേകിയ പ്രത്യേകാലം ഉണ്ടാക്കിയതു.

നില, വക, ശകലം, ചിഷ്ടം, ഇപ്പാൾ, അട്ടക്കാൾ, കും, ഓലു, പാഡി, പൊടി.

3. തൽ, ത, തം, തു, തി എന്ന പ്രത്യേകാലം ഉണ്ടാക്കിയ ഭ്രതത്രാവഞ്ചി.

ദീനാൾ, പാതുൾ, ചീതു, ചേച്ചി, നടന്തം, വൈഴിച്ചം, കൊള്ളു, കാരാരു, സാട്ട്, ദാറു, പൊറുതി, പക്കാ.

4. വു, അവു, വി, ചു എന്ന പ്രത്യേകാലം ഉണ്ടാക്കിയാവരുവഞ്ചി.

ബാറിവു, ഹാവു, ശിംവു, കിപ്പു, പിരിപ്പു, വൈരിവി, കുളിവു, ചെലവു, പിറിവി.

191. ത്രിയയിൽനിന്നുത്തവിച്ചു മറ്റും ചില ത്രികാനാമങ്ങൾ പറക്ക.

അനേകം ചാരയ ത്രികാനാമങ്ങൾ ത്രികാഭാവം വിച്ച ത്രികാനാമങ്ങളായി നടന്നരാതനം.

ഉ.- i. ‘ശാൻ’ പ്രത്യയത്താൾ, ശുചുൻ, വചിചുപുകാൻ, കടിചന്ന, ചതിയൻ, ശുക്കപറിയൻ മുതലായവയും ഉണ്ടാകം.

ii. ‘ഇ’ പ്രത്യയത്താൾ, പോറൻ, കാണി, ദാങ്ങാനി, മരംകയൻ, നാംകാൻ, വാതംകൊപ്പി, അരുളകൊപ്പി, കനാവാച്ചി മുതലായവയും ഉണ്ടാകം.

192. തല്പിതനാമങ്ങൾ എവ്?

നാമങ്ങളോടൊരു പ്രത്യയങ്ങളെ ചേത്തുണ്ടാക്കിയ നാമങ്ങൾ തന്നെ തല്പിതനാമങ്ങൾ.

193. പുതായപ്പതല്പിതനാമങ്ങളെ എന്നിനേ ഉണ്ടാക്കും?

അൻ, ഇ, അം എന്ന പ്രത്യയങ്ങളെ ചേത്തിട്ട് പുതായപ്പതല്പിതനാമങ്ങൾ ഉണ്ടാക്കാം.

ഉം. (കുന്ന്) ‘കുന്ന്’, ‘കുനി’; (മല) ‘മലക്ക്’, ‘മലകി’; (തീവു) ‘തീവൻ’, ‘തീവൻ’, ‘തീവനി’.

194. ‘അവൻ’, (ആൻ), ‘കാൻ’) ‘അവൻ’, ‘അവൻ’, (‘ആർ’, ‘കാർ’) മൃതലായ പ്രതിസംജ്ഞകളെയും ചേക്കാമോ?

അവൻ (ആൻ, ഓൺ) അവൻ, അവൻ, (ആർ, ഓർ) മൃതലായ പ്രതിസംജ്ഞകളെയും ചേക്കാം.

ഉം. ‘വാനവൻ’, ‘വാനോൻ’, ‘കാട്ടവൻ’, ‘മുരുങ്ങൊൻ’, ‘എവിടങ്ങൊൻ’, ‘എരുപ്പൊൻ’, ‘കത്തനാൻ’, ‘അട്ടിയാൻ’, ‘പെണ്ണെനിയാൻ’, ‘രെമക്കുണ്ണാൻ’ ഇതും.

195. ‘എ’ പ്രത്യയത്താലും സമാസത്തും 216 എന്ന ഫോലെ തല്പിതങ്ങളിൽ കൂടുതലാമോ?

എ പ്രത്യയം തല്പിതങ്ങളിലും കൊണ്ടാം.

ഉം. ‘പിന്നേവൻ’, ‘പിന്നേവക്’, ‘പിന്നേവറിക്കൽ’, ‘മുന്നേവൻ’, ‘മുന്നേതു’, ‘പഴങ്ങതു’, ‘തൈക്കുതു’, ‘അങ്ങങ്ങയവൻ’, ‘അങ്ങങ്ങതു’, ‘അക്കങ്ങതു’, ‘പിന്നേതതു’, ‘മുന്നിലേവ്’, ‘അഗ്രാത്തിക്കലേവ്’, ‘നഞ്ഞങ്ങതു’, ‘തക്കംറതു’, ‘അവരേതു’.

196. വോരേ തല്പിതത്തുപങ്ങളും ഉണ്ടാ?

തല്പിതത്തുപങ്ങൾ വേരെയും ഉണ്ട്. ആൻ, ആളി, ആളുൻ, ആളും എന്നവ ചേക്കുന്നതിനാൽ ഉണ്ടാക്കാവും സമാസം തന്നെയെങ്കിലും തല്പിതങ്ങളായും കൊണ്ടിക്കാം.

മലയാളം	മലകാളൻ കാട്ടാളൻ കമ്മാളർ വില്ലും	മലയാളി കുട്ടാളി വില്ലും
--------	--	-------------------------------

197. ഭാവനാമങ്ങളായും തന്ന തലമിത്തങ്ങളിൽ പ്രത്യയം ഏതിനേ?

ഭാവനാമങ്ങളായും തന്ന തലമിത്തങ്ങളിൽ പ്രത്യയങ്ങൾ, ‘മ’, ‘തനന്’ എന്നവ തന്നെ.

ഉ-ം, ‘അടിമ’, ‘അരുണം’, ‘കോൾ’, ‘കോഴു’, ‘മലയാളു’ (മലയാളു), ‘കഞ്ച തനന്’ മുതലായവ.

198. സംസ്കാരമിതപ്രത്യയങ്ങളിൽ മുപ്പുംായരാ എവ?

i. വർണ്ണ, മർണ്ണ;

ഉ-ം. മുണ്ണവാൻ (പു), മുണ്ണവതി (സ്ത്രീ), മുണ്ണവന്തു (ന), ബുദ്ധിമാൻ, ബുദ്ധിമതി, ബുദ്ധിമന്ത്ര.

ii. ശാലി;

ഉ-ം. ദൈയുംശാലി (= ദൈയുംഖാലി), അറിവുശാലി.

iii. കാരൻ, കാരി, കാരം.

ഉ-ം. ‘പുതക്കാരം’, ‘പുതക്കാരം’, ‘പുഞ്ചാരി’, ‘പണ്ണിക്കാരൻ’, ‘പണ്ണക്കാരൻ’, ‘കതിരക്കാരൻ’, ‘വേലക്കാരൻ’, ‘പണ്ണക്കാരന്തി’ മുതലായവ.

iv. തപം, ത, യം.

ഉ-ം. ‘പ്രുദ്ദേപം’, ‘ചണ്ണാതിപതം’ (ചണ്ണായിത്തം), ‘അരുണപതം’, ‘കുരത’, ‘മൃഗത’, ‘ഗ്രഹത’, ‘ജോഷ്യം’ മുതലായ ഭാവനാഭ്യർഥ റ.ലിതി നാർ അരബ്ര.

ക്രിയാജ്ഞനനും.

199. ക്രിയാധാത്രവിനു എത്ര അക്ഷരങ്ങൾ പോതാം?

ക്രിയാധാത്രവിനു ഒന്നു രണ്ടു അക്ഷരങ്ങൾ മതി.

ഉം. ‘കാ’, ‘ചാ’, ‘നോ’, ‘അചാ’, ‘ശ്വാ’, ‘ഹാ’, ‘കർ’, ‘ഹെൻ’, ‘കണ്ട്’,
‘ഹെൻ’, ‘ചെറു’ (ചുറ), ‘പെരു’, ‘നീറു’, ‘നെടു’, ‘കുറു’, ‘പഴ’,
‘നുതു’, ‘മീ’, ‘പള്ള’, ‘ചെ’ (ചു), ‘ചുടു’, ‘ഹൊൽ’.

200. ഈ ധാത്രകൾ തന്നെ ക്രിയാപ്രക്രികളായി നടക്കണംവോ?

ഈ ധാത്രകൾക്കിൽ ചിലതു ക്രിയാപ്രക്രികളായിട്ടും തന്നെ നടക്കണം.

ഉം. ‘കായുന്നു’, ‘ഹെങ്ക’, ‘ഹീയും’, ‘ചുടുക’ ഇതും ചില.

ചിലതു ക്രിയാപ്രക്രികളായിട്ടും തന്നെ നടക്കണ എങ്കിലും അവവറിനു ഉള്ളത് വന്ന അചൃംഗമായ ചില ത്രഘനങ്ങൾ മാത്രമേ ശ്രദ്ധിക്കണമെങ്കിൽ; ഈ രാകയുടെ പ്രയോഗം അധികമായി നാമങ്ങളെയും ക്രിയക്കളെയും വിശ്രാംഖിക്കുന്നതിൽ ഉണ്ടാകും.

ഉം. i. (a) ‘നെന്തിയ’; (നെന്തിയമെന്നും എന്നും തിവേപ ഫോലേ.)

• (b) ‘നെന്തും’; (നെന്തും പുര .. ..)

(c) ‘നെന്തു’; (നെന്തു പട്ട .. ..)

ii. (a) ‘ഹെറിയ’; (ഹെറിയ കട്ട .. ..)

(b) ‘ഹെറും’ (ഹെറുവും .. ..)

(c) ‘ഹെറു’; (ഹെരു—നാരങ്ങ .. ..)

iii. (a) ‘പെരു’ (പെരുതു = പെരിയതു .. ..)

(b) ‘പെരും’ (പെരുവും .. ..)

201. ക്രിയാധാത്രവിൽനിന്നു അധികമുള്ള ക്രിയാപ്രക്രികൾ എങ്ങിനേ ഉണ്ടാകും?

i. ചിലതു ധാത്രവിൽ പീംല്ലത്താൽ അഭവതു.

ഉം. ‘നീറു = നീഴുനു’; ‘കണ്ട് = കാണുനു’.

ii. ചിലതു ധാത്രവിനോട് കാരോ അർക്കിവാദാശഭൂ ചേർക്കാൻ നിന്തിനാൽ പ്രസ്തുതിയായ്ക്കും.

ഉം. മാ, ‘ചാക്’; പോ, ‘പോക്’; യാ, ‘യതു’; വെക്ക്, ‘വെള്ള’.

ധാത്ര	പ്രസ്തുതി	ധാത്ര	പ്രസ്തുതി
i. നിസ്സ	നീസ്സ	h. വു	വറ്റു, വറ്റം
പറ്റ	പാറ്റ	i. എഴു	പഴക്കി
ബോയ്ക്ക	പോയ	നൽ	നൽക
a. കിറ്റ	കിറ	നോ	നോക്ക
b. തിർ	തിരി	ചാ	ചാക്ക
ചത്ര	ചതി	പോ	പോക്ക
c. തൊട്ട	തുടങ്ങ(ക്കണ്ണ)	j. പുത്ര	പുത്രക്ക
d. ചെറ്റ	ചുറ്റുണ്ട്	ഴി	ഴിക്ക
e. മുട്ട	മുട്ടണ്ണ	കപ്പ	ക്കണ്ണ (കപ്പിക്ക)
f. തുമ്പ	തുമ്പിന്പു	വെസ്സ	വെള്ളക്കണ്ണ
g. തൊട്ട	തുടങ്ങ	കിറ്റ	കിറ്റക്ക
വാ	വത	k. ചെറ്റു	ചുവക്ക

202. പുനരത്മക്രിയകൾ എന്തിനേ ജനിക്കുന്നു?

പുനരത്മക്രിയകൾ ജനിക്കുന്നതു നോട്ടു ധാത്രവിനോട് ആണു പ്രത്യേകം ചേർക്കാൻ തന്നെ¹⁾.

ഉം. ‘മിന്ത’, ‘ഞക്ക’, എന്നവയിൽനിന്ന് ‘മിന്തങ്ങ്’, ‘ഞക്കങ്ങ്’ എന്നവ ഉണ്ടായി.

രണ്ടാമതു ധാത്രവിന്റെ ആവത്തനത്താൽ അംഗ്രേ.

ഉം. ‘വെക്ക്’, ‘ചുട്ട്’, ‘രൈ’, ‘കിറു’, എന്നവയിൽനിന്ന് ‘വെള്ളവെള്ളക്ക്’; ‘ചുട്ടചുട്ടക്ക്’; ‘രൈരൈരൈക്ക്’, ‘കിറുകിറുക്ക്’ എന്നവ ഉണ്ടായി.

¹⁾ ഈ തിന്നം പിന്നവരുന്ന ആറു ചേർപ്പുക്കൾക്കും ഉള്ള ഉന്നാരങ്ങളിൽ ബഹുമികളുടെ സംശയിക്കിൽ ഉപാധരണങ്ങളിൽ കാണുന്നതു ബഹുപ്രസ്തുതികൾ തന്നെ.

203. നാമങ്ങളിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയകൾ ഉണ്ടോ?

നാമങ്ങളിൽനിന്നും ജനിക്കുന്ന ക്രിയകൾ അഭ്യന്തരം ഉണ്ട്; മിക്കതും ബലക്രിയകൾ തന്നെ.

i. ഉകാരാന്തങ്ങളാൽ.

ഉ-0. ‘കനാ’, ‘വസ്യ’, ‘കല്ലു’ എന്നവയിൽനിന്നും ‘കനിക്കു’, ‘വസിക്കു’, ‘കല്ലിക്കു’ എന്നവയുണ്ടായി.

ii. അരം അവന്തങ്ങളാൽ.

ഉ-0. ‘അത്വാരം’, ‘മധുരം’, ‘പാരം’, എന്നവയിൽനിന്നും ‘അത്വാരിക്കു’, ‘മധുക്കു’, പാരിക്കു എന്നവയുണ്ടായി.

iii. അൻ അവന്തങ്ങളാൽ.

ഉ-0. ‘മൃച്ചപന’ എന്നതിൽനിന്നും ‘മൃച്ചിക്കു’ എന്നതുണ്ടായി.

iv. അ, ഇ അവന്തമുള്ള ഭാവനാമാവന്തങ്ങളാൽ.

ഉ-0. ‘കരം’, ‘കാം’, ‘ഒ’, ‘നില’, ‘തടി’, ‘മൊഴി’, എന്നവയിൽനിന്നും ‘കാംിക്കു’, ‘മറ(യു)’, ‘മരേക്കു’, ‘നിലക്കു’, ‘തടിക്കു’, ‘മൊഞ്ചി(യു)’ എന്നവയുണ്ടായി.

v. ആർ അവന്തങ്ങളാൽ.

ഉ-0. ‘നിച്ചകു’, ‘പൂതകു’ എന്നവയിൽനിന്നും ‘നിച്ചലിക്കു’, ‘പൂതലിക്കു’ എന്നവയുണ്ടായി.

vi. ശ്രീ അവന്തങ്ങളാൽ.

ഉ-0. ‘എതിൾ’, ‘കളിൾ’, എന്നവയിൽനിന്നും ‘എതിക്കു’, ‘കളിക്കു’ എന്നവയുണ്ടായി.

204. യേതുക്രിയകളുടെ ഉത്തരവം ഏതെന്നെന്നു?

അഭ്യവലപ്പുകൂതിരെ ബലപ്പുകൂതി അതുകൊക്കായാൽ തന്നെ കന്നാമത്തെ വകു ഉണ്ടാക്കാം.

ഉ-0. ആകു, ‘ആക്കു’;

അടഞ്ഞു, ‘അടഞ്ഞു’;

കൈടു, ‘കൈടുക്കു’;

വളർ, ‘വളർക്കു’;

നന, ‘നനെക്കു’.

205. റണ്ടാമത്തെ വക എന്തിനേ?

റണ്ടാമത്തെ വക ആളു ചേർക്കയാൽ തന്നെ.

ഉ-ം. വര, ‘വകആളു’;

വളർ, ‘വളരു’;

പെട, (പെടേക്ക) ‘പെടാളു’;

വാട, ‘വാട്ടു’;

കാണു, ‘കാണ്ടു’;

അനുറ, ‘അനുറു’;

അകൻ, ‘അകനു’;

തിനു, ‘തിനുറു’;

കായു, ‘കാച്ചു’.

206. മുന്നാമത്തെ വക എന്തിനേ?

മുന്നാമത്തെ വക പി, പൂ, ഇ ചേർക്കയാൽ തന്നെ.

ഉ-ം. അറി, ‘അറിവിക്കു’, ‘അറിയിക്കു’;

കാണു, ‘കാണ്ടിക്കു’, ‘കാണിക്കു’;

മൊക്കു, ‘മൊക്കവിക്കു’, ‘മൊല്ലുക്കു’;

കാ, ‘കാപ്പിക്കു’;

ക, ‘കപ്പിക്കു’.

207. എല്ലായാത്രവിനാം കത മേതുക്കിയ തന്നെയോ ഉള്ളിരു?

എല്ലാ യാത്രവിനാം കത രേതുക്കിയ തന്നെയല്ലെങ്കിലും ഉണ്ടാക്കാം.

ഉ-ം. നട, ‘നടആളു’, ‘നടഞ്ഞിപ്പിക്കു’;

വര, ‘വരആളു’, ‘വരവിക്കു’.

കത മേതുക്കിയയിൽനിന്നു മരാറാതു മേതുക്കിയയെ
ഉണ്ടാക്കാം.

ഉ-ം. ‘നടഞ്ഞിപ്പിക്കു’, ‘വരവിപ്പിക്കു’.

208. സംസ്കാരങ്ങളിൽനിന്ന് ത്രിയകൾ ഉത്ഭവിക്കുന്നതു എന്നിനേ?

i. അമർത്ഥങ്ങളായ സംസ്കാരങ്ങളിൽനിന്ന് മത്രകൾ എന്നർഹിയത്തിലും ത്രിയകൾ ഉത്ഭവിക്കും.

ഉ-0. താമസം, ‘താമസികൾ’; ദോശികൾ; ആഗ്രഹികൾ, ‘ആഗ്രഹികൾ’.

ii. ഇകാരാത്മകളും നാമങ്ങളിൽനിന്ന്.

ഉ-0. വിധി, ‘വിധികൾ’; ‘സുക്ഷ്മികൾ’ ഇതുവിശ.

iii. അനന്ത എന്നതമുള്ള നാമങ്ങളിൽനിന്ന്.

ഉ-0. ദോഷണം, ‘ദോഷണികൾ’.

പലതിലും അനന്ത ലോപിച്ച പ്രോക്തം.

ഉ-0. ഘർബനം, ‘ഘർബികൾ’; അപ്പണം, ‘അപ്പണികൾ’, ‘അപ്പികൾ’.

iv. താ എന്നകത്തുനാമത്തിൽനിന്ന്.

ഉ-0. ദോക്ഷി, ‘ദോക്ഷികൾ’.

• സമാസിതങ്ങൾ.

209. സമാസിതം എന്നതു എന്തു?

ഒന്നിൽ അധികം പദങ്ങൾ ചേരകയാൽ കരത്തം തന്നെ ജീവിക്കുന്നതിനു സമാസിതം എന്ന പേര്; അതു തതിൽ വരുന്ന് പദത്തിനു ഷുഠ്യപദമെന്നും, അതിൻ്റെ വഴിയേ വരുന്ന പദത്തിനു വരവെന്നും പറയാം.

210. സമാസിതനാമത്തിൽ ഷുഠ്യപദത്തിനും ത്രിയാം എന്നിനേ?

അധികം നാമങ്ങളിൽ, സമാസത്താൽ ചേരുന്ന ഷുഠ്യപദം പ്രകൃതിയായാലും മതി.

ഉ-0. ‘രിക്കൽ’, ‘നരിപ്പുൽ’, ‘മഴക്കാലം’; ‘പൈഞ്ചകല’, ‘ഉരുത്താക’, ‘രാക്കണം’, ‘പിലാവില’, ഏന്നിവരിൽ ‘തീ’, ‘നർ’, ‘മഴ’, ‘പൈഞ്ചം’, ‘ഉരു’, ‘രാ’, ‘പിലാ’ എന്നി പ്രകൃതികൾ സമാസത്തിനും ഷുഠ്യപദം മതുക്കും.

211. ഷുഠ്യപദം എന്നും നാലു തന്നെ അതിരിക്കേണ്ട എന്നോ?

ഷുഠ്യപദം എന്നും നാലു തന്നെ അതിരിക്കേണ്ട എന്നില്ല; ഭേദത്തിയാണുനാവും അതിരിക്കാം.

ഉ-ം. ‘അടിച്ചതടി’, ‘തിഞ്ചിക്കണ്ണ’.

212. ‘അൻ, ‘അം’ എന്നതുള്ള നാലുംപാ സമാസിതനാമ തിരിക്കിൾറ ഷുഠ്യപദഭാക്കന്തു എന്നീനേ?

അൻ, അം എന്നതുള്ള നാലുംപാ സമാസിതത്തി കിൾറ ഷുഠ്യപദമാക്കന്തു ന്ത്, ദ എന്നാം ലോപിച്ച യോ കന്നതിനാൽ തന്നെ.

ഉ-ം. ‘മരകലം’. ‘കാട്ടാക്കപതി’.

ന്ത്, ദ ലോപിക്കാത്തത്തും ഉണ്ട്.

ഉ-ം. ‘മേരഡാന്തനാട്’, ‘മുഖംകാൽ’, ‘കല്ലപര’.

213. ‘അൻ’, ‘അം’ ലോപിക്കം ദിക്കിൽ സ്വരം പരമായാൽ എന്നീനേ?

അൻ, അം ലോപിക്കം ദിക്കിൽ സ്വരം പരമായാൽ അതിനു പല പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ഉ-ം. ‘നീല അഞ്ചുനാം’, ‘കലവാർ’, ‘ഇഡാന്’, ‘വൈഴിച്ചുണ്ട്’, ‘തുജ്ജുട്ട്’.

സ്വരം പരമാക്കനു ചില ദിക്കിൽ ന്ത്, ദ ലോപി ക്കുന്നില്ല.

ഉ-ം. ‘പണ്ണയ്ക്കാല’, ‘രാമനാട്’.¹⁾

214. സമാസിതനാമത്തിൽ അതശമം ക്രൂട്ട് പ്രയോഗിക്കുന്നോ?

അൻ, അം, ന്ത്, ദ തും അതശമങ്ങൾ ക്രൂട്ട് സമാസിത നാമത്തിൽ നടപ്പ്.

ഉ-ം. ‘തെക്കൻ കാരഡ്’, ‘പൊന്നുച്ചുരൻ മേല്’, ‘മലനുലി’, ‘പനക്കല്’, ‘പുന്തേൻ’, ‘പുഞ്ചപ്പ’ (= ചുഞ്ചൻകായി).

¹⁾ തും ക്രൂട്ട്, സാധാരണയായി സമാസത്തിൽ ഷുഠ്യപദങ്ങളിന്റെ വികക്കി പ്രയോഗം ലോപിക്കും.

215. അരുദേശ്വരത്തിന്റെ പ്രധാനം സമാസിതനാമ ത്തിൽ ഷുഠ്യപദമായും ക്രമം എന്നോ?

അരുദേശ്വരത്തിന്റെ പ്രധാനം സമാസിതനാമ ത്തിൽ ഷുഠ്യപദമായി പലപ്രകാരത്തിൽ നടക്കം.

ഉ-0. ‘ക്രവളത്തിലും’ ‘വക്കാട്ടാന്’,
‘അനുറദ്ധവജ്ഞം’, ‘ഹരാചലപിഡു’,
‘കിഴക്കിന്മുറം’, ‘ആട്ടിന്വാൻ’.

216. ‘എ’ പ്രത്യുഗ്രം ക്രീട അർഗ്ഗമമായും തമോ?

എ പ്രത്യുഗ്രം സജാസത്തിൽ പലവിധത്തിലും അതിനു മമായും തമോ.

ഉ-0. ‘നാലു നാശക്കപ്പണി’, ‘കരാണ്ടങ്ങൾ അംബേദ്വോ’, ‘അനന്നാങ്ങൾ രാത്രി’,
‘ഭൂതവിഷയങ്ങൾ’, ‘രാവിലേക്ക് ക്രൈസ്തവം’.

217. ദേശ്രാവനാമങ്ങൾ സമാസിതങ്ങളിൽ ചേരന്നതിൽ എത്രക്കിലും വിശ്വേഷം ഉണ്ടോ?

ദേശ്രാവനാമങ്ങൾ സമാസിതങ്ങളിൽ ചേരന്നതിൽ നാഡി വിശ്വേഷം ഉണ്ട്. മ, അ, അം, സിം, ഷ, ഷു മുതലായ ഭാവനാമം ഒന്നിലുംകൊന്ന പ്രത്യുഗ്രം ലോചിച്ച് വെറും ധാതൃമാത്രം ചേരാം.

ഇപ്പോൾ പ്രകാരം നന്മ (=നൽക) എന്നാണുള്ള സമാസത്തിൽ നൽകി എന്ന നടക്കം.

ഉ-0. ‘നൽകളും’, ‘നൽക്കേടുകൾ’.

വന്നു എന്നതു വന്ന എന്നവതം.

ഉ-0. ‘വക്കൽ’, ‘വക്കാട്’, ‘വക്കല’ ഇതുാണ്.¹⁾

218. ധാതൃസ്പരശത്തിനു ഭേദം വരുമോ?

ധാതൃസ്പരം തീംഖിച്ച പോകിലുമാം.¹⁾

ഉ-0. ‘ചേവടി’, ‘കാരിയം’, ‘ചേരാൻ’, ‘അതുകൾ’.

¹⁾ ഈ വകർഷ സമാസങ്ങളിൽ ശമ്പളനാഭങ്ങളായി പ്രകാരഗിച്ച ത്രിയാധാരകൾ അതുകൾ എടുക്കാവുന്നതും അതും; എന്നാൽ മുകളിൽ കാണിക്കുതു ഗ്രഞ്ജേല്ല് സാഫ്റ്റിനും കാണിപ്പുയം അതുകന്ന.

219. ഇന്തിനേയുള്ള ധാതുവിനു ആഗമം വരുമോ?

ഇന്തിനേയുള്ള ചില ധാതുവിനു അം, ഇന്തിനു എന്നുള്ള സമാസപ്രത്യയങ്ങൾ ആഗമമായുണ്ടാണ്.

ഉം. ‘ഇഷ്ടപ്പ’ (= ഇഷ്ടം തല), ‘കരിക്കൽ’ (= കരിക്കൽ).¹⁾

220. സമാസത്തിൽ ദ്വിതീപം വരുമോ?

ദ്വില്ലൈസമാസങ്ങളിൽ പുംപ്പുപദം (52) പറഞ്ഞ സംഗതികളിലല്ലാതെ സപരാന്തമാക്കുക, യരലാത്രേന്തം ആക്ക ചട്ട ആയിരന്നാൽ വരന്ന വരങ്ങളിൽ ദ്വിതീപമായുണ്ടന്നു തന്നെ തന്മാം.

221. സമാസിതനാമങ്ങളെ വിഭാഗിച്ചു വ്യാകരിക്കേണമോ?

സമാസിതനാമങ്ങളെ വിഭാഗിച്ചു വ്യാകരിക്കേണ്ട; സമാസിതനാമത്തിൽ എത്ര പദങ്ങൾ ഇരുന്നാലും അധിക ചെലുപ്പാം ഒന്നാകി എടുത്തു വ്യാകരിക്കേണ്ടതാക്കണം.

ഉം. ‘സാമാന്യാഭിശ്ചിമനീതിശാസ്ത്രക്രമങ്ങൾ’ എന്നതിനെ വിഭാഗിച്ചു വ്യാകരിക്കേണ്ട — എന്നാൽ മുഴുവൻ കുടുക്ക കൂടി സമാസനാഥഭാവയെ ചുരുക്കി വ്യാകരിക്കേണ്ടതാക്കണം.

222. നാമങ്ങളെ വിശ്വേഷിക്കുന്ന പദങ്ങളെ വ്യാകരിക്കുന്നതിനെ കുറിച്ചു വല്ലതും പറവാനാണോ?

നാമങ്ങളെ വിശ്വേഷിക്കുന്ന പദങ്ങളെ വ്യാകരിക്കുന്നതിൽ കാറേ സൗക്ഷ്യം വേണ്ടതാക്കണം; മുംപേ (221 ഇൽ) കാണിച്ചുപ്രകാരം ചിലവ സമാസത്താൽ ചേരന്ന ധാതുപദം ആകാം; ആയതുകൊണ്ട് അവരെ വെയ്ക്കേണ്ട എടുത്തു വ്യാകരിപ്പുന്ന പാടില്ല; മറ്റു ചിലവ ശബ്ദസ്ത്രം നാമങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള (143-ാം ഉത്തരത്തിൽ) കാണിച്ചു അകാരം ത്രിയകളുടെ ശബ്ദസ്ത്രം ആകാം.

ഉം. ‘വെള്ളത്തെ വസ്തും’; ഇതിൽ ‘വെള്ളത്ത്’ എന്നതു ‘വെള്ളക്ക’ എന്ന ക്രിയയിൽനിന്നാണെങ്കിൽ ശബ്ദസ്ത്രം.

¹⁾ ‘ഇഷ്ടം’, ‘കരി’ പദങ്ങൾ ദാവിഡബ്രൂന്റുന്നായും വ്യാകരിക്കാം (ഓഫ്: 17, 218, നോക്കു.)

മറ്റു ചിലവ നാമങ്ങളുടെ ഖണ്ടികളാക്കണം.

ഉം. ‘ബാധുന്തിനിന്ന്’ വാക്ക്.

മറ്റു ചിലവ ഒരു നാമത്താലും, ഉള്ളിൽ, അതു, ‘അതു തുളി മുതലായ ക്രിയകളാലും ഉണ്ടാക്കാം.

ഉം. ‘പക്ഷമായുള്ള വാക്ക്’; ഈ സംഗതിയിൽ അതു ഒരു നാമം ‘പക്ഷം’ എന്നതു വേറെ, ‘അതു’ എന്നതു വേറെ, ‘ഉള്ള്’ എന്നതു വേറെ, വിശേഷകിക്കപ്പെടുന്ന നാമഭായ ‘വാക്ക്’ എന്നതു വേറെറും വ്യാകരി കേൾക്കാക്കാം; ‘പക്ഷമായുള്ള വാക്ക്’ എന്നതു സമാസം അല്ല; അതു പ്രത്യേകം പ്രത്യേകം അതു ജീവ പദ്ധതി തന്നെ.

223. ഒരു വിശ്വാസമാക്കേണ്ടതിനു പല വാക്കുകളെ ഇല്ല
കാരം ചേപ്പാൻ കാരണം എന്തു?

മലയാളയിൽ ഗ്രണ്ടാവാചകാഡമിപ്പാർലിമ്പിയും കൊണ്ടതിനു വിശ്വാസമാക്കേണ്ടതിനു പലവാദികളെ ഇല്ലപ്പാരം ചേത്തതു; പക്ഷമായുള്ള എന്നതു ഗ്രണ്ടാവാചകം അല്ല; അതിനെ ഒരു പദ്ധതിയാക്കി വിഭാഗിച്ചു ഓരോന്നിനെ വെവ്വേറെ വ്യാകരിക്കാം.

224. സമാസിതന്ത്രികകൾ ഉണ്ടോ?

സമാസിതന്ത്രികകൾ അംഗേക്കം ഉണ്ട്; ഇവറിൽ മിക്കതും ഘൃഥ്യപദം നാമവും, പരപദം പെട്ടുന്ന, അതക്കു നാം മുതലായ ചില ക്രിയകളും അതയിരിക്കം; നാമത്തിനു പ്രത്യേകം സാംഭാഷണ ലോപിച്ച പരം വത്തനു വരത്തിനു ദിനപും വരും.

ഉം. ‘അക്കപ്പെട്ട’, ‘ഭയപ്പെട്ട’, ‘ഉണ്ടാക്കാം’, ‘നന്നാക്കാം’, ‘ഉത്തരായും’, ‘വെറുതിനിക്കാം’, ‘ഉർക്കൊള്ളും’, ‘രക്കുകൊള്ളും’.

III. വാക്കുകാണ്യം.

വാക്കുപ്പ് സി.ക്സ്.

225. വാക്കും എന്നതു എന്തു?

തികവുള്ള അലിപ്രായം ജനിപ്പാൻ തക്കവെള്ളം പദ്ദങ്ങൾ ചേർന്നതിനാൽ ഉണ്ടാക്കുന്നതു വാക്കും.

ഉം. ‘ഭക്തിസില്പിച്ചു’; ‘കാമം കാലന്’.

ആപ്പുബ്രാതകമ്മൺസം.

226. വാക്കുത്തിനാ എന്തു പദം വേണം?

വാക്കുത്തിനാ, ആപ്പു കാണിക്കേണ്ടതിനാക്കണ, ആപ്പുബ്രാതം കാണിക്കേണ്ടതിനാ മരുന്നാനാ, ഇന്തിനെ രണ്ടു പദം തന്നെ സ്വപ്പുമായെങ്കിലും അസ്വപ്പുമായെങ്കിലും, ഒരു വാക്കുത്തിൽ അടങ്കിയിരിക്കേണം.

ഉം. ‘നീ പോ’; ‘പോ’.

227. ആപ്പു ആപ്പുതാം എന്നവ എന്തു?

നാം എത്തിനെ കറിച്ചു പറയുന്നവോ അതിനെ അറിയിക്കുന്നതു ആപ്പു; ആയതു ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്ന പ്രമുഖ തന്നെ.

ഉം. ‘കേളൻ നല്ലവൻ’, ഇതിൽ, ‘കേളൻ’ എന്നതു ആപ്പു.

അതു ആപ്പുയെ കറിച്ചു അറിയിക്കുന്ന നാമം താൻ, ക്രിയ താൻ, ആപ്പുതാം തന്നെ.

ഉം. ‘കേളൻ നല്ലവൻ’; ‘രാമൻ ജയിച്ചു’; ഇവയിൽ ‘നല്ലവൻ’, ‘ജയിച്ചു’ എന്നവ ആപ്പു; തന്നെ.

228. മുന്നാമതോതു പദം വാക്കുത്തിനാ ചിലപ്പോൾ വേണ്ടുന്നതില്ലെന്നോ?

i. ആപ്പുതാം സകമമ്കാക്രിയയാക്കുന്ന പക്ഷം, ക്രിയ എല്ലാം അനബ്ദവിക്കുന്നതു കാണിപ്പാനായി ഒരു പദം മുന്നാമതോതോക്കുന്നു.

ഉം. സൗഖ്യിനി ‘വിതിക്കൊതുനെ’ ഒപ്പിപ്പിച്ചിരു.

ii. ആപ്പും നാമമായാൽ സംബന്ധത്തിലെ അതി നോട് ചേർക്കാം; സംബന്ധത്തിലെ, അതുകു¹⁾ എന്ന ത്രിയ യൂട്ട് അവരുടെ ശാന്തിപ്രകാരം എത്രമായിരിക്കും.

ഉ-ം. കേളുന്ന നല്ലവസ്തു ‘ആക്കന’.

229. കത്താവെവന്നതു എന്തു?

കത്താവു, ത്രിയയെ ചെയ്യുന്നതിനെന്ന കാണിക്കേന്ന പദം തന്നെ; കത്താവു സാധാരണയായി പ്രമാഖ്യത്വം ആയിരിക്കുന്നതിൽ ആയും ത്രിയയെ ഭരിക്കുന്നു; (ആയതുകൊണ്ടു ചിലപ്പോൾ ആപ്പു കത്താവെവന്ന വിളക്കപ്പെട്ടുന്നു).

ഉ-ം. ‘സൗമിനി വിതിചൂതുനെ ഒപ്പിപ്പിച്ചിരു’ ഇതിൽ ‘സൗമിനി’ എന്ന ആപ്പു, കത്താവു തന്നെ.

230. കത്താവു എല്ലായ്ക്കൂഴിലും ആപ്പുയായിരിക്കുമോ?

കത്താവു എല്ലായ്ക്കൂഴിലും ആപ്പുയായി വന്നുനില്ല; കാരണം ആപ്പും കത്താവും കമ്മ്റ്റത്തിൽ ത്രിയയായിരിക്കുന്നോപ്പ് കമ്മ്റ് പ്രമാഖ്യത്വം ആയിരിക്കും; ഇങ്ങനെ ഒന്നു മുതൽ ആപ്പുയായിരിക്കായും ചെയ്യും.

ഉ-ം. ‘കിരാതനാൻ മുഗം കൊല്ലപ്പെട്ടു’ ഇതിൽ ‘മുഗം’ എന്നതു അന്താവല്ല, ഏകില്ലോ ആപ്പു തന്നെ, പ്രമാഖ്യിൽ നിന്നും.

231. ആപ്പു അസ്സുംജുമായി വത്നാതു എന്തിനെന്ന എന്ന കാണിക്കാം.

പോ എന്ന പറയുന്നതിൽ നീ പോ എന്നതുമുണ്ടെങ്കിലും നീ എന്ന പദം വേണ്ടാ; പോ എന്ന ഇതു പുണ്ണിവാക്കും ആക്കന്ന താനും.

അപ്പുകാരം തന്നെ വരം എന്നു പറയുന്ന എന്നാണും വാക്കുത്തിൽ ഇന്നങ്ങൾ പറയുന്ന എന്നാണും അതുമും ഇനിക്കുന്നു.

¹⁾ ‘ആക’ എന്നതിനും നിങ്കുഡി ‘അസ്സു’ എന്നതു തന്നെ, എന്നാൽ ‘ആക’ എന്നും നടപ്പ്.

232. ആപ്പും തീരുമായി വരുമോ?

ആപ്പും പലപ്പോഴും അസ്സും ആയ്ക്കും; അതു കൊണ്ട് എന്തു ഘലപം? എന്ന പറയുന്ന ദിക്കിൽ ഉണ്ട് എന്ന ആപ്പുത്തെന്ന സ്ഥലമായ്ക്കുവരുമാറില്ല. അപ്പ കാരം തന്ന സൗഖ്യമോ നിങ്ങൾക്കു? എന്നതിൽ, അത്മം നല്ലവർഗ്ഗം വെളിവാക്കേണമകിൽ സൗഖ്യ മുണ്ടോ? എന്നായിരിക്കും; പിന്നെ തൊൻ അങ്ങോടു എന്നതിൽ പോകം എന്നതു അസ്സുംവും, എങ്കി? എന്നതിൽ ആപ്പും ആപ്പുതവും രണ്ടും അസ്സുംവും അകുന്ന.

233. കമ്മം അസ്സുംവും തന്നതുണ്ടോ?

മുന്തെ പറയുത്തതു കൊണ്ടോ, മറ്റു വല്ല സംഗതി കൊണ്ടോ, കമ്മം ഇന്നതന്നെ ധരിപ്പുന്ന് എഴുപ്പമായാൽ ആയതു സ്ഥലമായ്ക്കുതന്നതു കിട്ടാം.

ഉ.ം. ‘നീ തന്ന അടിച്ചേദം’, എന്നതിൽ ‘ഈവന്ന’ എന്ന കമ്മം മുമ്പിൽ പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന വല്ല ആളുടെ പേര് പകരം നില്ക്കുന്നതു കൊണ്ടു ആയതു തിരികെടുത്തു പറയും എന്നില്ല.

234. പല ‘ആപ്പുക്കുളിയും’, ‘ആപ്പുത്തന്നെലിയും’, ‘കമ്മംഞ്ഞലുയും’ ചേക്കുന്നതെങ്കിനേ?

നാമങ്ങളായിരിക്കുന്ന പല ആപ്പുകളും, ആപ്പുത്തന്നെ ഒപ്പ്, കമ്മംഞ്ഞലും ചേക്കുന്ന മാതിരിയാവിതു:

i. ഉം അവ്യയത്താർ.

ഉ.ം. ‘അംഗീനം അഭ്യാസം വന്നും’; ‘വിശപാമിത്രൻ രാമനെയും ലക്ഷ്മണനെയും പുണ്ണനും’.

ii. സമാസത്താർ.

ഉ.ം. ‘മുഹമ്മദിരിശുഖൻ മുഹമ്മദം എഴുന്നെങ്കി’ എന്നതിൽ ‘മുഹമ്മദ്’, ‘മുഹമ്മദിരിശുഖൻ’ എന്ന മുന്നാലു കൽ ‘ഡാം’ എന്ന ബഹുവചന നാലുതു ഉത്തരാർ കനാക്കിച്ചുത്തിരിക്കുന്നു.

‘துறு:துறு:ஈக் கூவ’ என்கிள் ‘துறு:’, ‘ஈக்துறு:’ என் நடை பல்கள் ‘ஈக்கூவ’ என வெறுவசனப்புறயனாக் கணாகிசேஷன் அதுவு:தெல்லாயி நிலையா.

‘ஈல்லக்கீஸ்ஸாரை செவையினிரை’, தின் ‘ஈமங்’, ‘லக்கீஸாங்’ என்னி ரட்ச கட்டப்பை ‘மாரை’ என பினியாவெறுவசனப்புறயனாக் கணாகிசேஷன்.

வல அதுவுக்கீழ் அதுவுாதனைதூங் கம்மைதூங் குயகு ஹாயித்தார், அவ்வரை சேஷ்ன மாதிரி அதுவிறு:

i. அவறுவஂ அதுகி இஂ சேக்கைதினால் தனை; கடுக்கத்திற் செய்த யாதுவிழ்நினாளைய குயகில் கண வரேணா.

இ-ஂ. ‘கலிக்கையும் ஜபிக்கையும் செழுநாடு நிதுக்கண்ணக்கூ:ங் தனை’ என்கிள் ‘கலிக்கையும்’, ‘ஜபிக்கையும்’ செழுநாடு என்ன அதுவு:ங்.

‘அவங் கலிக்கையும் ஜபிக்கையும் செழுநாடினை எங்கூக்கை’, என்கிள் ‘கலிக்கையும்’, ‘ஜபிக்கையும்’, ‘செழுநாடினை’ என்ன கம்.

ii. அவ்வாய்வதை குயகு கீகே மரைப்பு:ங் தெகு யாழ்வாய்வு:ங் அதுக்கைதினால், கடுக்கத்தைத் தூ ஸமயங் போலை டூஸ்துய, குயாயாமங், அவறுவஂ தூதலாய வரித்த கணாயிரிகேணா.

உ-ஂ. ‘ஞாம்பைர கொங்க் வங் கேரைத்தினில் பாஸ்தி:ஷு’. ‘வதை கை ஸெவிச்சு தப்பு செய்து’.

வி 5 ரே பை ஸை பா.

235. விஶேஷங்கள்பு ஏனைவ என்று?

அதுவுாதத்தினால் அதுவுக்கங் கம்மத்தினால் அதாறு ஸமயத்துலை விஶேஷங்களை கிரிசூ காளிக்கை பா கைபு:ங் விஶேஷங்கள்பு ஏன்ன பேர் பெட்டன.

உ-ஂ. (அதுவுாதத்தினால்) செபகிளி ‘தெல்லியின்’ பாடி;

(அதுவு:ங்) ‘தெல்லிபாங்’ ஸுந்தரை விமாசிசூ;

(கம்மத்தினால்) யாழ்வு: ‘காங்கரைசெய்து:ங்.

மக்குப்பாண்டவரிக் ‘தெல்லியின்’, ‘தெல்லிபாங்’, ‘காங்கரைசெய்து:ங்’ எனைவ விக்கை என்கள் தனை.

236. വിശേഷണങ്ങൾ എത്രവക?

ആപ്പുരയ വിശേഷിക്കുന്ന ആപ്പുാവിശേഷണമെന്നം, ആപ്പുാതത്തെ വിശേഷിക്കുന്ന ആപ്പുാതവിശേഷണമെന്നം, കമ്മത്തെ വിശേഷിക്കുന്ന കമ്മവിശേഷണമെന്നം ഈ മൂന്ന് തന്നെ.

237. ആപ്പുാതവിശേഷണങ്ങൾ എത്രിനേ?

ആപ്പുാതവിശേഷണങ്ങൾ, (1) ററപ്പുദം മാത്രമോ, (2) വാക്കും ഉപവാക്യും (243) അല്ലാത്ത പദങ്ങളോ, (3) ഉപവാക്യങ്ങളോ ആയിരിക്കാം.

- ഉ-ം. i. ‘തെളിവിൽ’, പാടി;
- ii. ‘താമസം വിനാ’ പറഞ്ഞാകി;
- iii. ‘ഒന്നും സൂക്ഷ്മിക്കാണ്ടാൻ’ അതു നാന്നിയാം.

238. ആപ്പുാതവിശേഷണങ്ങളായി വരുന്ന ററപ്പുദങ്ങൾ എവ?

നാമങ്ങളോട് ചേരുന്നവ, ക്രിയകളോട് ചേരുന്നവ എന്നിനേ രണ്ട് വിധമുള്ള വിശേഷണങ്ങളാണ്.

239. ആപ്പുാതം നാമമായാൽ ആപ്പുാതവിശേഷണങ്ങളായും തന്ന ററപ്പുദങ്ങൾ എവ?

ആപ്പുാതം നാമമായാൽ വിശേഷണങ്ങളായി വരുന്ന വകളാവിരു:

- i. ശബ്ദം കൂടുന്ന നാമം.
- ഉ-ം. അതു ‘വല്ലാത്ത മോഹം’.
- ii. ഏഴുവിഭക്തി.
- ഉ-ം. ഇതു ‘എന്നർ’ ഇന്നം; ‘എന്നരട’ മുതക്കാം അന്തഃജ്ഞപ്രവരംഖഃ.
- iii. മററുള്ള വളവിഭക്തികൾ.
- ഉ-ം. (തുനിയ) ഇവൻ ‘ധനംനോട്’ സദ്ധാന്മ.
- (ചതുർത്തി) കൈരളാത്തിൽ വാഴുന്ന മരംകൂർ, ‘സപ്ത്രവാസികളുടുമ്പുകൾ, (സപ്ത്രമി) ഇതു ‘മലനാട്ടിലെ’ രാജാവു; ‘ദേവരിൽ’ പ്രധാനന്ന് എണ്ണ.

iV. ആദ്ദേഹത്വം.

ഉ-ം. ഈ 'ബൈവത്തിൽ' വിലാസം തന്നെ; പുഖ്യവിവ 'പരഭേദത്തു' നിക്ഷിഭം.

v. പ്രതിസംജ്ഞാനാമണ്ഡലം.

ഉ-ം. സംഘ 'താൻ' അവൻ തന്നെ;

എന്നും ഭാഷയ്ക്കും 'തന്നെ' എന്ന് അങ്ങോടു ചെന്ന ടാന്റെ.

vi. ആം എന്നതിനോടു തുടർന്നും, തുടാതെയും, ഉള്ള പ്രതിസംഖ്യാനാമണ്ഡലം.

ഉ-ം. സൗമ്യഭം എന്നതു 'രണ്ടാം' തന്നും; കൊതെന്നും കണ്ണം 'രണ്ട്'.

vii. സർവ്വാത്മപ്രതിസംഖ്യകൾ.

ഉ-ം. വാഴെടുക്കവൻ അറുപത്തുനാഡു ശ്രാമന്തിൽ 'എല്ലാതം' അല്ല.

'മുത്രയും' നന്ന കക്കായം.

viii. ജാതിയും പ്രവൃത്തിയും സ്ഥാനവും മറ്റും കാൻ കരി ജാത്യാദിനാമണ്ഡലം.

ഉ-ം. വിജ്ഞാദാനും 'ചാണക്കുല്യാഹമണ്ണൻ' തന്നെ; സുഗ്രീവൻ്നും അരഗ അൻ 'വാനരരാജൻ' ബാധി.

ix. സംസ്കാരത്തിലെന്നവാചകങ്ങളും, ക്രിയാന്തരങ്ങളും (ഈതു പാഠിൽ തന്നെ നടപ്പ്).¹⁾

ഈവൻ 'അമലകലവിഭവഹരിതൻ', ആരവൻ്നൻ.

എന്നിവ പ്രധാനം.

240. ആവ്യാതം ക്രിയാക്രമോപം, ആവ്യാതവിശേഷണ നേരിയുള്ള തന്ന റൈപ്പുഡണ്ഡലം എന്തെന്ന്?

ആവ്യാതം ക്രിയാക്രമാർത്ഥം ആതിനു വിശേഷണങ്ങളായി വരുന്നവകുലാവിതു:

i. ക്രിയാന്തരം.

ഉ-ം. കിഴിശൈത്യത്വം 'വഞ്ചിച്ചു' ചൊല്ലിനും, 'ഭക്ഷിപ്പാൻ' കൊടുത്തിരു; വാൻ 'ചുറൻ' വിൽ.

¹⁾പാടിൽ, വിശേഷണം സഭാസംബന്ധിൽ പൂർണ്ണപരമായി നില്ക്കുന്നു.

ii. സംഭാവനകളും അന്വാദകങ്ങളും.

ഉ-0. ‘അക്കന്നപക്ഷിച്ചാൻ’, അറിയും; ‘നീ ചോയാലും’, കാഞ്ചത്ത സജ്ജിച്ച പോരാം.

iii. ഭാവത്രം; ഇതോട് മുടൈ എ, ഉം അവ്യാധങ്ങളും ചേരും.

ഉ-0. ഇരിന്ധു എഴാമിലും ‘ഇരിക്കേ’ കെട്ടും; ആലും ‘വഴിരേ’ ഉണ്ടും; ‘ആ കുവെ’ നിലപ്പിക്കും; ‘പെരികെ’ വക്കും; ഒഴശവഗഹപരം ‘പോവെ’ യാ പിളും.

iv. പഴയതോ ഉണന്മോ ആയ്ക്കുള്ളായ ചില ക്രിയകൾ ഇൻഡിനും ഉത്തരവിച്ച ചില നാമങ്ങളുടെ ആത്മഭൗതികപ്രസ്താവകൾ; ഇവക്കൊടു സാധാരണനായായി എ, ഉം അവ്യാധങ്ങൾ ചേർന്നതുമുണ്ടും.

ഉ-0. ‘ചെറുദു’ ഗ്രാഫിക്കിലും; ‘ഇത്തുംനോപാദ’ ഭവിക്കം; ‘ഭറും’ ഗ്രാഫിക്കം; ചാതതെ; ചാക്കക്കുടെ ‘ചുറും’ കെട്ടിച്ചു; ‘നേനു’ വല്ലിക്കം.

v. എ) എന്ന അവ്യാധതോട് മുട്ടിയോ മുട്ടാതെയോ, ഉള്ള എത്താൻ നാമങ്ങളുടെ ആത്മഭൗതികപ്രസ്താവകൾ.

ഉ-0. ‘ദോക്കള്ളും’ പുക്ക; സെന്റയെ നാലു ‘പിക്കം’ അയച്ചു; പുലർ ‘കുലഭേരേ’ ഏഴുനീറും; ‘ബുല്ലിപുല്ലും’ അറിഞ്ഞു കൊടുത്താൽ അഥവാ; അതു ‘ഇംബേരു’ വെണ്ടും.

vi. ചാഞ്ചി ദ്വിതീയ എന്ന വിഭക്തികൾ, ഒഴികേ ശേഷ മുള്ള എല്ലാ വളവിഭക്തികൾ.

ഉ-0. ‘അക്കത്തു’ ചെന്ന; ‘വാളാൻ’ വെട്ടി; ‘ശ്രൂംമണംനോട്’ പറഞ്ഞു; പെരിനി ‘ഇനിക്ക്’ രണ്ടും; ‘ആനമേൽനിന്നിനി’റണ്ണി; ‘മാറിൽ’ അണ്ണിഞ്ഞു.

vii. സംസ്കൃതത്തിൽ ഉള്ള ചില നവുംസകൾണ്ണവാചകങ്ങളും, അവ്യാധങ്ങളും.

ഉ-0. ‘ഭക്തകുരുക്കം’ മിരിച്ചു; ‘ഭല’ ചെംപ്പിനാൻ; ‘ഇത്തമം’ പറഞ്ഞു; ‘മല മനം’ നടക്കാഞ്ഞാൻ.

എന്നിവ പ്രധാനം.

241. ആവുംവിശേഷണങ്ങളിലും, കമ്മ്വിശേഷണങ്ങളിലും ആകും, നാവ എന്ത്?

ആവുംവിശേഷണങ്ങളിലും, കമ്മ്വിശേഷണങ്ങളിലും മേൽ പറത്തവറവിൽ എത്രം ആം; ആവുംയോ, കമ്മ്മോ, നാമഥായാൽ നാമാവുംതത്തിന്റെ വിശേഷണം എന്ന പറത്തവറവിൽ എത്രം പററും; പിന്നെ ആവുംയോ, കമ്മ്മോ, ക്രിയയായാൽ ക്രിയാവുംതത്തിന്റെ വിശേഷണമായി വരുന്നവറവിൽ എത്രം പററും.

ഉം. i. (ആവുംവിശേഷണമായ ശബ്ദങ്ങൾ.) ‘ദേവ’ ലോഹണ്ട കൈ നിക്ഷേപം കഴു;

ii. (ആവുംവിശേഷണമായ അനവാലകം.) ‘വിപത്തിലുണ്ടിട്ടും’ വീരൻ അസാരകാച്ചും തുനിന്തിച്ചോ?

iii. (കമ്മ്വിശേഷണമായ വകുവിക്കൽ.) ‘അഭിലൈ’ നിധി കൊച്ചനില്ല;

iv. (ആവുംവിശേഷണമായ പ്രതിസംജ്ഞാനാഥം.) ‘എത്രം’ പണിയില്ല.

v. (കമ്മ്വിശേഷണങ്ങളായ സംസ്കാരവിശേഷണങ്ങൾ.) നീ റൂപതിചരിതം ‘ഇതു കലിംഗവിനാശനം’ നാനാരസാള്ളം മൊർക്ക.

242. വാക്കുങ്ങളോ, ഉപവാക്കുങ്ങളോ അപ്പുംതു പല പദങ്ങൾ നന്നായി വിശേഷണങ്ങളായി വരുന്നതു എന്തിനേ?

കത നാമത്തോട് അഭ്യർത്ഥനംബുദ്ധിയ ചേതന തിനാൽ കത വിശേഷണം ഉണ്ടാക്കിയാറുണ്ട്; ആ വിശേഷണം വാക്കുവുമല്ല, ഉപവാക്കുവുമല്ല.¹⁾

ഉം. ‘വീരനം ഭാഷ്ടതനയൻ’; ‘ആ പട്ടണം നന്നായി പ്രകാശിച്ചു’; ‘ഇണ്ടിനേയും പുരം’; മുന്നവയിൽ ‘വീരനാം’, ‘നന്നായി’; ‘ഇണ്ടിനേയും’ മുന്നവ വിശേഷണങ്ങളാക്കാം.

¹⁾വിശേഷണങ്ങളായിവരുന്ന ക്രിയകൾക്ക് തിന ആവുകൾ ഉണ്ടായിരിക്കും. തിന ആവുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്ന പക്ഷം നാവ ഉപവാക്കുങ്ങളായി തീരും.

243. ഉപവാക്യങ്ങൾ എന്നവ എന്ത്?

ഉപവാക്യത്തിൽ ഭിന്ന അല്ലെങ്കിലും, അല്ലെങ്കിലും ഉണ്ട്; എന്നാൽ ക്രിയ അസ്ഥിരമാണ് തന്നെ.

244. നാലു വക ഉപവാക്യങ്ങൾ എന്ത്?

i. ക്രിയാനാമത്താലോ, ക്രിയാച്ചുത്തൊഴിനാമത്താലോ ഉള്ള ഉപവാക്യങ്ങൾ.

ഉ.-o. (കല്ലുകം അടുകന്നതു ധന്തംത്തെ) ‘മരകയാൽ’;

ii. ക്രിയാനുന്നേണ്ണെളാലോ, ശ്രദ്ധാനുന്നേണ്ണെളാലോ ഉള്ള ഉപവാക്യങ്ങൾ.

ഉ.-o. ‘ശല്യത്തെ ശരം ഏലുംതെ’ (അതുകുറെയില്ല). ‘കെട്ടിയിട്ട്’ (നായിക കപ്പേരെയും ചോദ).

..

iii. സംഭാവനാനവാദക്കണ്ണെളാൽ ഉള്ള ഉപവാക്യങ്ങൾ.

ഉ.-o. (പൊല്ലാത മലം വരം) ‘കല്ലു കമ്മം ചെയ്യാൽ’; ‘കരന്തന്റെ കൊട്ട അനീടിലും’ ദക്കിയില്ലായ്ക്കിൽ (പിച വരം).

iv. ഭാവത്രുപ്പെളാൽ ഉള്ള ഉപവാക്യങ്ങൾ; ഇങ്ങിനേ നാലു വക തന്നെ.

ഉ.-o. ‘എൻറെ പറവിൽ പുള്ളുത്തെഞ്ചിവിരിക്കേ’ (അവനായ് വിധി കൊച്ചുന്ന പാട്ടഞ്ചല്ല).

245. ഉപവാക്യങ്ങളുടെ പ്രധാനം എന്തിനേ?

ഉപവാക്യങ്ങൾ മുൻ പരബ്രഹ്മത്തുകാരം വെദ്യേരേ വിശേഷണങ്ങളുണ്ട് നേര വരും; ശ്രദ്ധാനുന്നത്താൽ അവ സാന്നിശ്ച ഉപവാക്യങ്ങൾ നാമങ്ങളെ വിശ്രേഷിക്കാം; ക്രിയാനുന്നത്താലോ, സംഭാവന അന്വാദക ഭാവത്രുപം എന്നവകളാലോ, ക്രിയാനാമങ്ങളുടെയോ ക്രിയാച്ചുത്തൊഴിനാമങ്ങളുടെയോ വളവിഭക്തികളാലോ അവസാനിച്ച് ഉപവാക്യങ്ങൾ ക്രിയകളെയും വിശ്രേഷിക്കാം ചെയ്യുന്ന;

അതുകൊണ്ട് എപ്പോം ഉപവാക്യങ്ങളിലും, ഒറപ്പും തെത്തപ്പോം
ലെ അവ്വാവിശേഷണമോ, അവ്വാതവിശേഷണമോ,
അതിരിക്ഷം.

- ഉം. 1. (ശ്വേതനാപവാക്യം.) ‘കെട്ടിയിട്ട്’ നായിക്ക കപ്പയെല്ലാം
ചോദി;
2. (ആധിക്യനാപവാക്യം.) ‘കീഴെട്ടു പോകവാൻ’ ഏതും പണി
യില്ല; ‘ഓംക്രം കഴിഞ്ഞു’ കയ്താല്ലെന്നി ഏതും;
3. (സംഭാവനാപവാക്യം.) ‘നിന്തുപിച്ചാൽ’ വരവാനാളാംപത്തു
പോകാമോ?
4. (അവാധകാപവാക്യം.) ‘ഉള്ളിക്കിടകൾ പിശേഷ കാക
വെക്കില്ലം, കൂട്ടിന കൊതുകട്ടണം പിതാവിനാം;
5. (ഭാവനുപോപവാക്യം.) പുണ്ണ്യത്തെഴിവു മുന്നറ പറവിൽ ഇൻ
ഒൻ സ്വന്നനായ് വിധിപ്പാൻ പാടുള്ളതല്ല;
6. (ആധിക്യനാപവാക്യം.) ‘കുംഭക്രമിയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഉപവാക്യം.’
കല്പം അതുകൊരു ‘ധർമ്മത്ത മരകയാൽ’;
7. (ആധിക്യനാപവാക്യം.) ‘ചോന്നതിനന്’ കേട്ട്.

246. വിശേഷണങ്ങളുടക്കാത്ത ഉപവാക്യങ്ങൾ എന്ത്?

പ്രമാഥവിഭക്തിയിൽ ഉള്ള ത്രിയാനാമത്താലോ, ക്രി
ഹാപുത്യങ്ങാമത്താലോ അവസാനിച്ചു ഉപവാക്യങ്ങൾ
വിശേഷണങ്ങളുടക്കാത്ത വിഭക്തിയിൽ അവസാനിക്കുന്ന ഉപവാ
ക്യം അവും, അവ്വാതം, കമ്മം എന്നവയായി പ്രയോ
ഗിക്കാം.

ഉം. ‘അതു ഇങ്കു കൊണ്ടുപോകകയും’ വേണം; ‘ഞാൻ പരിഗ്രഹിക്കു
യില്ല; ‘കവികടക്ക’യായതു; ‘മംഗലംഘിക’ യോഹ്നുമല്ല.

247. അധിനവാക്യം എന്നതു എന്തു?

അധിനവാക്യത്തിനു ഭിന്നാവ്യാവ്യാതങ്ങളിലും പുണ്ണ്യത്തി
യായും ഉണ്ടായിത്തന്നാലും, അതു സപാതന്ത്രമായി നില്ക്കും
തെ മരൊരായ വാക്യത്തിന്റെ അവും, കമ്മം, വിശേഷ
ണം എന്നിവയിന്റെ സ്ഥാനത്തിൽ മാത്രം നില്ക്കും.

248. കമ്മമോ, അത്വുഡോ ആയി നില്ലുന്ന അധിനവാക്കു സ്ഥാപി എന്തിനേ?

കമ്മമോ, അത്വുഡോ ആയി നില്ലുന്ന അധിനവാക്കു സ്ഥാപി ചിനിൽ എൻ (=പറ, വിചാരിക്ക്) യാത്രവി നീറു അച്ചുള്ളതുഡിയിൽ ഒന്നു വേണം; എൻ യാത്ര ക ത്രുപ്പുഡോഗത്തിൽ¹⁾ നടന്നാൽ അവ അതിനു കമ്മ സ്ഥാപി തന്നെ; കമ്മണിപ്പുഡോഗത്തിൽ നടന്നാൽ അത്വു കള്ളം തന്നെ; ഇവറിനു സൃച്ചിതരാക്കുമെന്ന പറയുന്ന ഉം.

1. ‘അടിയന്തിനു തരികയും വേണു’ എന്നണ്ടതില്ല;
2. ‘വേണ്ട’ മുന്നു മേട്ടു റൂപം.

249. വിശേഷണങ്ങളായി ഉപയോഗിച്ചുവരുന്ന വാക്കുസ്ഥാപി എവ?

അതുത്തിൽ ചോദ്രപ്പതിസംജ്ഞ നില്ലുന്ന വാക്കുത്തിൽ ഒരു ചൂണ്ടുപേരിനു സംബന്ധിച്ചുവ വിശേഷണങ്ങളായി ഉം അധിനവാക്കുസ്ഥാപി തന്നെ; ഇവറി കൂൺസം എന്നു പേര്; ഇം വക്കു പേര് വിശേഷണം തന്നെ; ആ പലഹ്രോധം ചേരും.

ഉം. ‘യാതൊരു ജനത്തിനും ധാരക വന്ന ഫ്രിയൻ.

250. പ്രധാനവാക്കും എന്നതു ..

എത്ര വാക്കുത്തിലെ കുറ അധിനവാക്കുംകുട്ടു ..
തന്നെ ആ ഉച്ചവാക്കും

ഉം. ദേശ (248) പറഞ്ഞു ഉം; ‘ഞാൻ പോയിം’
എന്നവ തന്നെല്ല ആരു(

¹⁾ 302, 303 ചോദ്രപ്പജ്ഞാളിൽ ഓ

251. ഉപവിശ്വാസാദി എന്നും?

വിശ്വാസാദിയും ഉപവിശ്വാസാദിയും ത്രാവത്തിൽ കൂദാശ തന്നെ; പ്രധാനത്തിൽ മാത്രം ദേശം; വിശ്വാസാദിയോ, കമ്മിനെക്കാൾ അധികം പദ്ധതിയും വിശ്വാസാദിയില്ലെങ്കിൽ ഒരു പദ്ധതിയോ, വിശ്വാസിക്കന്ന പദ്ധതിയും ഉപവിശ്വാസാദിയും തന്നെ.

ഉ-ം. ‘കാന്തന അംഗീകാരിച്ചും കാന്താരാജഭിലെല്ലും’ എന്നതിൽ ‘എല്ലും’ എന്നതു ഉപവിശ്വാസാദിയും; ‘വന്നാന്തരേ പുക നേരം പെരിസ്വാസ്യ വന്നുള്ളൂ’ എന്നതിൽ, ‘വന്നാന്തരേ’ ‘പുക’ എന്നവ ഉപവിശ്വാസാദിയും എന്നും.

പല വിശ്വാസാദിയോ, ഉപവിശ്വാസാദിയോ എന്നിനേ ചേർക്കുന്നു?

‘ആവുകക്കൊള്ളും, ആവും തന്നെക്കൊള്ളും’ ചേർക്കുന്നതുപോൾ
‘അവുയത്താലും (284ബ്രാഹ്മി) പറഞ്ഞിരിക്കുന്ന ഒറ്റ
പിറിക്കൊള്ളും, പല വിശ്വാസാദിയോ, ഉപ
ഭാദ്രാദിയോ ചേർക്കുന്നു.

ഒന്നും മുമ്പും ഉണ്ടും നീ; ഭ്രതിഭിരിയന്നം ഒസാമാതിൽ
‘അതിഭിരിയന്നം ഉണ്ടും പെരുകും.

പ്രധാനം.

മല്ല ദയാഗം.

ഒന്ന് എന്നിനേ?

തിമെന്നം ആഗ്രഹിതിമെന്നം രണ്ട്

ഒരു ക്രിയയെ ഭരിക്കുന്നോപാദം അ

?

ക്രിയയും, ലിംഗം, വചനം
എന്നും.

അതു ഉണ്ടാക്കന്നതാവിത്രഃ

1. അതവും അതവും തമിൽ.

ഉം. ‘അവൻ സുഖരൻ’; ‘അവൻ സുഖരി’; ഇവിടെ ‘അവൻ സുഖരൻ’, എന്നതിൽ ‘അവൻ’ എന്ന അതവും പുല്ലിംഗം പ്രമർപ്പിക്കാൻ ഏക വചനവും, പിങ്ങനെ അതവും അകന്ന ‘സുഖരൻ’ എന്നതും പുല്ലിംഗം പ്രമർപ്പിക്കാൻ ഏകവചനവും അകന്ന; ഇങ്ങിനെ ഉജ്ജതി നാൽ ഇവ തമിൽ ചൊത്തണമെന്ന ഏന്ന ചൊല്ലുന്നു. ‘അവൻ സുഖരി’ മുതലായവ അണ്ടിനെ തന്നെ.

2. ഇതു ശ്രീകാരതെ, നാമത്തിനും അതിനു പകരം ലൈന് പ്രതിസംജ്ഞക്കും തമമിലുള്ള പോത്തെനും ഒരു പ്രകാരം അതുകൊണ്ട്.

ഉം. ‘ഇതു മുൻറെ കതിരും’, ഇവിടെ ‘കതിരും’ എന്നതു നമ്പും പ്രമർപ്പിക്കാൻ ഏകവചനവും അതിനു പകരം ഒരു എന്ന പ്രതിസംജ്ഞയും നഷ്ടംസക്കാലിംഗം പ്രമേ വചനവും അതുകൊണ്ട്.

255. പോത്തെനും എല്ലായ്യോഴിം സ്വീകാര്യം കിട്ടാമോ?

പോത്തെനും എല്ലായ്യോഴിം നീ കണ്ണില്ല.

ഉം. i. ‘നിന്നോടും നന്നല്ല അതും’
കാരംജ്ഞി ‘നല്ലവൻ’ എന്ന
കം തന്നെ ദി.

ii. ‘കാണിഞ്ഞനു വാഴ്ത്തിരു
തനാൽ അതവും താഴിനു

256. അത്രുതിയാധികാരണം എ
അത്രുതിയാധികാരണ
തന്ത എങ്കിലും അതു
പ്രയോഗം തന്നെ.

ഉ-0. ‘അവൻ രാമനെ അയച്ച’ എന്നതിൽ ‘രാമനെ’ എന്ന പ്രതീക ‘അ യച്ച’ എന്ന ക്രിയയെ അതുകൂടിച്ചിരിക്കും; ഇതുപുകാരം തന്നെ, കണ്ണവിക്കേട്ടി കഴിക്കേ മറ്റൊല്ലൂ വിക്കേട്ടികളിലും നാമനേത ഏകില്ലും, ക്രിയയെ ഏകില്ലും അതുകൂടിച്ചിരിക്കും.

257. പ്രമദ എപ്പോഴെങ്കിലും അതുകൂടിതമായും വരമോ?

സ്ഥലം, പ്രമാണം, കാലം, പ്രകാരം എന്നുള്ള അതുകൂടിതോടെ പ്രമദ അതുകൂടിതമായും വരും.

ഉ-0. i. (സ്ഥലം.) സേനയെ നാലു ‘പിക്കാം’ അയച്ച എന്നതിൽ ‘പിക്കാം’ എന്ന പ്രമദ സ്ഥലപ്രകാരണത്തിൽ ‘അയച്ച’ എന്ന ക്രിയയെ അതുകൂടിച്ചിട്ട്.

ii. (പ്രമാണം.) പരതു ‘ദേശവും’ ഹാച്ചവൻ; അരവിരകൾ ‘അതുകൂടി’ ദൂരിക്കിൽ.

iii. (കാലം.) ‘പകൽ’ ക്കുന്നവെനെ ‘രാത്രി’ കണ്ണാൻ.

(പ്രകാരം.) കരയും ‘ഭാവം’ നിന്നാൻ.

‘ഹാച്ച എ അവലുക്കും പലപ്പോഴിലും ചേരുന്നു.

നമ്മുണ്ണ.

പേജ്ജിവനാമങ്ങളിൽ പ്രമദ കമ്മാതുമായും
‘എം.

നിന്നുന്നു.

ഖാഗം എന്തിനേ?

മായിട്ട് ത്രിയക്കുളു അതുകൂടിക്കുന്നു.

നീയകൾ അക്കമ്മക്കുയിയക്കുളുയും

രന് മുപ്പി; ‘എന്നു’ പിരിഞ്ഞു,

ഓമ്പുത്തിൽ തന്നെ ചേരമോ?

മക്കലിയക്കുളാട്ട് ചേരാം.

ഒഴിച്ചു; ‘അവനെ’ യമദ്ദേശക്കുന്നത്

260. പിൽക്കിയ, കുഡയെ അല്ലാതെ നാമത്തെയും അതുകൂടി ആ നില്ക്കേണ്ടോ?

പിൽക്കിയ, കുഡയെ അല്ലാതെ പ്രിയാപ്രിയനാമങ്ങൾ ഒരു അതുകൂടിച്ചു കാണാൻ.

ഉം. ‘അതുരെയും’ ഫീഡം ഇല്ല; ‘നഞ്ച്’ അറജോക്ക്; ‘നഞ്ച്’ ഓപകം ഉണ്ട്.

261. തുറീയയുടെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

തുറീയകൾ, 1. കമ്മത്തിൽ കുഡയുടെ കത്താവു, 2. കഴിവു, 3. കാരണം, 4. കരണം, 5. വിഭാഗം, 6. ഗുരു നത്തിന്റെ സ്ഥലം ഈ അതു പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

ഉം. 1. (കമ്മത്തിൽ കുഡയുടെ കത്താവു.) കേരളക്കിളി ‘പരമ്പരാമനാൽ’ പടക്കിപ്പും.

2. (കഴിവു.) ‘എന്നാൽ’ കഴിയാതെയു.

3. (കാരണം.) ‘അതുമത്താൽ’ വലിപ്പം.

4. (കരണം.) ‘വാളാൽ’ വെട്ടി.

5. (വിഭാഗം.) ‘പാളി തലകളാൽ’ കൗ.

6. (ഗമനത്തിന്റെ സ്ഥലം.) ‘പിന്നാലെ’ ചെന്ന.

262. സാഹിത്യം എന്നതു എന്തു?

സാഹിത്യം തുറീയയുടെ ഭേദം അബ്ദു; ഇതിനു 1. സാമീപ്യം, 2. പാളിനം, 3. ഇടവാട്ട്, 4. വേദ്യാട്ട്, 5. തുല്യത, 6. പ്രകാരം ഈ അതു പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

ഉം. 1. (സാമീപ്യം.) ‘വാഴനാട്’ ദിനം.

2. (പാളിനം.) ‘ദുര്ദിയോട്’ അടിയിട ദൃഫവൻ.

3. (ഇടവാട്ട്.) ‘നിശ്ചന്നാട്’ പറഞ്ഞ.

4. (വേദ്യാട്ട്.) ‘അവദന്നാട്’ നാട്ടവിട്ടിച്ചുടക്കി; മാനന്ത്വം, ഏഴ് പ്ലാനാട്’ അക്കല്ല്.

5. (തുല്യത.) ‘എന്നൊന്നാട്’ ക്രത്താർ.

6. (പ്രകാരം.) ‘നബലമാട്’ മൊന്നാർ.

263. പത്രമിയുടെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

പത്രമികൾ 1. ശമനം, 2. ദിഗ്രേദം, 3. കാലം, 4. പ്രമാണം, 5. തുല്യത, 6. അഭിപ്രായം, 7. യോഗ്യത, 8. ഉടമ, 9. ഭാനം, 10. പ്രതികാരം, 11. കാരണം, 12. നിമിത്തം ഈ പത്രങ്ങൾ പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

ഉം. 1. (ശമനം.) ‘കൊട്ടക്ക്’ ചെന്ന; ‘രാജുത്തിനാ’ പോയി.

2. (പിഡ്ഡം.) ‘നവിക്ക്’ കിഴക്കെ; ‘വിട്ടിനാ’ അങ്ങേവശരുള.

3. (കാലം.) ‘നാചിക്കക്ക്’ പത്രു കാതം കാട്ടം; ‘എട്ട് മണിക്ക്’ വാ.

4. (പ്രഖ്യാനം.) ‘നെഡ്യു’ ഇരട്ടിപ്പാർ.

5. (തുല്യത.) ‘നിണക്ക്’ സമൻ.

6. (അഭിപ്രായം.) ‘ചൂതിനാ’ തുനിണ്ടു.

7. (യോഗ്യത.) ‘പനിക്ക്’ നന്ന.

8. (ഉടമ.) ‘ഈവൻ’ കിട്ടി; ‘ഈവൻ’ ഓയ്യും ഉണ്ട്.

9. (ഭാനം.) ‘ഈവക്ക്’ ഏകാട്ടരുള.

10. (പ്രതികാരം.) ‘ശപിച്ചിനാ’ അങ്ങംബാട്ട് ശപിച്ചു.

11. (കാരണം.) അത് ‘സംശയിക്ക്’ കഴഞ്ചി.

12. (നിർബന്ധം.) പാരം ‘പരിഹാസിച്ചിട്ടനവക്ക്’ നരകം ഉണ്ട്.

264. പഞ്ചമിയുടെ അവസ്ഥ എന്തു?

പഞ്ചമി സംസ്കാരത്തിൽ മാത്രം വിഭക്തിയായി വരുന്നതു; മലയാളയിൽ സംസ്കാരമിയുടെ ഭേദം അറഞ്ഞു (സംസ്കാരം എന്നും ത്രിയാന്തം എന്നും).

265. പഞ്ചമിയുടെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

പഞ്ചമികൾ 1. പുറപ്പാട്ട്, 2. ക്ഷേരത, 3. ജനനം ഈ മൂന്ന് പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

ഉം. 1. (പുറപ്പാട്.) ‘വമിയിൽനിനാ’ കമിക്ക; ‘അതുനീഡിനിനാ’ ഇറങ്കി.

2. (ക്ഷേരത.) ‘മരഞ്ഞിൽനിനാ’ അരക്കാതം ക്ഷേരം.

3. (ജനനം.) ‘നാരിയിൽനിനാ’ അനിച്ചു.

266. ഷഷ്ഠിയുടെ പ്രയോഗം എത്തിനേ?

ഷഷ്ഠി, ക്രിയയെ അല്പ, നാമത്തെ മാത്രം അതഞ്ചുണിച്ച് കാണണ്ടു സമാസത്രം തന്നെ; 1. ജനനം, 2. അധികാരം, 3. വിഷയസംബന്ധം എന്നാളുടെ പ്രയോഗ തോം മുഖ്യം അനുകാനം.

- ഉം. 1. (ജനനം.) ‘മഹത്തിനീര്’ കായ്; ‘രാജാവിനീര്’ പുത്രൻ;
2. (അധികാരം.) ‘പാശ്യവദ്ധട’ നാട്ട;
3. (വിഷയസംബന്ധം.) ‘ഉറുപ്പികയുട’ വാക്ക്.

267. സംഖ്യമിയുടെ പ്രയോഗം എത്തിനേ?

സംഖ്യമിക്ക 1. ആധാരം, 2. സമലച്ഛേഷ്ട്ട്, 3. ഗമനം, 4. കാലം, 5. വിഷയം, 6. ഭയച്ചിന്താദി, 7. താരതമ്യം, 8. അധികാരം, 9. പ്രകാരം, 10. നിഖലം എന്ന പത്തു പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രമാണം.

- ഉം. 1. (ആധാരം.) ‘ചുമലിൽ’ അഭ്യരയ എടുത്തു; ‘പിഴയാതവകൾ’ പിച ചുമലി.
2. (സമലച്ഛേഷ്ട്ട്.) ആരുഭാണ്ഡകൾ ‘മാറിൽ’ അണിഞ്ഞു; ‘കതവികൾ’ നില്ലു.
3. (ഗമനം.) അവർ ‘കോവിഞ്ഞകൾ’ ചെന്നു; ‘മല്ലിൽ’ വിനു.
4. (കാലം.) ‘അരുപ്പിയിക്കലെ’ കഴിപ്പു.
5. (വിഷയം.) ‘മല്ലിൽ’ ഫൊമ്മ; ‘പിന്തിൽ’ കൂപ്.
6. (ഭയച്ചിന്താദി.) ‘പോരിൽ’ ദേശം.
7. (താരതമ്യം.) ‘ഒന്നേന്തിൽ’ ഏറ്റവും തെളിഞ്ഞാൻ; ‘അതിൽ’ മുത്തുന്തു.
8. (അധികാരം.) ‘എന്നിൽ’ ഉണ്ട് ഓയി.
9. (പ്രകാരം.) ‘തെളിവിൽ’ പാടി; ‘കിണററിൽ’ പന്നി.
10. (നിഖലം.) ‘വസ്തുവിക്കൾ’ കുട്ടിയാണം.

268. അത്വേശത്രപത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

അത്വേശത്രപം സംഖ്യമില്ലടക്ക പ്രയോഗങ്ങളിലും, ചാരം ത്വർജ്ജുടെയും, ഷംഖിയുടെയും, ചില പ്രയോഗങ്ങളിലും വരും.

ഉ-0. ‘ആകത്തു’ ചെന്ന; ‘വീഴ്ച’പണി; നേന്ന ‘സ്ഥിരത’കനം.

വിഭക്തിസഹായങ്ങൾ.

269. വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾക്ക് പകരമായി വരുന്ന നാമങ്ങൾ എവ?

1. ത്രുതിയവിഭക്തിക്കുടെ പകരം പ്രമദവിഭക്തിക്കാളാട്ടുകളും, കാരണം, ഹേതു മുതലായ നാമങ്ങൾ വരും; അതയിൽ എന്ന ത്രുതിയ അസ്സുഖ്യം.

ഉ-0. സംഖടം ‘ശ്വലം’; അതു ‘കാരണം’; അതു ‘ഹേതു’.

2. ചതുരമിവിഭക്തിക്കുടെ പകരം നിമിത്തം, വരെ മുതലായ നാമങ്ങൾ; അതയിൽ എന്ന ത്രുതിയ സ്വഭാവം അസ്സുഖ്യവുമായും വരും.

ഉ-0. ചൊന്തു ‘നിമിത്തം’ ത്രുതിയും ശാസ്യവും; ഗംഗാന്ദി ‘വരെ’ചെന്ന.

3. സംഖ്യമിവിഭക്തിക്കുടെ പകരം സ്ഥലത്തിന്റെ അത്തമ്മുള്ള അക്കം, കാൽ, മേൽ, മുൻ, കൈ, ഉർമി മുതലായ പല നാമങ്ങളും എടുക്കാം. ഇവകൾ പ്രമദയോടോ, അത്വേശത്രപത്രോടോ, സമാസമായി ചേതകയുംചെയ്യാം.

ഉ-0. നെഞ്ചുകം, കല്ലുകിം (കല്ലുകൾ), കാലേൽ (കാലേലൾ), കൈകുർക്കൾ തുടങ്ങി.

270. വിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾക്ക് പകരമായിത്താൻ, സഹായമായിത്താൻ വരുന്ന ത്രുതികൾ എവ?

1. ത്രുതിയക്കുടെ കൊണ്ടു എന്ന ത്രുതിയാനുനം പ്രധാനം. ഇതു സജീവനാമങ്ങളുടെ പ്രതിയവിഭക്തിയെ ഭരിക്കുന്നു.

ഉ-ം. അവനു ‘കൊണ്ട്’ ചെയ്തിച്ചു; [ഇതിൽ ‘കൊണ്ട്’ എന്ന ക്രിയ ‘ചെയ്യിച്ചു’ എന്നതിനാൽ ഷ്ടൈംഡ്]; ഇപ്രകാരം തന്നെ ‘തൊട്ട്’, ‘ചൊഡി’, ‘കറിച്ച്’ എന്ന ക്രിയാസ്ഫൂന്നമെഴും പ്രധാനമായി വരുന്നു.

ഉ-ം. അതിൽ ‘തൊട്ട്’ പിശകി; നാട്ട് ‘ചൊഡി’ പിണകം; നിനെ ‘കറിക്കി’ലും ഒക്കെ.

2. സാധിത്രത്തിനു പകരം പ്രമുഖവിഭക്തിയിൽ ഉം എന്ന അദ്യാദ്ദേശാട്ട മുട്ടെ അതയിൽ എന്ന ക്രിയാസ്ഫൂന്ന തന്ത ചേർക്കാം.

ഉ-ം. ഞാൻ ‘അവനമായ്’ വന്നു, എന്നതിൽ ‘അതു’ എന്ന ക്രിയ ‘വന്നു’ എന്നതിനാൽ ഷ്ടൈംഡ്; ‘അതുമായിട്ട്’ ഘലം; ഈ പ്രശ്നാഭാഷണിൽ ‘കുന്നിച്ചു’, ‘കത്രി’, ‘കലൻ’, ‘പുണ്ട്’ മുതലായ ക്രിയാസ്ഫൂന്നമെഴും എടുക്കാം.

3. അതയി, അതെല്ലാണ്ടു, വേണ്ടി മുതലായ ക്രിയാസ്ഫൂന്നമെഴും കാരണം, അല്ലെങ്കിൽ നിമിത്താത്മത്തിനും അഥവാ ചതുരമിക്കു ചേക്കാം.

ഉ-ം. ‘ഗ്രാമവിനായി’ ചെയ്യു; ഇതിൽ ‘അതു’ എന്ന ക്രിയയുടെ അതുവും.

വെച്ചു എന്നാണു ക്രിയാസ്ഫൂന്ന ഇന്ത്യനേ സാധാരിക്കുന്ന രീതിയാണു സഹായമായും തും.

ഉ-ം. വച്ചിയിൽ ‘വെച്ചു’ കണ്ടു.

ഇപ്രകാരം റിഭ്രിക്കപ്പെട്ട സഹായമായും തന്നെ പദത്തിനു ഉപയോഗം എന്ന പറയാം.

271. വചനങ്ങളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ എന്തു വിശേഷം ഉണ്ട്?

1. സംഖ്യാനാമാദാദ്ദോട്ട് ബഹുവചനത്തിനു പകരം ചുട്ടുകവചനം വളരെ നടപ്പ്.

ഉ-ം. ‘നാലു ദിക്കും’; ‘അനുംബം’; ‘പല ഗ്രാമവും’.

2. റിഭ്രജനവാചകത്തിൽ ബഹുവചനം അല്ലെങ്കിൽ വചനം രേഖാം.

ഉ-ം. തന്മാർ തന്മാർ ‘വിട്ടിൽ’ ദോധി, ഇംഗ്ലീഷ് ‘സംഖ്യാലം’ നല്കിനാൽ,

272. പുതംപ്രതിസംജ്ഞകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ എന്ത് വിശദമാണ് ഉണ്ട്?

പുതംപ്രതിസംജ്ഞകൾ മാനം നിമിത്തമായി ഏക വചനത്തിനു പകരം ബഹുവചനവും, ഉത്തമമല്ലെങ്കിലും പുതംപ്രവർഖണ പകരം പ്രധമപുതംപ്രവർഖണ, പ്രതിസംജ്ഞകൾക്കു ടകരം സ്രൂതിപ്രസാർഖണം നടക്കുന്നു.

ഉം. 1. (എക്ക്: വഃ പക്ക്: ബഹുവചനം.) ‘നോം’ കല്പിക്കുന്നണ്ട്.

2. (ഉത്തഃ ഭല്യഃ പഃ പ്രമമ്പുത്തഃപം.) ‘രാം’ പറയുന്നതു ശരി.

3. (പ്രതിസഃ പഃ മുഖ്യനാമഭാരം.) ‘ഡോക്’ കല്പിച്ചതിനെ അംഗം സരിച്ചു; ‘ഇഞ്ചുനം’ വരാതു; ‘അംഗേ’ തുരകേ; ‘നിന്തിച്ചടി’ നിങ്ങയാഗത്താൽ.

273. ‘താൻ’ എന്നതിനു എത്ര പ്രയോഗങ്ങൾ പററും?

താൻ എന്നതിനു 1. പ്രക്രമല്ലാത കത്താവു, 2. വിഭാഗം, 3. അരങ്ങോന്നത, 4. അരംസമാസത്തിൽ നിരത്മം, 5. റാനവാചി, 6. തിട്ടം എന്നീ ആറു പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.

ഉം. 1. (വ്യക്തമല്ലാത കത്താവു.) ‘തന്തിക്’ എഴിയതു ‘തന്തികിര’.

2. (വിഭാഗം.) ഒക്കും പറിക്ക ‘താൻ’ കേൾക്ക ‘താൻ’ ചെങ്കുന്നവൻ.

3. (അരങ്ങോന്നത.) പെപ്പുകൾ ‘തന്തിക്’ എററു.

4. (അരംസമാസത്തിൽ നിരത്മം.) രാമൻ ‘തന്നടെ’ രാജ്യം.

5. (ഘനവാചി.) എത്ര ‘താൻ’ പറഞ്ഞാലും.

6. (തിട്ടം.) അവർക്ക് ‘തന്നെ’ കിട്ടി.

274. ‘എ’കാർത്തിഡിൾറ തിട്ടമാത്രാത്മം എത്ര പ്രതിസംഖ്യ മരണ്ട്?

എകാർത്തിഡിൾറ തിട്ടമാത്രാത്മം, അരഞ്ഞ എന്നതിനാം ഉണ്ട്.

ഉം. അവരല്ല ഇവന്ന് ‘അരഞ്ഞ’.

275. ‘ആ’, ‘ഇ’, ‘എ’ ഇവരിൽനിന്നു ഇനിച്ചു നെടുംസക പ്രതിസംജ്ഞകളുടെ പ്രയോഗത്തിൽ എന്തു വിശദമം ഉണ്ട്?

ഈ, ഏ എന്നീ ചുട്ടെടുത്തുകളിൽനിന്നു ഇനിച്ചു നെടും സകപ്രതിസംജ്ഞകൾ നാമങ്ങളെ വിശദമിക്കുന്നതിനും യി നടക്കം.

ഉ-0. ‘ഇതെന്നും ജീവനം തന്റെ; ‘എതൊരു ഭാഗവാനും; ‘അതേ’പ്രകാരം.

അംതു എന്നുള്ളതു അഭ്യസംഖാസത്തിൽ നിരത്തുകവും ആര്യം.

ഉ-0. ധാന്യരഹസ്യാശ്വരിക്ക് മുമ്പാണ്.

ക്രിയാപ്രയോഗം ഷൃംഗാരിക്രിയ.

276. വർത്തമാനകാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ? ○

1. ഈ പ്ലോൾ നടക്കുന്നതിനും, 2. വേഗത്തിൽ വരവാരളിള്ളതിനും, 3. വള്ളുന്നയിൽ ഭ്രത്തതിനും, വർത്തമാനത്തെ കൊള്ളുകയാണ്.

ഉ-0. 1. (ഈപ്ലോൾ നടക്കുന്നതിനും.) അവൻ ഈനു ‘ക്രീഡിനു’.

2. (വേഗത്തിൽ വരവാം ഉള്ളതിനും.) ഞാൻ നാളു ‘വരുനു’.

3. (വള്ളുന്നയിൽ ഭ്രത്തതിനും.) അജ്ഞന്നും വോക്കുത്തിൽ എത്തിയാറു, അവന്റെ അനുസ്ഥാനം ‘വീഴുന്നിതു’ ഫിലർ, ‘മോംറിക്ക നിതു’ ഫിലർ.

277. ഭ്രതകാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ? *

1. കമിണ്ടത്തതിനും, 2. ഈ പ്ലോൾത്തെ കാലത്തേനു ഒരു എത്തുന്നതിനും, 3. ഷൃംഗാരിട്ടിക്കാവിക്കം, ഭ്രതം പാറും.

ഉ-0. 1. (കമിണ്ടത്തിനും.) അവൻ ഈനും ‘വോയി’.

2. (ഈപ്ലോൾത്തെ കാലത്തേനും എത്തുന്നതിനും.) അതിനു എത്തു വേഞ്ഞ ‘എന്നറിഞ്ഞിലു’.

3. (ഷൃംഗാരിട്ടിക്കാവിക്കം.) കാറു വീശ്രൂണ്ടും ‘മഴപെയ്യു’.

278. നെന്നാം ഭാവികാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

നെന്നാം ഭാവികാലം 1. വര്ത്തം കാലത്തെയും, 2. സംശയഭാവത്തെയും, 3. നിത്യത്രിയയെയും, 4. ശക്തിയെയും കരികൾ.

- ഉം- 1. (വര്ത്തംകാലം.) ഈ രൂഹം അപ്ലനം കഴിഞ്ഞാൽ ‘ഇല്ലെടുക്കണ’.
2. (സംശയഭാവം.) ഈ നെല അവൻ വരുംപോൾ മുകളിലൂടെ കമ്പ തുണി രാത്രി‘യാകം’ എന്ന തൊന്തരം.
3. (നിത്യത്രിയ.) അനന്ന ചെ‘നേരുള്ളം’.
4. (ശക്തി.) അവൻ ഈ പണി ‘മുച്ചക്കം’.

279. രണ്ടാം ഭാവികാലത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

രണ്ടാം ഭാവികൾ, 1. ചോദ്യത്തിൽ ഭാവി, 2. അപേക്ഷ, 3. നിത്യത, 4. വത്തമാനം ഈ നാലു പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

- ഉം- 1. (ചോദ്യത്തിൽ ഭാവി.) ഞാൻ ഏതു ‘ചെയ്യു’.
2. (അപേക്ഷ.) എന്ന പിച നീ ‘പൊട്ടുപു’.
3. (നിത്യത.) ഏഴപ്പാഴും ‘ഇരിപ്പു’ ഞാൻ.
4. (വത്തമാനം.) അവരെപ്പാലെ ഞാൻ ഉണ്ടാ ‘കാട്ട’.

280. വിധിപ്രയോഗം എന്തിനേ?

വിധികൾ, 1. നിയോഗം, 2. അപേക്ഷ, 3. ഉത്തമപ്രശ്നകളിൽ നിമന്ത്രണം ഈ മൂന്നു പ്രധാനപ്പെട്ട പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ട്.

- ഉം- 1. ‘കേരു’ എടു! ‘കേരുപ്പിന്’!
2. ഞാൻ ‘പോകരു’! നൈ ‘വരുതു’!
3. എങ്ങനെ ‘പോരുള്ളാർവിന്’!

അവളുടെ അനുഭവം അഭ്യര്ഥിയാണ്.

281. ഭാവത്രസ്തികൾ പ്രയോഗം എങ്കിനെ?

1. ഭാവത്രം പ്രധാനമുക്തിയുടെ അരവും ഒരു ശ്രദ്ധ കൊണ്ട് ചെയ്യുന്നതാണ് മുതലായ സഹായത്തിനുള്ള ഒരു പ്രസ്താവന.

ഉ-0. 'കളിക്ക'യും 'ജപിക്ക'യും ചെയ്യ.

2. ഭേദഗതിയാണു നൽകിവരുന്നതും സംഭാവനയും എങ്കിലും അപ്രയോഗബന്ധമുണ്ട് വരുത്തം; എന്നിൽ അവയും ചേർക്കുന്നതും അനുംതിച്ചാണ്.

ഉം. പുണ്ണത്തെളിഞ്ഞ് ‘ഇരിക്കേ’; ‘യൈരവേ’ വല്ലിച്ചു; ‘ഇരിക്കേ’ കൈക്കും.

3. ചിലപ്പോൾ പ്രധാനക്രിയക്രോട് ചേർന്ന് അവ
റഹിസ്റ്റർ കാലം, മുകാരം പരിമാണം മറ്റൊരു കാണിച്ച്
അവരെ വിശ്വേഷിക്കും; ക്രിയാഭാവത്തെ വിട്ട്, ഉള്ള
മായി നടക്കുന്ന ചില ക്രിയാധാരങ്ങളുടെ ഭാവത്തുപം ഈ
പ്രയോഗത്തിൽ തന്നെ വളരെ നടപ്പ്; സാധാരണയായി
എ, ഉം അല്ലെങ്കിലും ചേതം; മുതൽ ഭാവത്തുപരിസ്ഥിതി
വിശ്വേഷണപ്രയോഗം തന്നെ.

ഒ-0. 'ആക്ഷയ' നശിപ്പിക്കം; 'വള്ളരേ' പറഞ്ഞ.

282. ക്രിയാനാമത്തിന്റെ പ്രധാന വിജ്ഞിനേ?

କ୍ରିୟାଗାମି ହେଲୁଯେ ଅନୁଶୀଳିତ୍ ଅନୁଵ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଵ୍ୟାତମାଙ୍କ ନିଷ୍ଠାପେଣାଥ୍ ଅନ୍ତର୍ମାଧୀନ ଦେଶରେ ମୁଖ୍ୟମାଁ କ୍ରିୟାକ୍ରମରେ ଅନୁଵ୍ୟାତମାଙ୍କ ପ୍ରମତ୍ତିତ ନିଷ୍ଠାପନାକୁ ପାଇଲା.

உ-0. னி 'எழுவென்றாக' வேளை; பற்று வையுவை 'வாடா'; ஹதில் 'எழுவென்றாக' ஏனாத குவையால் 'வேளை' என குரையக் கூட வுயலாயி முமலவிசெக்கியில் ஹரிக்கை; 'னி' என முமல 'எழுவென்றாக' எனாதினா அதுவுயலாயி நிலையை, 'வேளை' என குவையக் கூட வுயலாயி நிலையில். ஹபுக்கால தெளை, 'அறு' என திரெங்க அதுவு அங்கால்விசு ஹரிக்கை என்றை; 'வாட' என்று 'அறு' என்கினா அதுவுயலாகனா.

283. കനാം ത്രിയാനാമം എറ്റോഴ്ചക്കിലും വിധിപ്രയോഗ ത്തിൽ വരുമോ?

കനാം ത്രിയാനാമം വിധിപ്രയോഗത്തിൽ വരും; എന്നാലും വേണാം എന്നുള്ള ത്രിയ അതിബർഹ ആവ്യാത മായിട്ട് അന്തം്പിച്ചു എന്ന കണ്ണുകൊണ്ണുണ്ടാണ്.

ഉ-0. പാട്ട് പാട്ടുക നി=നി പാട്ട് പാട്ടുക വേണാം.

284. ത്രിയാനാമത്തിനു മറ്റു പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടാ?

കനാമത്തെ ത്രിയാനാമം ത്രിയസ്തുമിപ്രത്യയങ്ങൾ ഉണ്ടും, രണ്ടാം ത്രിയാനാമം ദ്വിതീയപ്രത്യയം കഴിക്കേ, സകലവാളുവിഭക്തിപ്രത്യയങ്ങൾും ധരിച്ചിട്ട്, നാമത്തെ ഫ്രോലെ തന്നെ നടക്കയും ചെയ്യും.

ഉ-0. ‘പോക നജ്ഞൽ’; ‘രാമാ സീതയെ വേംകയിൽ’ മുതലായവ.

285. ഭ്രതത്രിയാന്നുന്നത്തിബർഹ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

ഭ്രതത്രിയാന്നുന്നത്തിനു 1. ക്രിയകളുടെ തുടർച്ച, 2. കാരണം, 3. കരണം, 4. സംഭാവന, 5. പ്രകാരം, 6. സമാസം ഈ അറ്റു പ്രയോഗങ്ങൾ തന്നെ ഉണ്ട്.

ഉ-0. 1. (ക്രിയകളുടെ തുടർച്ച.) അകരുത് ‘ചെന്ന’; വാതിൽ ‘അടുച്ച’ യടി ‘എടുത്തു’ നന്നേ അടിച്ചും.

2. (കാരണം.) എറ്റു ‘കണ്ട്’ ലുതു ഹിരിക്കുന്നു?

3. (കരണം.) ‘ഭേദനം’ മാവെന്ന്.

4. (സംഭാവന.) ‘കടിച്ചേ’ തൃപ്തിശുജ്ഞ; താൻ ‘ചന്തു’ മിൻ പിടിച്ചാൽ എറ്റു ലാഡം.

5. (പ്രകാരം.) ‘ചിരിച്ചു’ പറഞ്ഞു; ‘ചുറൻ’ നടന്നു.

6. (സഖാസഞ്ചിൽ.) ‘അടിച്ചു’തലി; ‘തിണിച്ചുകൊണ്ടി; ‘നെടു’തും.

286. ഭാവിത്രിയാന്നുന്നത്തിബർഹ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

ഭാവിത്രിയാന്നുന്നത്തിനു 1. അടുക്കുന്ന ക്രിയ, 2. ഘലം, 3. അഭിപ്രായം, 4. ദ്രോഹത ഈ നാലു പ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

- ഉ-0. 1. (അടക്കം തീയ.) ‘മരിപ്പാൻ’ ശ്രദ്ധ നാർ അണണണാൻ.
 2. (മലം.) രാധാന്റ് സീതയെകാഞ്ചുവോയ്ക്കു സ്വകലം മടക്കിപ്പാൻ.
 3. (അഭിപ്രായം.) ‘പറവാൻ’ ദാവിച്ച.
 4. (ദേഹാന്ത.) ‘കൊള്ളുവാൻ’ തക കററം ചെയ്യ.

287. ശബ്ദ സ്വന്നതിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

ശബ്ദ സ്വന്നതിന്റെ പ്രയോഗം നാമങ്ങൾ വിശദമായി മരണതിനു തന്നെ; എന്നാൽ ശബ്ദ സ്വന്നതിനു ഉണ്ടായുള്ള അപൂർവ്വവാക്യങ്ങൾ ഒരു വാക്യവാക്യങ്ങളോടു ചേരുന്നതിനും കൊള്ളിപ്പാം. (311 ലഈ നോക്കുക.)

ഉ-0. നാമാന്തരിപ്പാൻ’ പടയാളം; ‘കെട്ടിയിട്ട്’ പട്ടിക കൂപ്പെയെല്ലാം ചോറം.

288. രണ്ട് ശബ്ദ സ്വന്നത്തിൽ നാമവിശദമായതിനു ചേരുതോ?

രണ്ട് ശബ്ദ സ്വന്നത്തിൽ ദ്വിലൈഖായി നാമവിശദമായതിനു ചേരുതോ.

ഉ-0. അതുചൂരം ‘അല്ലാത്ത’, ‘വല്ലാത്ത’ ഫോറം.

നല്ലമലയാളത്തിൽ ത്രിയാസ്വനത്തോപ്പാലേ ഉപയോഗിച്ചു വരുന്നു.

ഉ-0. ഞാൻ ‘തിരഞ്ഞെ കാണാത്ത’ പത്രം. ഏന്നാൽ ‘ഞാൻ തിരഞ്ഞെ കാണാത്ത പത്രം’ എന്ന പറയുമാറില്ല.

289. ശബ്ദ സ്വന്നതിന്റെ അതിവും എന്തിനേ?

ശബ്ദ സ്വന്നതിന്റെ അതിവും മുമ്പേ വരുന്ന നാമത്തിൽ താൻ, പിനേ വരുന്ന നാമത്തിൽ താൻ, വരും.

ശബ്ദ സ്വന്നതിന്റെ അതിവും പിനേ വരുന്ന നാമത്തിൽ ഇരിക്കുന്ന പക്ഷത്തിൽ വളവിക്കുന്നതിലും അന്തർവമായും ഉണ്ടാം.

ഉ-0. ‘രൗധ രൗഢന മാലിയജാരിൽ’ കരിവൻ; ഇതിൽ ‘മാലിയജാരിൽ’ എന്നതിലും ‘മാലിയജാർ’ എന്നതു ‘രൗഢന’ എന്നാലും തിനു അനുഭവിച്ച അതിവും.

290. ഭാവിശ്വരൂപനത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ എത്ര കിലും വിശ്വേഷം ഉണ്ടോ?

ഭാവിശ്വരൂപനത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ കുറേ വിശ്വേഷം ഉണ്ട്; അതു ഭൗതികം പ്രയോഗിക്കാം.

ഉ-0. ‘പോതു’പോർ വച്ചിയിന്ന യാത്ര ചൊല്ലി.

291. ത്രിയാചൃത്യശംസനാമത്തിന്റെ പ്രയോഗത്തിൽ എത്ര കിലും വിശ്വേഷം ഉണ്ടോ?

ത്രിയാചൃത്യശംസനാമം, (1) ദിന ആദ്ധ്യാത്മകമായി കണ്ണോൾ താനാത്യപവാളും തന്നെ എന്നിട്ടും, മഹാരാത്യപവാക്യത്തിന്നാകട്ടെ, വാക്യത്തിന്നാകട്ടെ ആദ്ധ്യാത്മകമായോ കമ്മമായോ വിശ്വേഷണമായോ നില്ക്കും. (2) നബുംസകമ്പിയാചൃത്യശംസനാമം ത്രിയാനാമ പ്രയോഗത്തിലും കൈകളും.

ഉ-0. 1. ആ പട്ടണത്തിൽ ‘ഉഴുവൻ’ അവിടെ വന്ന; ‘ആട്ടുന്നവനെ’ നെയ്തും ആക്കരു.

2. നേര ‘പറയുന്നതു’ നല്ലവരുടെ ലക്ഷണം.

292. സംഭാവനകളുടെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

രണ്ട് സംഭാവനയും ഏകദേശം കത്തോലെ പ്രയോഗിക്കാം.

ഉ-0. (കനാം സംഭാവന.) പരമാത്മ ‘ചൊന്നാൾ’.

(രണ്ടാം സംഭാവന.) അഞ്ചു താഴെ വീണാ ‘പോകിൽ’ ശബ്ദിക്കം.

എകിലും അതർ പ്രത്യയത്തോടിവിക്കണ്ടതിനു കാലു തും മുടു ഉണ്ട്.

ഉ-0. അഞ്ചു നാൽ ‘കചിഞ്ഞാൾ’ പിണ്ടു വരും.

കാർഡ് (=കാൺിൽ) കാട്ടിൽ എന്ന സംഭാവനകൾ താരതമ്യപ്രയോഗത്തിൽ വരും; ഉം അഭ്യർധം ചേരുന്ന തുമ്പിണ്ടി.

ഉ-0. മുരംനു ബന്ധുവെയ് ‘കാർഡ്’ അവർക്കുവക്കുന്നതു ശത്രു നല്ല; പുസ്തകാശാന നേരിട്ടിൽ നുംബർ നല്ലതുപോൾ.

293. അന്നവാദകങ്ങളുടെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

രണ്ട് അന്നവാദകങ്ങളും ഒരു പ്രോലൈ തന്നെ പ്രയോ ഗിച്ചു വരുന്നു.

ഉ-0. ‘മരിച്ചാലു’ വേണ്ടതില്ല; ‘കൊച്ചൻിടിലു’ ഭക്തിയില്ലക്കിൽ പിച വരും.

294. ‘ആലു’ പ്രത്യയത്തോടിരിക്കുന്നതിനു വിധിപ്രയോ ഗവും പററുന്നില്ലയോ?

ആലും പ്രത്യയത്തോടിരിക്കുന്നതിനു വിധിപ്രയോ ഗവും പററും; എക്കിലും അന്തിനേയുള്ള പ്രയോഗത്തിൽ കൊള്ളിലും എന്നാളുടുത്ത് അന്തർവിച്ചിരിക്കുന്നു.

ഉ-0. ‘അവിഞ്ഞാലും’ ‘കാന്താലും’ ഈ പുന്നംബാധിപ്രായന്താധാരം ‘അവി ഞാലും കൊള്ളാം’; ‘കാന്താലും കൊള്ളാം’; എന്ന പറഞ്ഞെടുത്താക്കന്നു.

295. ‘എക്കിലും’, ‘എനിന്നം’, ‘ആയാലും’, ‘ആനം’ (=ആയി നം) ഈ അന്നവാദകങ്ങളെ ചോദ്യപ്രേതക്കളോട് ചേർക്കുന്നതു എന്തു പ്രയോഗത്തിൽ ആകുന്നു?

എക്കിലും, എനിന്നം, ആയാലും, ആനം (=ആയി നം) ഈ അന്നവാദകങ്ങളെ ചോദ്യപ്രേതക്കളോട് ചേർക്കുന്നതു സർവ്വാത്മത്തിനു തന്നെ.

ഉ-0. ‘എവനനകിലും’; ‘ആരാനം’; ‘ആരാധാലും’; ‘പുതാനം’; ‘എഞ്ചാ നം’ മുതലായവ തന്നെ.

296. ഭാവത്രപ്പും, സംഭാവനാനവാദകങ്ങളും എഴുതു വകുക ഭിൽ ചേർക്കാം.

ഭാവത്രപ്പും സംഭാവനാനവാദകങ്ങളും, എപ്പോഴും മററാത ക്രിയയാൽ ഘുണ്ണമാകേണ്ടുന്നതുകൊണ്ടു ക്രിയാ റൂനത്തിന്റെ ഭേദമെന്ന പറയാം.

‘ഇൽ’ എന്നതിൽ അവസാനിക്കുന്ന സംഭാവന ക്രിയാനാമത്തിന്റെ സ്വീകിവിക്കുന്നു, ‘ആൽ’ എന്നതിൽ അവസാനിക്കുന്നതു ലോഹച്ചു ണ്ണായ ‘ആകിൽ’ എന്നതു കുടിയുണ്ടു ഭരക്കിയാസ്തൃന്ധവുമാണ്. അന്നവാദകം = സംഭാവന = ‘ഇം’ അഭ്രം.

<p>ഡാക്ടർ കെ.എൽ.കുമാർ കൂട്ടത്തിലെ സന്ദർഭത്തിൽ ഉൾപ്പെടെ കൊല്ലം കുട്ടികൾ</p> <p>ഒരു വർഷത്തിൽ കൊല്ലം കുട്ടികൾക്ക് അനുബന്ധം ഒരു വർഷത്തിൽ കൊല്ലം</p> <p>ഒരു വർഷത്തിൽ കൊല്ലം കുട്ടികൾക്ക് അനുബന്ധം</p>	<p>1. മാറ്റവേദി കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ</p> <p>2. മാറ്റവേദി കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ</p> <p>3. മാറ്റവേദി കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ കുട്ടികൾ</p>
<p>ഒരു വർഷത്തിൽ കൊല്ലം കുട്ടികൾക്ക് അനുബന്ധം</p> <p>ഒരു വർഷത്തിൽ കൊല്ലം കുട്ടികൾക്ക് അനുബന്ധം</p>	<p>ഒരു വർഷത്തിൽ കൊല്ലം കുട്ടികൾക്ക് അനുബന്ധം</p>

ഈ ഫല കൊല്ലം നടപ്പിലെ കുട്ടികൾക്ക് പറയുന്നതാണ്.

297. സാമ്പദ്രാജ്യ കുട്ടികൾക്ക് പരിപാലന ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരിപാലന കുട്ടികൾക്ക് പരിപാലന ചെയ്യുന്നതിനുള്ള പരിപാലന :

ଏହାମେ ପାଇଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଛନ୍ତି କେବଳ 'ଆଶିର୍ବଦ' ହାଜିବାକି ଆଶିର୍ବଦ ଦେବାକୁ କାହାର ବିଷୟରେ କାହାରାକୁ କାହାରାକାରୀ କାହାରାକାରୀ ଏହାର ନାମରେ ?

ଏହାର ଜୀବନ କାହାର ଜୀବନରେ ? ଏହାର ପରିଦର୍ଶକର ଜୀବନରେ ? ଏହାର ଉଚ୍ଛଵିଷ କାହାର ଉଚ୍ଛଵିଷରେ ? ଏହାର ପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଦର୍ଶକର ଜୀବନରେ ? ଏହାର ବିଷୟରେ ? ଏହାର କାହାର କାହାରକାରୀ କାହାରାକାରୀ ?

୧. ସ୍ତର୍ମିଣ୍ଡ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ	୨. କ୍ରିପ୍ତମାଣି ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ	୩. ଭାଗବତ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ	୪. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ	୫. ଶ୍ରୀରାମ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ
୧. ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୨. କ୍ରିପ୍ତମାଣି ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୩. ଭାଗବତ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୪. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୫. ଶ୍ରୀରାମ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର
୧. ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୨. କ୍ରିପ୍ତମାଣି ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୩. ଭାଗବତ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୪. ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର	୫. ଶ୍ରୀରାମ ପାତାଲେଖା ଆଶିର୍ବଦ କାହାର

ഉച്ചതിയാവദ്ദേശം എവ?

298. ഉച്ചതിയാവദ്ദേശം എവ?

അത്മത്തിൽ പ്രധാനത്തിയായുള്ളതു ഭേദത്തിയാലും നാമായി തീന്, വിച്ചക, വൈക്കക, കളയുക, പോക, വരിക, കിടക്ക മുതലായവകൾക്കൊണ്ട് ചുള്ളിമായുണ്ട്, രണ്ട് തുടി ക്രോ അത്മം ഇനിപ്പിശ്ചന്നേപും, വിച്ചക മുതലായവ ഉച്ചതിയായെന്ന പറകയും ചെയ്യും.

ഉ-0. കൂദണ്ണുട്ട (=കൂദണ്ണു ‘വിച്ച’); ഇടേച്ച (=ഇട്ടു ‘വൈച്ച’); പോള്ളുട്ട്; റിന് ‘ഫോയി’; വായിച്ചു ‘വക്കാ’; ഏഴ്തി‘കിടന്ന’ എന്ന താലവൻിൽ ‘വിച്ച’, ‘വൈച്ച്’, ‘കൂദണ്ണു’, ‘പോയി’, ‘വക്കാ’, ‘കിടന്ന’ എന്നിവ ഉച്ചതിയകളുംകാണ.

299. അധിക്രമപാശായി വരുന്ന ക്രിയകൾ എവ?

മിക്ക, പെരുത്ത, ഏറിയ എന്ന തുടങ്ങിയുള്ള ശബ്ദങ്ങൾ നുന്നേപും നാമങ്ങളെ വിശ്വേഷിക്കുന്നതിനോ, വളരേ, ഏറവേ, തുലോം (=തുലവും) മുതലായി എ ഉം അരവു യത്രോടു തുടിയ ഭാവത്രുപദ്ദേശം ക്രിയകളെ വിശ്വേഷിക്കുന്നതിനോ, എടുത്തുവരുന്നതുകൊണ്ട് അവ അധിക്രമപാശായി വരുന്ന ക്രിയകൾ തന്നെ.

ഉ-0. ‘മിക്ക’ പേരും; ‘പെരുത്ത’ തുടകൾ; ‘എറിയ’ പുതക്കാരം; ‘വളരും’; ‘എറ’ പുറഞ്ഞു; ‘തുലോം’ നശിച്ചി.

300. അപ്പത്, അസിമത എന്നവറിഞ്ഞു അത്മദേശാക്കായി വരുന്ന ക്രിയകൾ എവ?

കുറയ എന്ന ഭാവത്രുപം അപ്പതയുംടെ അത്മത്തിൽ ക്രിയയെ വിശ്വേഷിക്കുന്നു.

ഉ-0. ‘കുറ’ അങ്ങോട്ടു ചെന്നു.

കണ്ണ, വല്ല, വാച്ച് എന്ന ശബ്ദങ്ങളുന്നുന്നേപും അസിമതയുംടെ അത്മത്തിൽ നാമത്തെയും വിശ്വേഷിക്കുന്നു.

ഉ-0. ‘കണ്ണ’ ഇനാമകൾ; ‘വല്ല’ പീപാന്തരങ്ങൾ; ‘വാച്ച്’ വസ്തു.

301. ഇവാറിൽനിന്ന് പ്രതിസംബന്ധക്കൊള്ളും ഉണ്ടാക്കാമോ?

ഇവയിൽനിന്നാണെങ്കായ ചില ഒരു തഹച്ചനാമങ്ങൾ പ്രതി സംബന്ധക്കപ്പെട്ട പകരം നടന്നവരുണ്ട്.

ഉം. ‘മിക്കവർ’; ‘മിക്കതു’; ‘കണ്ണവർ’; ‘വല്ലവർ’; ‘വാച്ചവർ’.

ക തതാവിൽ, ക മം തതിൽ ത്രിയ ക പാ.

302. കത്താവിൽ ത്രിയ എന്നതു എന്തു?

ആഭ്യുദായി ത്രിയയെ ചെയ്യുന്ന കത്താവു പ്രമാഖ്യി ഷൈത്യിൽ ഇരിക്കുന്നോളും അതു ത്രിയ കത്താവിൽത്രിയ എന്ന പേരുംപൂട്ടുന്നു.

ഉം. ‘രാജാവു രാജുന്നെ പാലിക്കുന്ന’ എന്നതിൽ ‘രാജാവു’ എന്ന കത്താവു ആഭ്യുദായിട്ടു പ്രമാഖ്യിക്കിയിൽ ഇരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ‘പാലിക്കുന്ന’ എന്ന ത്രിയ കത്താവിൽ ത്രിയ തന്നെ.

303. കമ്മ്റ്റത്തിൽ ത്രിയ എന്നതു എന്തു?

കമ്മം പ്രമാഖ്യിക്കുന്നിൽ ഇതുനു ത്രിയാപദത്തിനു ആഭ്യുദായുള്ളനാൽ, അപ്പോൾ അതു ത്രിയ കമ്മൺലൂ യോഗത്തിൽ ഇതുനു കമ്മ്റ്റത്തിൽ ത്രിയയെന്ന പേരും ധാരി ചെന്നാണ്.

ഉം. ‘രാജും രാജാവിനാൽ പാലിക്കപ്പെട്ടുന്ന’, ‘കടലാസ്സു തുണികൊണ്ട് ഞാകിയതു’ എന്നിവരിൽ ‘രാജും’, ‘കടലാസ്സു’ എന്ന കമ്മ്റ്റകൾ മുമ്പാക്കുന്നിയിൽ ആഭ്യുകളായി നില്ക്കുന്നതുകൊണ്ട് ‘പാലിക്കപ്പെട്ടുന്ന’, ‘ഉണ്ടാക്കിയതു’ എന്ന ത്രിയകൾ കമ്മ്റ്റത്തിൽ ത്രിയകൾ തന്നെ.

304. കമ്മൺലൂ യോഗത്തിനു തുണി നില്ക്കുന്നതു എപ്പോഴും ‘പെട്ടക്’ എന്ന സഹായത്രിയ തന്നെയോ?

കമ്മൺലൂ യോഗത്തിനു തുണിനില്ക്കുന്നതു എപ്പോഴും പെട്ടക് എന്ന സഹായത്രിയ മാത്രം അല്ല, ആതിനു വെവ്വേറേ സഹായത്രിയകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതും, സഹായ

എങ്ങ മുടാതെ ഉള്ള സകമ്മക്രിയയും മുടെ ദിസ്ത്രിക്ഷായി തനിയായ് നില്ക്കുന്നതും അരും.

ഉം. ‘പാന ചൊട്ടിച്ച പോകി’; കടലാസ്സു തുണികൊഞ്ചണാക്കിയതു; നാഡാം തറ്റം ചല്ലുനാശം എന്ന ചൊല്ലുനാ.

അ വു യ പ്ര ട യ റ സ .

305. ‘എ’ അദ്യയത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

എ അദ്യയത്തിനു 1. സ്ഥലം, 2. പുസ്തകിട്ടം, 3. മാത്രം, 4. ചോദ്യം എന്നിവരിനും, 5. നാമങ്ങൾക്കു കുയക്കലെ വിശ്വേഷിക്കുവണ്ണം ശക്തിപ്പെട്ടതു വാൻ എന്നി അഭ്യുപ്രയോഗങ്ങൾ പ്രധാനം.

ഉം. 1. (സ്ഥലം.) ‘പടിഞ്ഞാറേ’; ‘ആകാശഭാഗത്തേ’ ചെന്ന; നിന്മാട വച്ചിരെ’ വന്ന.

2. (പുസ്തകിട്ടം.) കനകിടാക്കരെ ‘കുട്ടരേ’ മടക്കി; ‘ആതരേ’ കാണാതെ; പശ്ചാത്യ ‘നാളുരേ’ കണ്ണറിയാ.

3. (ബാന്തു.) ‘ഒരുജു’ ഉജ്ജി; നഞ്ഞട പ്പാപരേ’ കാരണം; ‘എക്കി ലേ’ നല്ലി; ‘വയക്കരെ’ വെഞ്ചു.

4. (ഫോറ്ടി.) നീ ‘അഴിലു’ പറഞ്ഞതു?

5. (വിശ്വേഷണികരണം.) ‘നേനു’, ‘പുക്കുറ്റി’; ‘സുവരേ’ കടനാ.

306. ചോദ്യാദ്യയം എന്തു?

ചോദ്യാദ്യയം ഓകാരം തന്നെ; ഇതു, 1. ഇരട്ടിച്ചും പ്രതിനും, 2. ഇരട്ടിവാക്കുത്തിനും, 3. ഒരു നാമ തന്ത വാക്കുതലപയാക്കുന്നതിനും, 4. സംശയഭാവ ത്തിനും, 5. അസീമതക്കം, 6. വാക്കുബന്ധിട പ്രതികൂലതക്കം, 7. നിശ്ചയത്തോട് മുടെ അന്ന സരണത്തിന്റെ നിശ്ചയത്തിനും കൊള്ളും.

ഉം. 1. (ശ്രദ്ധിച്ചും.) കേരി‘കൊണ്ടാ’ കുംം‘കൊണ്ടാ’ സർഗ്ഗതി വരു.

2. (ഇരട്ടിവാക്കും.) ‘ഞാപ്പാഴോ’ സുവം എറം ‘ഇപ്പാഴോ’ സുവം എറം?
3. (കര നാമത്തെ വാച്ചുനൽച്ചലയാക്കു.) ‘ഞവർ മഹയുദ്ധതോ’ എല്ലാ തം കണ്ണു; ‘നിലങ്ങോ’ ഞഞ്ചക്കു നാന്നി.
4. (സംശയഭാവം.) അവൻ ‘വാരഭേ?’?
5. (അസീമിതം.) ഇനി ചെയ്യുള്ളില്ലെന്ന് ‘എത്രജോ’ ഫൂത്ര്മിച്ച.
6. (വാക്കുണ്ടാടുന്ന പ്രതിക്രിയ.) നാം കുടുംബജോയോ’ കാഞ്ഞം തിരാ; പ്രാണാനെ ‘തൃജിക്കിഡിലോ’ മുക്കിവരം.
7. (നിങ്കുയെന്നൊട്ട് നിയും.) നീ ‘കണ്ടതജലു’!

307. ‘ഉം’ അവ്യായത്തിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

ഉം അവ്യായം 1. സംഖ്യാപ്തിജ്ഞത, 2. ഇരട്ടിവാചകം, 3. അനാവാദകാത്മം മുതലായ പ്രയോഗങ്ങൾക്കും കൊള്ളാം.

- ഉം- 1. (സംഖ്യാപ്തിജ്ഞത.) ‘രണ്ടുക്കൂട്ട്’ പോയി; ഇതു ‘നാഞ്ഞം’.
2. (ഇരട്ടിവാചകം.) ‘കൈപ്പിലും’ അതും ‘കൈപ്പായ്ക്കിലും’ അതും.
3. (അനാവാദകാത്മം.) ‘എന്നിട്ടും’ അവൻ അനാസംബന്ധിക്കില്ല.

(ഈ അനാവാദകാത്മക ഉം’ അവ്യായം സകല അനാവാദകനുയെകളിലും കാണാം.)

308. ‘ഉം’ അവ്യായം ചോദ്രലുതിസംജ്ഞകളോട് ചേർന്നാൽ അതിന്റെ പ്രയോഗം എന്തിനേ?

ഉം അവ്യായം, ചോദ്രലുതിസംജ്ഞകളോട് ചേർന്നാൽ അവ സ്വർംതമായി തീരം.

- ഉം- ‘എവരും’; ‘എവരും’; എന്നും മുതലായവ.

ഒ ച പ്പും ന ത്തു സ ച ന ഞ പ.

309. ‘ഉം’ അവ്യായത്തിനു വേറെ പ്രയോഗങ്ങൾ ഉണ്ടോ?

ഉം അവ്യായം വാക്കുപ്പും കിളിയും, പല വാക്കുങ്ങളും തമ്മിൽ തമ്മിൽ കൂട്ടിച്ചേര്ന്നും കൊള്ളാം.

I. വാക്കുപ്പുകളെ ചേർക്ക.

- ഉം. 1. (ആച്ചുകൾ.) അച്ചു'നം' അംബു'യും' വന്ന.
2. (ആച്ചു:ത്തേരൾ.) ഇതു ചൊൻകു'യും' കേരകു'യും' ചെയ്യ.
3. (കംജികൾ.) അടിയാൾ കടിയാരു'യും' വരുന്നി.

II. പലവാക്കുകളെ ചേർക്ക. തുണ്ടു തണ്ടു ഇല്ല എന്ന അവർ പറഞ്ഞു, അടിയാൾ യാത്ര'യും' വഴിഞ്ഞി.

310. വാക്കുങ്ങളെ ചേർക്കേണ്ടതിനു 'എ' മുടാതെ മററ ചേർപ്പാനുള്ള സാധനങ്ങൾ ഉണ്ടോ?

വാക്കുങ്ങളെ ചേർക്കേണ്ടതിനു ഉം മുടാതെ ചേർപ്പാനുള്ള സാധനങ്ങൾ വേറേ ഉണ്ട്; രണ്ടു വാക്കുങ്ങളെല്ലാം ഉപവാക്കുങ്ങളെല്ലാം ചേർക്കേണ്ടതിനായിട്ട് ഒരു വാക്കുങ്ങൾക്കു ശുചി രണ്ടിനും പററുന്ന ഒരു ക്രിയയെ ഉപയോഗിക്കാം.

311. ചേർപ്പാനുള്ള സാധനങ്ങളിൽ പ്രധാനസാധനങ്ങൾ എവ?

I. യാതൊരു ശബ്ദം ഗ്രൂപ്പുനങ്ങളും അവരിൽ ഭരിക്കുന്ന പ്രമുഖ ആവ്യാതമായിനിൽക്കുന്നതു മുടാതെ, ഇവ രണ്ടിനാലും ഉണ്ടായിട്ടുള്ള ഉപവാക്യരായ പ്രധാനവാക്കു തേതാട്ട ചേർക്കുയും ചെയ്യുന്ന.

ഉം. അന്നേൻ 'ചൊല്ലിയ' വകതു കേട്ട്, അവൻ 'കെട്ടിക്കു' പോൾ നാശം വന്ന.

ഈവിടിൽ, 'അവൻ ചൊല്ലിയ', 'അവൻ കെട്ടിക്കു' എന്ന ഉപവാക്കു പോൾ, 'വകതു കേട്ട്', 'പോൾ നാശം വന്ന' എന്ന വാക്കുങ്ങളാട്ടു ശബ്ദന്ധനക്കിൾന്റെ ചേർപ്പാനുള്ള ശക്തികൈഞ്ഞു ചേർക്കപ്പെട്ടു.

¹⁾ പോൾ (= നേരം), എന്ന നാശം 'പോചിക്ക' എന്ന സപ്പാർക്കീക്ഷ പകരം ആ തുറമുമായിൽ നില്ക്കുകയും, പരം വരുന്ന ത്രിശയകം വിശകലനമായി തീരുക്കു യും ചെയ്യുന്ന. 'പോൾ' എന്നതിന്റെ പുല്ലത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ഉപവാക്യം ഒരേപ്പാം ഉപവിശകലനം തന്നെ. അപ്രകാരം തന്നെ 'പ്രകാരം', 'വള്ളം', 'ശരീരം', ശേഷം' ദത്താധി അതുതുപ്രകാരം പുല്ലത്തിൽ നില്ക്കുന്ന ശബ്ദപ്പെടുന്നും ഉപവിശകലനമാണ് തന്നെ.

II. 1. ക്രിയാസ്ഥാനം, 2. ഭാവത്രപം, 3. സംഭാവന, 4. അനവാദകം, 5. ക്രിയാനാമണ്ഡളത്തെയും ക്രിയാപ്പരഷ്ടനാമണ്ഡളത്തെയും വളവിഭ്രമികൾ ഇവരിനും മുട്ടെ ചേദ്ധൂർജ്ജ ശേഷി ഉണ്ട്.

ഉച്ചവാക്യങ്ങൾക്കായി മുന്നിൽ പറഞ്ഞ ദേശാന്തരങ്ങൾ എല്ലാം ഇവരിനും പററും; എന്നാലും താഴെ ചില ദേശാന്തരങ്ങളിൽ മുട്ടെ പറയാം.

- ഉ-0. 1. ‘അണിയലും കെട്ടിയേ’ (രെബവം ആധു); ‘കീഴോട്ട് പോരം പാന്’ (എത്തും പണിയില്ല).
2. ‘പുള്ളം ദാഖലിയു ഏൻ്റെ പററിൽ ഇരിക്കേ’ (അവനായും വിധിപ്പാന് പാട്ടിൽ).
3. ‘മുത്തനാമന്ന് അനുംഹയ്യാൻ’ (എത്തവാക്കം പറക്കാലും).
4. ‘കുറിംഗകാണ്ട നനന്ത്യ വജന്താലും’ (വേദപ്പിന്റെ കൈപ്പ് ശമിച്ചിട്ടും).
5. ‘അവൻ പറക്കയാൻ’ (സമ്മതം ആയി); ‘അതിനെ ഒയിച്ചതിനെന്ന ശേഷം’ (മടങ്ങിപ്പോയി).

III. എന്ന, എന്നു, എങ്കിൽ, എങ്കിലും, കൊണ്ട്, അല്ലാതെ, ത്രിടാതേ എന്നും മററും പല ക്രിയാത്രപരമായം മുൻവാക്യത്തിനും വിൻവാക്യത്തിനും പററുകയാൽ, ഇവരെ പ്രയോഗിക്കരന്നതുകൊണ്ടും വാക്യങ്ങൾപോലെ.

ഉ-0. നീ വരും ‘എന്ന’ വാക്ക കേട്ട്.

ഇതിൽ ‘വാക്ക്’ എന്നതിനെന്ന വിശദക്ഷണമായ ‘എന്ന’ എന്നതിനും ‘നീ വരും’ എന്നാളും അധിനിവാക്യം കശ്മം തന്നെ. ആരുയതുകൊണ്ട് ‘എന്ന’ എന്നതു രണ്ട് വാക്യങ്ങളിനും പററുകയും, അവക്കെല്ല ചെക്കായും ചെയ്യും.

ഉ-ം. എല്ലാവരം പരക ‘കൊണ്ട്’ കൊന്നതു ചെട്ടി തന്നെ ‘എന്ന’ നീയു യിച്ചു എന്നതിൽ ‘കൊണ്ട്’ എന്നതിനേറ്റെ കമ്മം ദർപ്പ പറഞ്ഞ ഡാ സും തന്നെ; എന്നാൽ ‘കൊണ്ട്’ എന്ന ക്രിയ നിയമയിച്ചു എന്ന ക്രിയയാൽ പൂണ്ടംകുകയും അതിനേറ്റെ ശ്രദ്ധയെ ആഗ്രഹിക്ക കയ്യും ചെയ്യുന്നു.

IV. സ്വപാധിനവാക്യങ്ങളെ ചേക്കുന്നതിനും അനേക നാമങ്ങളും ക്രിയകളും സ്ഥിരം എടുക്കാം.

ഉ-ം. ‘പിന്നേ’, ‘കാരണം’, ‘അതുനിമിത്തം’, ‘അതുകാരണം’, ‘അതു കൊണ്ട്’, ‘എന്നതുകൊണ്ട്’ ഭർത്താവായ.

ഈവരയ്യും പരം വരുന്ന ക്രിയകൾക്കു വിശദകണ്ണാഡം പൂഡ്യത്തിൽ പറഞ്ഞ ഡാക്യുത്തിനും സംബന്ധം ഉണ്ടെന്നും കാണിക്കാം.¹⁾

•

¹⁾ ഡാക്യുത്തും ഇവിടെ എത്രയും ചുരുക്കിപ്പറവാൻ ഭാഗത്തെ പാട്ടിട്ടുണ്ട്.

ഈ ശ്ലിംഗം കരിപ്പുന്നീതി.

അറുജൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ “ആമിച്ചാലന്നാരെട്ടം സുഗ ഹന്നാരല്ല വക്ഷ്യമണിനേ പക്ഷ്യമെന്നം അതുറഹമെന്തന്നതും അതരംഭമെന്തന്നതും മുത്രമനിയേ ചാത്രു ബോധിപ്പോൾ എഴുതല്ലു”. സോദരൻ ചൊന്നാനപ്പോൾ “അഞ്ചുനീ പറഞ്ഞത തും അതഭരിക്കേണ്ടും പരിഹാരത്മം എന്നിരിക്കില്ലും വക്കടക്കരേ ചെന്ന നില്പുന്നോപാർ ശിവ ശിവ സകടം അതിൽ ഇന്നീടു വാൻ എന്ന തോന്നം”.

അറുജൻ നാമം, പൂല്ലിംഗം, എകവചനം, പ്രമമ പുരാവൻ, പ്രമമവിക്രമി ‘ചൊന്നാൻ’ എന്ന ക്രിയാപ്രാതത്തിനേൻ്റെ അത്രപ്പാർ.

ചൊന്നാൻ ക്രിയ, അബവലം, സകമ്മകം, അനന്തസംശാം, യൃഷിനം, ഭരകാലം, ‘ഇ’, ‘ത്രു’ ഈ രണ്ടു വക്ഷ്യില്ലും വരും അറുജൻ എന്ന അത്രപ്പാർ ഒട അത്രപ്പാതം (ലിംഗവചനങ്ങളാൽ പോത തതം.) ‘ആമിച്ചാലനാർ’ മുതൽ ‘ംഎഴുതല്ലു’ എന്നതു വരെ കമ്മം.

അന്നോപാർ സമാസിതനാമം, അതുറിതലുമമ, കാല പ്രയോഗം, ‘ചൊന്നാൻ’ എന്ന ക്രിയയെ അതു ശ്രദ്ധിച്ച വിശ്വേഷണം.

ആമിച്ചാലനാർ നാമം, പു:; ബാ: വാ:; പ്ര: പു:; പ്ര: വി:; ‘സുഗഹന്നാർ’ എന്ന അത്രപ്പാതത്തിനേൻ്റെ അത്രപ്പാർ.

കു • നാമം, അതുറിതലുമമ, പ്രമാണപ്രയോഗം, ‘കാപ്പു’ എന്ന ക്രിയയുടെ വിശ്വേഷണം.

ഉം അവ്യായം (സംപ്രായൃഷ്ണതാലുപ്രയോഗം).

സുഗഹനാർ നാമം, പു:; ബാ: വാ:; പ്ര: പു:; പ്ര വി:; ‘ആമിച്ചാലനാർ’ എന്ന അത്രപ്പായുടെ അത്രപ്പാതം.

- അല്ല** ക്രിയ, ഉണനു (അരത്തിലാത്ര), അബാ:, അക്ക:, നിശ്ചയം, ചുമ്പ്, ഭാവി:, മുമ്പിച്ചാലനുഠ' എന്ന ആവുംയെയും, സുഗറംനുഠ' എന്ന ആവുംയെയും ചേക്കുന്ന സംബന്ധസ്ഥിയ.
- അവക്ഷ** നാമം, ചുണ്ടു ചേർ, ചു:, ബി: വി:, പ്ര: ചു:, ചതുര്മ്മി, 'ക' വക, (ഉടമല്ലയോഗം), (ഉണ്ഡാകം) എന്ന അന്തംഭവിച്ച ആവുംയെയും വിശേഷങ്ങം.
- എന്തിനേ** നാമം, ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞ (‘എ’ അവും തേരാട ത്രിക്കിയ പഴയ സംഖ്യമിനുപം), പ്രകാരപ്രയോഗം, ‘ഉണ്ഡാകം’ എന്ന അന്തംഭവിച്ച ആവുംയെയും വിശേഷങ്ങം.
- പക്ഷം** നാമം, നചു:, ഏ: വി:, പ്ര: ചു:, പ്ര: വി:, ‘ഉണ്ഡാകം’, എന്ന അന്തംഭവിച്ച ആവുംയെയും കുറി ആവു.
- എന്ന** ക്രിയ, ഉണനു (എൻഡിലാത്ര), അബുല്ലം, സക:, അനുസ:, ശാംചുമ്പ്, ഭൂതക്രിയാന്തൃനുനു, ‘തു’ വക, ‘ബോധിപ്പുാൻ’ എന്ന ക്രിയയാൽ ചുമ്പ്, (ആവു, ‘നാ’ അന്തംഭവിച്ച പോയി.) ‘അവക്ഷ എന്തിനേ പക്ഷം’ എന്ന കമ്മത്തിനുഠ സകമ്മകക്രിയ.
- ഉ** അവുംയും, ‘എനു’, ‘എന്തു’ എന്നീ ഒന്നു പദങ്ങളെ തുട്ടിച്ചേക്കുന്ന പ്രയോഗിച്ചത്.
- ആഗ്രഹം** നാമം, നചു:, ഏ: വി:, പ്ര: ചു:, പ്ര: വി:, ‘എന്തു’ എന്നതിനോടു ചൊത്തതമാകയും അതിനു ആവുംയാകയും ചെയ്യുന്ന.
- എന്തു** നാമം, ചോദ്യപ്രതിസംജ്ഞ, നചു:, ഏ: വി:, പ്ര: ചു:, പ്ര: വി:, ‘ആഗ്രഹം’ എന്ന ആവുമ്പേ ആവുംയും.

എന്നതു	ക്രിയ, ഉംനം (എൻധാതു), അബി:; സക:; അനസ:; അപ്പുണ്ണം, ത്രിയാപ്പത്വഗമം, ഭത്തം, ‘ത്ര’ വക, നപ്പ:; ഏ:; വ:; പ്ര: പ്പ:; ആഗ്രഹിത്രപ്രമാ, ആവ്യ, ‘നാം’ (അന്തഃ:) ‘പാത്രൾ’ എന്ന സകമ്മകത്രിയയുടെ കമ്മം, ‘ആഗരഹം എന്ന’ എന്നജ്ഞതു ഇതിനു കമ്മമാക്കുന്ന.
ഉം	മു പോതെതു പ്രകാരം തന്നെ.
ആരംഭം, എന്ന, എന്നതും മുലം	{ ഇവ മുന്നം ‘ആഗ്രഹം’, ‘എന്ന’, ‘എന്നതും’ എന്നവക്കെല്ല പോലെ തന്നെ.
എന്നിയേ	നാമം, നപ്പ:; ഏ:; വ:; പ്ര: പ്പ:; പ്ര: വി:; ‘എന്നിയേ’ എന്ന ആവ്യയത്രോടു ചേരുന്നു.
പാത്രത്തു	സംസ്കാരാവുയമായ ‘അബ്രേ’ എന്നതിൽനിന്നു ശിഷ്ടച്ചിംഭായ അവ്യയം, ‘ബോധിപ്പാൻ’ എന്ന ക്രിയയെ വിശദേശിപ്പാണു.
ബോധിപ്പാൻ	ക്രിയ, ബി:; സക:; അനസ:; അപ്പുണ്ണം, ത്രിയാപ്പുനം (ക്രിയാത്മകച്ചപ്പയോഗം), ഭത്തം, ‘ത്ര’ വക: ‘ബോധിപ്പാൻ’ എന്നതിനാൽ പുണ്ണം, ‘നാം’ എന്നാന്തഃവിച്ചു കത്താവിശേഷം ക്രിയ.
എജ്ഞ	ക്രിയ, ബി:; അക:; അനസ:; അപ്പുണ്ണം, ഭാവിക്രിയാപ്പു: (യോഗ്രൂത ത്രട്ടിയ പ്രയോഗം), ‘അപ്പ്’ എന്ന ക്രിയയാൽ പുണ്ണം, (ആവ്യ ‘നാം’ അന്തഃ:)
അപ്പ	തല്പിതനാമം (പഴയക്രിയാപ്പത്വഗമം), നപ്പ:; ഏ:; വ:; പ്ര: പ്പ:; പ്ര: വി:; ‘അപ്പ്’ എന്ന ക്രിയാപ്പാത്രത്വിശേഷം ആവ്യ.
സോദരൻ ചൊന്നാൻ അപ്പോൾ	ക്രിയ, ഉംനം (അന്തഡാതു), അബി:; അക:; നിശ്ചയം, പുണ്ണം, ഭാവി, ‘എജ്ഞ’ എന്ന ആവ്യങ്ങുടെ ആവ്യാതം, നപ്പ:; ഏ:; വ:; പ്ര: പ്പ:;
	{ ഇവ മുന്നം ‘അാറ്റജിന്റചൊന്നാൻഅപ്പോൾ’ എന്നവക്കെല്ല പോലെ തന്നെ. (എന്നാൽ ഇവിടെ ‘ചൊന്നാൻ’ എന്നതിശേഷം കമ്മം ‘അബ്രേ നാ’ മുതൽ ‘തോനാം’ വരെ ആക്കിനു.)

അംഗൃനാ	നാമം, ചുണ്ട് പേർ, ചു; ഏ; വ; മ; ചു; പ്ര; വി; (കമ്മത്തിൽ ത്രിയയുടെ കത്തുപ്രയോഗം.) ‘പരശ്രതത്ര’ എന്നതിനെന്ന് വിശ്വേഷണം.
പരശ്രതത്ര	ക്രിയ, അബി; അക; അനസ; അംചുണ്ടി, ത്രിയാവു തവനാമം, ഭ്രതം, ‘ത്ര’ വക; നചു; ഏ; വ; മ; ചു; പ്ര; വി; കമ്മണിപ്രയോഗം, ‘പരമാത്മം’ എന്ന നാമാവ്യാതത്തിനെന്ന് അവലു.
ആദരിക്ക	ക്രിയ, ബ; സക; അനസ; അംചുണ്ടി യാനാമം, ഏ; വ; മ; ചു; പ്ര; വി; ‘വേണ്ട്’ എന്ന ത്രിയയുടെ അവലു, ‘നാ’ എന്ന അന്തം; ആവ്യാവു ദു ആവ്യാതം.
വേണ്ടു	ക്രിയ, അബി; അക; അനസ; അംചു; ഭാ വിശ്വൈന്തുനാ, ‘ആദരിക്ക’ എന്ന ആവ്യാവു ദു അംചുണ്ടിയാവ്യാതം, ‘പരമാത്മം’ എന്ന നാമത്താൽ ചുണ്ടി.
പരമാത്മം	നാമം, നചു; ഏ; വ; മ; ചു; പ്ര; വി; ‘പരശ്രതത്ര’ എന്നതിനു നാമാവ്യാതം.
എന്ന	ക്രിയ, ‘ഹരികില്ലോ’ എന്ന ത്രിയയാൽ ചുണ്ടി, ‘അംഗൃനാ ചരശ്നതത്ര ആദരിക്കേണ്ടു പരമാത്മം’ എന്നതു കമ്മം (മററപ്പും മുന്നേ തെത്തേപ്പുാലേ തന്നെ).
ഇരിക്കില്ലു	ക്രിയ, ബ; അക; അന; അംചു; രണ്ടാം അനവാദകം, ‘എന്ന’ എന്നതിനെന്ന് ചുണ്ടി (ചുണ്ടി മേൽ പരശ്രതത്തിലില്ല). ആവലു അംസുംജും.
വഞ്ചൽക്കര	സമാസിതനാമം, നചു; ഏ; വ; മ; ചു; ആഗ്രഹിതപ്രധമ, സ്ഥലപ്രയോഗം.
എ	അവലുയം, വിശ്വേഷണികരണപ്രയോഗം.
ചെന്ന	ക്രിയ, അബി; അക; അനസ; അംചുണ്ടി, ഭ്രതത്രിയാന്തുനാ, ‘ത്ര’ വക, (ക്രിയകളുടെ തുടച്ചപ്രയോഗം.) ‘നാ’ എന്ന അന്തംവിചു ആവലു ദു അംചുണ്ടിയാവ്യാതം, ‘നിഛ്കു’ എന്ന ത്രിയയാൽ ചുണ്ടി.

- നില്ലും ക്രിയ, ബാ:, അകാ:, അനസ:, അച്ചുണ്ട്, ഭാവിശ്വരപ്പുന്നം, (നിത്യത്രപ്രയോഗം.) ‘നാം’ എന്ന അനന്തവിച്ചു ആവുംഡ അച്ചുണ്ടുക്കിയാലും, ‘പോൾ’ എന്ന നാമത്താൽ ഉണ്ട്.
- പോൾ നാമം, പ്രാവി:, അത്രിതാധികരണം, (കാലപ്രയോഗം.) ‘തോനാ’ എന്നതിനു വിശേഷണം.
- ശിവ, ശിവ നാമം, പു:, ഏ: വാ:, മദ്ധു: പു:, സംഖ്യാധന (വിളിത്രപാഠം).
- സക്കം നാമം, നമ്പു:, ഏ: വാ:, പ്രാവി:, പ്രാവി:, ‘ആകാം’ എന്നനന്തവിച്ചു ത്രിയാലുംതന്നിൻറെ ആവും.
- അതിൽ നാമം, ചുണ്ടുപേർ, നമ്പു:, ഏ: വാ:, പ്രാവി:, സ്ഥാപ്തമികിൽ സ്ഥലപ്രയോഗം.
- ഇന്നൈ ക്രിയ, ഭത്തിയാലുംനം, ‘ഈ’ വക, ‘ഇംടവാൻ’ എന്ന ത്രിയയാൽ ചുണ്ട്. (മരഹല്ലാം ‘ചെനാ’ എന്നതിനെ പോലെ.)
- ഇംടവാൻ സഹായക്രിയ, അബാ:, ഭാവിക്രിയാലുംനം, (സ്ഥലപ്രയോഗം.) ‘ആകാം’ എന്നനന്തവിച്ചു തു അതിനീൻറെ ചുണ്ട്. (മരഹല്ലാം ‘ബോധിച്ചാൻ’ എന്നതു പോലെ.)
- എന്ന ഉംനക്രിയ, ‘തോനാ’ എന്ന ത്രിയയാൽ ചുണ്ട്, ‘സക്കം അതിൽ ഇന്നൈംടവാൻ’ എന്നതു അതിനീൻറെ കമ്മം. (മരഹല്ലാം മുമ്പേതെത്തോലെ തന്നെ.)
- തോനാ ക്രിയ, അബാ:, അകാ:, അനസതനം, ചുണ്ട്, കനാം ഭാവി, (നിത്യത്രപ്രയോഗം.) ആവും അസ്സുംഡ, നമ്പു:, ഏ: വാ:, പ്രാവി:

വാക്കു പരിശീലനം

ഈ കൊല്ലംവരെ അന്ത്യായപ്പെട്ട നിലങ്ങൾ കൈവരം തനിക്ക് വേരെ പ്രധാനത്തി ഉണ്ടായാറിമിത്തം അനന്തരവനായ എത്രാൾ നിലം വേരെ കടിയാനാർ നടക്കേന്തിൽ, രാമൾ, എൻഡ് മറ്റും അന്ത്യായക്കാരൻ അധികമായും ഭോധിപ്പിച്ചി

വാക്കുങ്ങൾ	വാക്കുഭേദങ്ങൾ	ആപ്രകാൾ
(a) ഈ കൊല്ലംവരെ അന്ത്യായപ്പെട്ട നിലങ്ങൾ കൈവരം ഉണ്ടായിത്തന്നെ	ഉപവാക്യം. (b) ഇൽ ‘കാരണവൻ’ എന്നതിനു ഉപവിശേഷങ്ങൾ	നിലങ്ങൾ
(b) കാരണവൻ അംഗുട്ടി മരിച്ചതിന്റെ	ഉപവാക്യം. (c) ഏന്നതിൽ ‘ഒഹക്’ എന്നതിനു ഉപവിശേഷങ്ങൾ (d) ഏന്നതിനു പ്രധാനം	അംഗുട്ടി
(c) ശ്രേഷ്ഠം തനിക്ക് വേരെ പ്രധാനത്തി ഉണ്ടായ	ഉപവാക്യം. (e) ഏന്നതിൽ ‘നിമിത്തം’ ഏന്നതിനു ഉപവിശേഷങ്ങൾ	പ്രധാനത്തി
(d) 1. അനന്തരവനായ 2. കന്നാം	ഉപവാക്യങ്ങൾ. (e) ഏന്നതിൽ ‘പ്രതിബന്ധം’ ഏന്നതിനു ഉപവിശേഷങ്ങൾ	‘പ്രതിബന്ധം’ ഏന്നതിൽ അംഗീകാരം പ്രതി
(e) നിമിത്തം പ്രതിബന്ധം കൈമകാണ്ടു നിലം നടത്തിച്ചുവന്നു	സൂചിത്തൊഴവാക്യം. (f) ഏന്നതിൽ ‘എന്ന’ ഏന്നതിന്റെ കാംഖം; (c), (d) ഏന്നവരിനു പ്രധാനം	തന്റെ (ഒരു തന്ത്രം)

ഒന്തി തി (ഗദ്ധം).

ഉണ്ടായിരുന്ന കാരണവർ അസൃട്ടി മരിച്ചതിന്റെ ഫോഷം നേരാം പ്രതിയെക്കാണ്ട് നിലം നടത്തിച്ചുവന്ന എന്നം, ഇതിൽ കൊടുക്കു, അസൃട്ട ഇവരെക്കാണ്ട് ശിപ്പിച്ചുവാങ്ങിയിരിക്കുന്ന രിക്കനം.

ആപ്പും ദേഹം സ്വാം	ആപ്പും സ്വാം	ആപ്പും വിശ്വാസ്വാം	കമ്മ്സിപ്പം	കമ്മ്സിപ്പം വിശ്വാസ്വാം
അന്ത്യാധിപട്ടം	ഉണ്ടാക്കിയന്നു	ഇന്ത കൊള്ളം വരെ കൈവാം		
കാരണവർ	മരിച്ചതിന്റെ			
വേറെ	ഉണ്ടായ	1. ദേഹം 2. തന്നിക്കു		
	1. അനന്തര വന്നായ 2. കന്നാം			
	1. ഏ ഓ ഷൈ, 2. നടത്തിച്ചു, 3. 'വന്ന' കുട്ടി ശുന്നു ദുന്നാ വ്യാത്വകൾ	നിമിത്തം	1. പ്രതിവയ 2. നിലം	(b)

വാക്യങ്ങൾ	വാക്യത്തേദങ്ങൾ	ആപ്പുകൾ
(f) *ഇതിൽ എതാൻ നിലം വേരെ കടിയാ നാർ നടക്കന്നതിൽ	ഉപവാക്യം. (g) ഏന്തിന്റെ പ്രധാന വാക്യത്തിന്റെ കംഖിക്കേണ്ട സം	കടിക്കാണാൻ
(g) രാമൻ, കൊച്ചൻ, അനൃത ഇവരെക്കാണ്ടു ഒഴിപ്പിച്ച് രാഞ്ചിയിൽ മന്നാ	സൂചിപ്പിച്ചു ചെയ്യാൻ. (i) ഏന്തിൽ ‘എന്ന’ എന്ന തിന്റെ കംം; (f) ഏന്തി സം പ്രധാനം	താൻ(അന്തം):)
(h) അധികമായ്	ഉപവാക്യം. (i) ഏന്തിന്റെ ആപ്പുത വിക്കേണ്ടം	അപ്പുക്കും
(i) എന്നും എന്നും മറ്റും അന്നും യാഥാശാഖ വോയിപ്പിച്ചിരിക്കുന്നു.	(a), (b), (c), (d), (e), (f), (g), (h) ഏന്തവാറിനു പ്രധാനവാക്യം.	അന്നും യാഥാശാഖ നാം

ആമ്പുാവി ഡേംബർ സൈസ്	ആമ്പുാത സൈസ്	ആമ്പുാത വിശേഷ സാമ്പൈ	കമ്മ്പൈസ്	. കമ്മ വിശേഷ സാമ്പൈ
ഡേറ്റ	നടക്കന്തിൽ		നിലം	ളതിൽ ഏതാണ്
	1. കൊണ്ട്, 2. ക്രിസ്തീ ച്ച, ധാരാവിയി രിക്കന (അട്ടി പ്രയത്ന ആലുവാ തം)		1. റാഡർ, കൊട്ട റം, അ സ്പ ('ഇ വ ര') എ ന തിനാൽ അട്ടി ച ച ത്ര) 'കൊണ്ട്' 2. 'നിലം' (അംഗം:)	(f) ളതിൽ ഏ താണ്
	സാധികരായ്	ഉം		
	ഭോധിപ്പി ക്രിരിക്കനാ	എന്ന എന്ന	1. (c), (g) എന്ന സ്പുചി വ ച ത്ര ഒ ദി ം (എന്ന എന്നതി നാൻ ദ്രവ്യാന രം) 2. മറ്റൊ	

വാക്കുപരിശീലനം

I. “നന്നല്ല മഹാദൈപരം അത്ഭോദ എന്നറിയേണോ;

വാക്കുങ്ങൾ	വാക്കുഭേദങ്ങൾ	അത്വമൾ
(a) നന്നല്ല മഹാ ദൈപരം അത്ഭോദ	സ്വചിത്രവാക്യം. (b) തു ‘എന്ന’ ഏന്നതിനു കമ്മം	മഹാദൈപരം
(b) എന്നറിക	(c) ഏന്നതിനുപയാക്യം. (a) ഏന്നതിനു പ്രധാനം	നീ (അന്തഃ)
(c) (അരിക) വേണോ	സപ്തരുവാക്യം. (a), (b) ഏന്നവർഗ്ഗിനു പ്രധാനം.	(a) + (b)
(d) വന്നുന്നാരായുള്ള	ഉപവാക്യം. (e) കിലെ ‘അവരെ’ ഏന്നതിനു വിക്ഷേപണം	(c) കിലെ ‘അവരെ’ ഏന്നതിൽനിന്ന് (അന്തഃവിച്ച)
(e) അവരെ വന്നിച്ചു എപ്പംകു	(d) ഏന്നതിനു പ്രധാനം. (f) സാ ഉപവാക്യവും അതുയും ആണ്	നാം (അന്തഃ)
(f) (വന്നുന്നാരായുള്ള വരെ വന്നിച്ചുകൊപ്പംകു) വേണോ	സപ്തരുവാക്യം. (d), (e) ഏന്നിവർഗ്ഗിനു പ്രധാനം.	(d) + (e)

ദ ന റി തി (പാട്ട്).

വന്തുമാരായും മേളാരെ വന്തിച്ചുകൊഞ്ചക്ക വേണം.”

ആല്പൂബി ശ്രേഷ്ഠൻ നേർപ്പ്	ആല്പൂത നേർപ്പ്	ആല്പൂത വിശ്രേഷണ നേർപ്പ്	കമ്മ്മന്നപ്പ്	കമ്മ വിശ്രേഷണ നേർപ്പ്
	നന്ദ്യ	ജന്മം		
	എന്ന അറിക		(a)	
	വേണം			
	വന്തുമാരാ യുള്ള			
	വന്തിച്ചുകൊ ഞ്ചക്ക		അവരെ	
	വേണം			

II.

“അരക്കട സ്പാമിക്കിപ്പോൾ

വാക്യങ്ങൾ	വാക്യത്തേങ്ങൾ	ആലൃകൾ
(a) അരക്കട ഇപ്പോൾ എ കേൾക്കാ	(b) എന്നതിനു ഉപയാക്തു വും ആവു യും അഞ്ച്	സ്പാമിക്ക എന്നതിൽ അടഞ്ഞി വരുന്ന ‘സ്പാമി’
(b) സ്പാമിക്ക (കേ പ്പാ) വേണും.	(c) ഇള ഉജ്ജി ‘എക്കിൽ’ എന്നതിനു കാം (a) എന്നതിനു പ്രധാനം	(a)
(c) എക്കിൽ	ഉപയാക്തും. (e) എന്നതിനു ആവും വിശദമാണ്.	(അല്ലെങ്കില്)
(d) ചൊരക്ക	ഉപയാക്തും. (e) എന്നതിനു ആവു	ഞാൻ (അ എംബും)
(e) (ചൊല്ലു) അരും	(a), (b), (c), (d) എന്നവർന്നു നാ പ്രധാനവാക്തും	(d)

കേൾക്കേണമെങ്കിൽ ചൊല്ലാം.”

ആപ്പുാവി ശ്രോഷണ സ്വാസ്ഥ	ആപ്പുാത സ്വാസ്ഥ	ആപ്പുാത വിരോധി ശാന്തി	കമ്മ്സീസ് വിരോധി ശാന്തി	കമ്മ വിരോധി ശാന്തി
	കൈക്കു	ഇപ്പോൾ	ഓക്കുമെ	
	വേണം	സപാർശിക്ക		
	എങ്ങിൽ		(a) + (b)	
	ചൊംക്ക			
	അതും			

39376

